

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a–1d w brzmieniu:

„Art. 1a. Ustawa określa:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 908.

- 1) zasady sprawowania szczególnych form nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad Policją, Strażą Graniczną, Biurem Ochrony Rządu oraz Państwową Strażą Pożarną, zwanego dalej „nadzorem”;
- 2) zadania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego;
- 3) organizację i tryb działania Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „Biurem”.

Art. 1b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad Policją, Strażą Graniczną, Biurem Ochrony Rządu oraz Państwową Strażą Pożarną w zakresie:

- 1) realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych,
- 2) prowadzonych czynności wyjaśniających i postępowań dyscyplinarnych,
- 3) rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych, a także realizacji zadań w tym zakresie przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,
- 4) weryfikowania kandydatów na określone stanowiska,
- 5) prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935) w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 7) działania zgodnego z przepisami prawa oraz zasadami etyki w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela,

- 8) przestrzegania zasad etyki zawodowej przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej,
- 9) gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną,
- 10) zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom

– przy pomocy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, z zastrzeżeniem art. 1d.

Art. 1c. W celu sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b, minister właściwy do spraw wewnętrznych jest uprawniony do:

- 1) weryfikacji funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach, w zakresie określonym w art. 11a ust. 3 pkt 2;
- 2) zapoznawania się z wynikami czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej;
- 3) uzyskiwania informacji o wynikach czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 1d. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw regulujących kwestie sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad Policją, Strażą Graniczną, Państwową Strażą Pożarną i Biurem Ochrony Rządu.”;

- 3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na których mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej.”;

- 4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych i jednostki organizacyjne Obrony Cywilnej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu oraz związki zawodowe, funkcjonariusze, strażacy i pracownicy tych jednostek nie mogą uczestniczyć w żadnej działalności, w tym gospodarczej, jeżeli działalność ta mogłaby prowadzić do wykorzystania autorytetu urzędowego, informacji służbowych lub

środków publicznych do celów pozasłużbowych albo w sposób sprzeczny z ich przeznaczeniem.

2. Na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, uzgodniony z właściwym ministrem, państwowe jednostki organizacyjne są obowiązane uwzględniać potrzeby Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie produkcji, usług i dostaw środków technicznych niezbędnych do wykonywania ich zadań.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zezwalać:

- 1) byłym i obecnym pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz organów i jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z wyłączeniem pracowników Policji, Straży Granicznej oraz Biura Ochrony Rządu,
- 2) Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Szefowi Biura Ochrony Rządu oraz Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego,
- 3) byłym i obecnym strażakom oraz pracownikom Państwowej Straży Pożarnej,
- 4) funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oddelegowanym do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz organów i jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z wyłączeniem odpowiednio Policji, Straży Granicznej oraz Biura Ochrony Rządu, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
- 5) osobom udzielającym inspektorom Biura pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych
– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sytuacji, o których mowa w art. 11n, art. 11o, art. 11v ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 11w, z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy, prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat

1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek prokuratury lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, minister właściwy do spraw wewnętrznych jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio w razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w przypadkach określonych w art. 20ba ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.³⁾), art. 9da ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.⁴⁾) oraz art. 19a ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 i 1321).”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a–11zk w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest organem, przy pomocy którego minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad służbami jemu podległymi lub przez niego nadzorowanymi, nad funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażakami Państwowej Straży Pożarnej, a także nad pracownikami zatrudnionymi w tych służbach, zwanymi dalej „podmiotami nadzorowanymi”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 708, 768, 1086 i 1321.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 768, 1086 i 1321.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego podlega bezpośrednio ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

3. Do zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego należy:

- 1) wspieranie ministra właściwego do spraw wewnętrznych w czynnościach związanych z egzekwowaniem działania zgodnego z przepisami prawa oraz z zasadami etyki w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;
- 2) weryfikowanie, na podstawie informacji, w tym również oznaczonych klauzulą tajności, będących w posiadaniu służb i podmiotów podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Ministra Obrony Narodowej i Ministra Sprawiedliwości oraz danych zawartych w prowadzonych przez nie zbiorach, rejestrach, ewidencjach i bazach danych, w tym również oznaczonych klauzulą tajności:
 - a) kandydatów na stanowiska komendantów, szefów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych w podmiotach nadzorowanych oraz naczelników,
 - b) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w związku z planowanym oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem przypadków oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu oraz oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1

ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567),

- c) kandydatów do mianowania na stopnie: generalnego inspektora Policji, nadinspektora Policji, generała brygady Straży Granicznej (konradmirała Straży Granicznej), generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirała Straży Granicznej), generała brygady i generała dywizji w Biurze Ochrony Rządu, oraz kandydatów do nadania stopnia nadbrygadiera i generała brygadiera w Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) kandydatów w przypadku przedterminowego mianowania w korpusie oficerów młodszych i starszych w Policji, w korpusie oficerów w Straży Granicznej, w korpusie oficerów Biura Ochrony Rządu oraz przedterminowego nadania stopnia w korpusie oficerów Państwowej Straży Pożarnej,
 - e) kandydatów do wyróżnienia, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),
 - f) kandydatów na inspektorów oraz ekspertów, którzy mają zostać oddelegowani do wykonywania zadań w Biurze
 - w zakresie przebiegu służby lub dawania rękojmi należytego wykonywania zadań;
- 3) ujawnianie i monitorowanie zachowań naruszających zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
 - 4) ujawnianie i analizowanie nieprawidłowości zaistniałych w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi i postępowaniami dyscyplinarnymi w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej;
 - 5) analizowanie informacji dotyczących naruszeń prawa przez podmioty nadzorowane;
 - 6) analizowanie i ocenianie czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym obszarze w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji prokuratury i sądu;

- 7) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych;
- 8) ocenianie realizacji zadań przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej;
- 9) ocenianie prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 10) ocenianie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 11) analizowanie i ocenianie gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;
- 12) ocenianie realizacji uprawnienia w zakresie zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom.

Art. 11b. 1. Inspektora Nadzoru Wewnętrznego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Zastępcę Inspektora Nadzoru Wewnętrznego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

3. Powoływanemu Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego minister właściwy do spraw wewnętrznych ustala wynagrodzenie, a w przypadku oddelegowania na te stanowiska funkcjonariusza zalicza – do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących w trakcie oddelegowania – stanowisko służbowe do odpowiedniej grupy

zaszeregowania oraz ustala stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowiska służbowego, i ustala wysokość należnych dodatków do uposażenia.

4. Regulamin organizacyjny Biura ustala, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 11c. Inspektorem Nadzoru Wewnętrznego lub zastępcą Inspektora Nadzoru Wewnętrznego może być osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) jest nieskazitelnego charakteru;
- 4) ze względu na posiadane kwalifikacje i praktykę zawodową daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
- 5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „ściśle tajne”;
- 7) posiada wyższe wykształcenie;
- 8) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.

Art. 11d. 1. Odwołanie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego albo zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z zajmowanego stanowiska następuje w przypadku:

- 1) rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 4) utraty predyspozycji niezbędnych do zajmowania stanowiska;
- 5) wykonywania czynności lub zajęć pozostających w kolizji z pełnionymi obowiązkami lub podważających zaufanie do jego niezależności bądź bezstronności.

2. Odwołanie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego albo zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego może nastąpić w przypadku niewykonywania obowiązków z powodu choroby trwającej nieprzerwanie ponad 3 miesiące.

Art. 11e. 1. W przypadku odwołania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub czasowej niemożności sprawowania przez niego funkcji, minister właściwy do spraw wewnętrznych może powierzyć pełnienie obowiązków Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub innej osobie.

2. Wobec innej osoby, o której mowa w ust. 1, przepis art. 11c stosuje się odpowiednio.

Art. 11f. 1. Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przysługują kompetencje dyrektora generalnego urzędu określone w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 379) wyłącznie w zakresie prawa pracy wobec osób zatrudnionych w Biurze i gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego użytkowanymi przez Biuro.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego gospodaruje:

- 1) funduszem operacyjnym, o którym mowa w art. 11z ust. 5;
- 2) składnikami majątkowymi uzyskanymi w trybie art. 11s ust. 2 i art. 11z ust. 5.

Art. 11g. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura, które jest komórką organizacyjną wyodrębnioną w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Działalnością Biura kieruje Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

2. W skład Biura wchodzi funkcjonariusze Policji i Straży Granicznej oddelegowani do wykonywania zadań w Biurze, zwani dalej „inspektorami Biura”.

3. Do Biura mogą zostać oddelegowani, w celu wspomagania inspektorów Biura przy wykonywaniu ich zadań, funkcjonariusze Biura Ochrony Rządu oraz strażacy Państwowej Straży Pożarnej, zwani dalej „ekspertami Biura”.

4. Decyzję o oddelegowaniu, o którym mowa w ust. 2 i 3, i odwołaniu z niego wydaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Oddelegowanie następuje na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po zaopiniowaniu wniosku odpowiednio przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Państwowej Straży

Pożarnej albo Szefa Biura Ochrony Rządu, który zwalnia oddelegowywanego z zajmowanego stanowiska służbowego, przenosi do dyspozycji, jeżeli jest to wymagane, i pozostawia na zaopatrzeniu wskazanego organu macierzystej formacji.

6. Odwołanie z oddelegowania może nastąpić w każdym czasie, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego, po poinformowaniu o tym wniosku odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej albo Szefa Biura Ochrony Rządu, lub na wniosek odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej albo Szefa Biura Ochrony Rządu, po zaopiniowaniu wniosku przez Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego.

7. W decyzji o oddelegowaniu określa się termin oddelegowania, zalicza – do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących w trakcie oddelegowania – stanowisko służbowe do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowiska służbowego, i ustala wysokość należnych dodatków do uposażenia.

8. Inspektorom Biura, w okresie oddelegowania do Biura, przysługują uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy.

9. Inspektorom Biura oraz ekspertom Biura może zostać przyznany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego, dodatek specjalny na okres oddelegowania do Biura w wysokości do:

- 1) 50% kwoty bazowej – dla inspektorów Biura;
- 2) 30% kwoty bazowej – dla ekspertów Biura.

10. Przy obliczaniu wysokości dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 9, stosuje się kwotę bazową dla funkcjonariuszy, określoną w ustawie budżetowej.

11. Inspektor Biura oraz ekspert Biura zachowuje prawo do dodatku specjalnego przez okres 3 miesięcy po zakończeniu tego oddelegowania, pod warunkiem że w czasie oddelegowania do Biura realizował zadania łącznie przez okres co najmniej 12 miesięcy.

12. Funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażakom Państwowej Straży Pożarnej oddelegowanym do Biura wypłacane jest w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych uposażenie, nagroda roczna za okres oddelegowania i nagrody uznaniowe. Pozostałe należności i świadczenia wypłacane są przez macierzystą formację.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może przyznać nagrody uznaniowe inspektorom Biura oraz ekspertom Biura.

Art. 11h. W Biurze mogą zostać zatrudnieni pracownicy, których wiedza i doświadczenie mogą przyczynić się do realizacji zadań Biura.

Art. 11i. W okresie oddelegowania do Biura inspektorzy Biura oraz eksperci Biura podlegają Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 11j. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest uprawniony do:

- 1) bezpośredniego zlecenia wykonania określonych czynności, w tym również w trybie czynności operacyjno-rozpoznawczych, Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, zwanemu dalej „Komendantem BSWP”, i Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwanemu dalej „Komendantem BSWSG”, oraz żądania informacji na temat wyniku tych czynności, w uzasadnionych przypadkach z wyłączeniem informowania przełożonych służbowych kierowników tych komórek organizacyjnych;
- 2) bezpośredniego żądania od Komendanta BSWP i Komendanta BSWSG informacji dotyczących wyników wykonywanych czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych wobec podmiotów nadzorowanych oraz wobec zachodzących w służbach nadzorowanych zjawisk i zdarzeń;
- 3) bezpośredniego zlecenia Komendantowi BSWP i Komendantowi BSWSG dokonywania sprawdzeń kandydatów, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2;
- 4) powoływania zespołów zadaniowych złożonych z funkcjonariuszy podmiotów nadzorowanych oraz pracowników zatrudnionych w tych formacjach, za zgodą ich przełożonych, określając ich skład, zadania, organizację i tryb pracy;
- 5) zlecenia wykonania ekspertyz związanych z realizacją zadań Biura;
- 6) przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w ramach realizowanych kompetencji nadzorczych w konkretnych sprawach;
- 7) uzyskania dostępu do materiałów uzyskanych w wyniku prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych Policji i Straży Granicznej, w celu analizy i oceny prowadzonych form czynności operacyjno-rozpoznawczych, z zachowaniem ograniczeń wynikających z przepisów odpowiednio art. 20b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji lub art. 9d ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;

- 8) uzyskania dostępu do materiałów postępowań sprawdzających i kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 9) uzyskania dostępu do materiałów z prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników;
- 10) uzyskania dostępu do oświadczeń o stanie majątkowym składanych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także materiałów sporządzonych w wyniku ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

4. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przedstawia corocznie do dnia 31 marca ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności Biura.

5. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego określa metody i formy wykonywania zadań przez inspektorów Biura i ekspertów Biura w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy.

6. Do czynności operacyjno-rozpoznawczych w zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie ustawy stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 11k. 1. Inspektorzy Biura otrzymują na czas pełnienia służby w Biurze wkładkę do legitymacji służbowej.

2. Do wkładki do legitymacji służbowej wpisuje się imię i nazwisko inspektora Biura oraz numer legitymacji służbowej. Wkładka zawiera także datę, podpis i pieczęć Inspektora Nadzoru Wewnętrzny oraz pouczenie o treści „Okazicielowi niniejszego dokumentu polecam udzielić wszelkiej pomocy przy wykonywaniu czynności służbowych prowadzonych przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego”.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wkładki do legitymacji służbowej inspektora Biura, mając na względzie zapewnienie właściwej identyfikacji inspektorów Biura.

Art. 111. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3, inspektorzy Biura mają prawo:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 2) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych i dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;
- 3) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy, w zakresie obowiązujących przepisów prawa;
- 4) zwracania się o niezbędną pomoc do innych przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
- 5) swobodnego wstępu i poruszania się po terenie podmiotu nadzorowanego bez obowiązku uzyskiwania przepustki;
- 6) dostępu do danych oraz wglądu do dokumentów dotyczących działalności podmiotu nadzorowanego, pobierania za pokwitowaniem oraz zabezpieczania dokumentów, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej i przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 7) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia niezbędnych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń;
- 8) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań;
- 9) żądania złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień.

2. Czynności wymienione w ust. 1 powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostają podjęte.

3. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przysługuje zażalenie do miejscowo właściwego prokuratora.

4. Zgromadzone zapisy obrazu i dźwięku, o których mowa w ust. 1 pkt 2, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego albo postępowania w sprawach o wykroczenia, postępowania dyscyplinarnego lub mogących być wykorzystanymi w postępowaniu w ramach czynności wyjaśniających albo dowodów mających znaczenie dla toczących się takich postępowań, Biuro przechowuje przez okres co najmniej 30 dni, nie dłużej jednak niż 60 dni od dnia zarejestrowania, a następnie komisyjnie je niszczy.

5. Przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, przepisy określające sposób ich realizacji, wydane na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, stosuje się odpowiednio.

Art. 11m. Zadania, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 7, mogą być realizowane w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 11n. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez Biuro w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach, w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców, a także uzyskania i utrwalenia dowodów, ściganych z oskarżenia publicznego, umyślnych przestępstw określonych w art. 228 § 1 i 3–5, art. 229 § 1 i 3–5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 231 § 2, art. 245, art. 246, art. 258, art. 269 oraz art. 299 § 1–6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.⁵⁾), gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, Sąd Okręgowy w Warszawie, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952, 966 i 1214.

kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz dokonuje protokolarnego, komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania.

4. W przypadku potrzeby zarządzenia kontroli operacyjnej wobec osoby podejrzanej lub oskarżonego, we wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o zarządzenie kontroli operacyjnej zamieszcza się informację o toczącym się wobec tej osoby postępowaniu.

5. Kontrola operacyjna prowadzona jest niejawnie i polega na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

6. Wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o zarządzenie przez Sąd Okręgowy w Warszawie kontroli operacyjnej powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
- 4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel, czas i rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej, o której mowa w ust. 5.

7. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd Okręgowy w Warszawie może, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na

okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny tej kontroli.

8. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Sąd Okręgowy w Warszawie, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 7, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.

9. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa w ust. 1, 3, 7 i 8, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 3.

10. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, 7 i 8, stosuje się odpowiednio ust. 2 i 6. Sąd Okręgowy w Warszawie przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 3, 7 i 8, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzanej w tej sprawie.

11. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 3, 4, 7 i 8, sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków powinny być realizowane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.⁶⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego”. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i przedstawiciel Inspektora Nadzoru Wewnętrznego wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.

12. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Biuro kontroli operacyjnej.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2138 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 966, 1139 i 1452.

13. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Biuro kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.

14. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

15. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli.

16. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

17. W przypadku gdy materiały, o których mowa w ust. 16:

- 1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;
- 2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje Prokuratorowi Generalnemu te materiały.

18. W przypadku, o którym mowa w ust. 17 pkt 2, Prokurator Generalny niezwłocznie po otrzymaniu materiałów kieruje je do Sądu Okręgowego w Warszawie wraz z wnioskiem o:

- 1) stwierdzenie, które z przekazanych materiałów zawierają informacje, o których mowa w ust. 17 pkt 2;

2) dopuszczenie do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, nieobjęte zakazami, określonymi w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego.

19. Sąd Okręgowy w Warszawie, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez Prokuratora Generalnego, wydaje postanowienie o dopuszczeniu do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 18 pkt 2, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne.

20. Na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 18 pkt 2, Prokuratorowi Generalnemu przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

21. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany do wykonania zarządzenia Sądu Okręgowego w Warszawie o zniszczeniu materiałów, o którym mowa w ust. 19, oraz niezwłocznego, komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego niezwłocznie informuje prokuratora, o którym mowa w ust. 18, o zniszczeniu tych materiałów.

22. Osobie, wobec której kontrola operacyjna była stosowana, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas trwania tej kontroli. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

23. Sąd Okręgowy w Warszawie, Prokurator Generalny i Inspektor Nadzoru Wewnętrznego prowadzą rejestry postanowień, pisemnych zgód, wniosków i zarządzeń dotyczących kontroli operacyjnej.

24. Rejestry, o których mowa w ust. 23, prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

25. Zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub dowodów mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego podlegają

niezwłocznemu, protokolarnemu i komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

26. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 25, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania Prokuratora Generalnego.

27. Na postanowienia sądu, o których mowa w:

- 1) ust. 1, 3, 7 i 8 – przysługuje zażalenie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego;
- 2) ust. 3 – przysługuje zażalenie Prokuratorowi Generalnemu.

Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

28. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

29. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawia corocznie Sejmowi i Senatowi informację o działalności określonej w ust. 1–28, łącznie z informacjami o działalności określonej w art. 19 ust. 1–21 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w tym informacje i dane, o których mowa w art. 11p ust. 1 oraz art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Informacja powinna być przedstawiona Sejmowi i Senatowi do dnia 30 czerwca roku następnego po roku nią objętym.

Art. 11o. 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 11n ust. 1 czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawny nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przypadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w ust. 1, mogą polegać także na złożeniu propozycji nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przypadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie,

przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej.

3. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego lub upoważniony przez niego zastępca może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Okręgowego w Warszawie, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Prokurator może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.

4. Przed wydaniem pisemnej zgody prokurator, o którym mowa w ust. 3, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, zarządza się na czas nie dłuższy niż 3 miesiące. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności na czas nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być niejawnie rejestrowane za pomocą urządzeń służących do rejestracji obrazu lub dźwięku.

8. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 3, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

9. Zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub dowodów mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego podlegają

niezwłocznemu, protokolarnemu i komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

10. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 9, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania prokuratora, o którym mowa w ust. 3.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, a także przekazywania, przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 11p. 1. Jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 11n ust. 1 lub ich wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości, Biuro może korzystać z informacji:

- 1) stanowiących tajemnicę skarbową, przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego;
- 2) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 9e ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.⁷⁾);
- 3) stanowiących tajemnicę bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, ze zm.⁸⁾);
- 4) stanowiących dane indywidualne, o których mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.⁹⁾);

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 60, 85, 245, 768 i 1089.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089. Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962, 1027, 1321, 1428, 1475 i 1543.

- 5) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127¹⁰⁾);
- 6) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.¹¹⁾);
- 7) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.¹²⁾);
- 8) stanowiących tajemnicę w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170¹³⁾);
- 9) stanowiących tajemnicę w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 870 i 1321);
- 10) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480).

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie inspektorom Biura prowadzącym czynności w danej sprawie i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane udostępnia się ponadto wyłącznie sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrzny lub upoważnionego przez niego zastępcy.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1:

- 1) dotyczące dokumentacji związanej z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach identyfikacyjnych, określonej w art. 13 ust. 1 ustawy

¹⁰⁾ Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

¹³⁾ Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

- z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869),
- 2) zawarte w aktach niezawierających informacji, o których mowa w art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935 i 1428),
 - 3) dotyczące zawarcia z osobą fizyczną, prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej umowy o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, lub czynności, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, umożliwiające weryfikację zawarcia takich umów i czasu ich obowiązywania,
 - 4) dotyczące objęcia osoby fizycznej ubezpieczeniem społecznym i zwaloryzowanej wysokości składek na ubezpieczenie emerytalne osoby fizycznej, a także dane płatnika składek, o których mowa w art. 40, art. 45 i art. 50 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - 5) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej dokonywała transakcji dotyczących towarów giełdowych, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - 6) niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej, jest uczestnikiem funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,
 - 7) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy dotyczącej obrotu instrumentami finansowymi, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

8) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest ubezpieczającym, ubezpieczonym lub uprawnionym z umowy ubezpieczenia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – udostępnia się nieodpłatnie, w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub upoważnionego przez niego zastępcy.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został ustalony;
- 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
- 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
- 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
- 6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać informacje określone w ust. 5 pkt 1, 2 i 4–6.

7. Po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, Sąd Okręgowy w Warszawie, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych wskazanego podmiotu, określając ich rodzaj i zakres, podmiot zobowiązany do ich udostępnienia oraz Inspektora Nadzoru Wewnętrznego uprawnionego do zwrócenia się o przekazanie informacji i danych albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 11n ust. 11 stosuje się odpowiednio.

8. Na postanowienie sądu, o którym mowa w ust. 7, przysługuje zażalenie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.

9. Uprawniony przez sąd Inspektor Nadzoru Wewnętrznego pisemnie informuje podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie inspektora Biura upoważnionego do ich odbioru.

10. W terminie do 90 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Biuro informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

11. Sąd Okręgowy w Warszawie, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zawiesić,

w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 10, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 11n ust. 11 stosuje się odpowiednio.

12. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 10 lub 11, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot wskazany w ust. 5 pkt 4 jest powiadamiany o postanowieniu sądu o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Biuro przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.

13. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego zawiadamia o tym podmiot, który informacje i dane przekazał.

14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 2 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132).

Art. 11q. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez Biuro dostatecznie uzasadniają podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.

Art. 11r. 1. Inspektor Biura, realizując zadania, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 7, może:

- 1) użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 pkt 1, 2, 11, 12 lit. a, c i d, pkt 13 i pkt 18–20 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120), w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–3, pkt 10 i pkt 12–14 tej ustawy, lub wykorzystać te środki;
- 2) użyć broni palnej w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a i b ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, lub ją wykorzystać w przypadkach, o których mowa w art. 47 pkt 1–6 tej ustawy.

2. Użycie i wykorzystanie przez inspektora Biura środków przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania następuje na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposoby ewidencjonowania, wymogi przechowywania w Biurze broni, amunicji i środków przymusu bezpośredniego oraz tryb ich pobierania, mając na względzie potrzebę właściwego zabezpieczenia tej broni, amunicji i środków oraz uniemożliwienie dostępu do nich osobom nieuprawnionym.

Art. 11s. 1. Uzbrojenie i wyposażenie, w tym osobiste i ochronne, wskazane przez Inspektora Nadzoru Wewnętrzny, w zakresie i na czas niezbędny do wykonywania czynności służbowych przez inspektora Biura zapewnia służba, z której został on oddelegowany do Biura.

2. Organy i jednostki podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych są obowiązane, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, udostępnić lub przekazać, nieodpłatnie, składniki rzeczowe majątku ruchomego, w tym urządzenia i środki techniczne niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3.

3. Udostępnienie lub przekazanie składników, o których mowa w ust. 2, następuje w terminie 7 dni od dnia przekazania wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania składników rzeczowych majątku ruchomego, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie sprawnego przekazywania tych składników.

Art. 11t. 1. W celu realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może:

- 1) uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, gromadzić je, sprawdzać oraz przetwarzać, w tym również informacje niejawne oraz informacje uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw, przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL i Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol),
- 2) korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je,

- 3) uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym dane osobowe, ze zbiorów i rejestrów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, w tym również ze zbiorów i rejestrów, w których przetwarza się informacje, obejmujące dane osobowe, uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych

– bez wiedzy i zgody osób, których dotyczą.

2. Zakres przekazywanych informacji i danych obejmuje:

- 1) dane o osobie, w tym dane osobowe, oraz inne dane pozwalające na identyfikację osoby, w szczególności zdjęcia i opisy wizerunku, cechy i znaki szczególne, pseudonimy, a także dane określające stosunki rodzinne i majątkowe, wykształcenie, zawód i źródła dochodu;
- 2) dane o karalności;
- 3) dane gromadzone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym;
- 4) datę, miejsce i rodzaj zdarzenia, w związku z którym nastąpiła rejestracja danych o osobie.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się nieodpłatnie inspektorowi Biura wskazanemu w imiennym upoważnieniu Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać: imię i nazwisko inspektora Biura, numer legitymacji służbowej, wskazanie podmiotu zobowiązanego do przekazania informacji oraz termin ważności.

5. Organy władzy publicznej prowadzące zbiory i rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w zbiorach i rejestrach inspektorom Biura, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli:

- 1) Biuro posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) Biuro posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywania zadań.

6. Organ uprawniony nie przekazuje informacji lub ogranicza zakres przekazywanych informacji, jeżeli mogłoby to spowodować ujawnienie danych osoby niebędącej jego funkcjonariuszem, udzielającej pomocy temu organowi, lub uniemożliwić realizację zadań ustawowych organu uprawnionego.

7. Administratorem danych osobowych przetwarzanych przez Biuro jest Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

8. Dane osobowe przetwarzane są przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

9. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego dokonuje, nie rzadziej niż co 5 lat, weryfikacji potrzeby dalszego przetwarzania tych danych, usuwając zbędne dane.

10. Dane osobowe uznane za zbędne można przekształcić w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo w taki sposób, iż przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.

11. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania Biuru informacji uzyskanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1, wzór imiennego upoważnienia, z uwzględnieniem danych niezbędnych do zidentyfikowania upoważnionego inspektora Biura oraz terminu ważności upoważnienia, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa przekazywanych danych.

Art. 11u. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych inspektorzy Biura mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących ich oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przepis ust. 1 może mieć zastosowanie do osób, o których mowa w art. 11z ust. 1.

3. Nie popełnia przestępstwa:

- 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2;

4) inspektor Biura lub osoba wymieniona w ust. 2, jeżeli dokumentami, o których mowa w ust. 1 i 2, posługują się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.

4. Organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego są obowiązane do udzielania Biuru, w granicach swojej właściwości, niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 11v. 1. Udzielenie informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić:

- 1) w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności;
- 2) w związku z prowadzoną współpracą z innymi organami, służbami lub instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w związku z prowadzoną współpracą z organami i służbami innych państw w trybie i zakresie określonym w umowach i porozumieniach międzynarodowych.

2. Udzielenie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić:

- 1) na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego;
- 2) w przypadku gdy ustawa nakłada obowiązek lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziło do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

3. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 9.

Art. 11w. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw Biuro może uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, przekazu telekomunikacyjnego, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:

- 1) art. 180c i art. 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.¹⁴⁾), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,
 - 2) art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481), zwane dalej „danymi pocztowymi”,
 - 3) art. 18 ust. 1–5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219), zwane dalej „danymi internetowymi”
- oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy lub usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną przekazuje nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1, Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego albo upoważnionemu inspektorowi Biura, w tym za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, odbywa się bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, operatora pocztowego lub usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną lub przy niezbędnym ich udziale, jeżeli możliwość taka jest przewidziana w porozumieniu zawartym między ministrem właściwym do spraw wewnętrznych a tym podmiotem.

4. Udostępnienie Biuru danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, jeżeli:

- 1) wykorzystywane sieci telekomunikacyjne zapewniają:
 - a) możliwość ustalenia osoby uzyskującej dane, ich rodzaju oraz czasu, w którym zostały uzyskane,
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające osobie nieuprawnionej dostęp do danych;
- 2) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem zadań wykonywanych przez Biuro albo prowadzonych przez nie czynności.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935.

5. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego prowadzi rejestry wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych zawierające informacje identyfikujące inspektorów Biura uzyskujących te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały uzyskane. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Dane, o których mowa w ust. 1, które mają znaczenie dla postępowania karnego, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje prokuratorowi właściwemu miejscowo lub rzeczowo. Prokurator podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych danych.

7. Dane, o których mowa w ust. 1, które nie mają znaczenia dla postępowania karnego, podlegają niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

Art. 11x. 1. Kontrolę nad uzyskiwaniem przez Biuro danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych sprawuje Sąd Okręgowy w Warszawie.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przekazuje, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, sądowi, o którym mowa w ust. 1, w okresach półrocznych, sprawozdanie obejmujące:

- 1) liczbę przypadków pozyskania w okresie sprawozdawczym danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych oraz rodzaj tych danych;
- 2) kwalifikacje prawne czynów, w związku z zaistnieniem których wystąpiono o dane telekomunikacyjne, pocztowe lub internetowe.

3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, Sąd Okręgowy w Warszawie może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie Biuro danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych.

4. Sąd Okręgowy w Warszawie informuje Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wyniku kontroli w terminie 30 dni od jej zakończenia.

5. Kontroli, o której mowa w ust. 1, nie podlega uzyskiwanie danych na podstawie art. 11y ust. 1.

Art. 11y. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw Inspektor Nadzoru Wewnętrznego może uzyskiwać dane:

- 1) z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
- 2) o których mowa w art. 161 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,

- 3) w przypadku użytkownika, który nie jest osobą fizyczną, numer zakończenia sieci oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego użytkownika,
- 4) w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione użytkownikowi

– oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Do udostępniania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, art. 11w ust. 2–7 stosuje się.

Art. 11z. 1. Biuro przy wykonywaniu swych zadań może korzystać z pomocy osób niebędących inspektorami i ekspertami Biura. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy Biuru, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Udostępnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i trybie określonych w art. 9.

3. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być udostępnione na żądanie prokuratora lub sądu, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu udzielania pomocy Biuru w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych; udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 9.

4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, osobom niebędącym inspektorami i ekspertami Biura może być przyznane wynagrodzenie.

5. Koszty podejmowanych przez Biuro czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie których ze względu na ochronę, o której mowa w ustawie, nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówień publicznych, a także wynagrodzenia osób wymienionych w ust. 1, pokrywane są z tworzonego na ten cel funduszu operacyjnego.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, określi, w drodze zarządzenia, sposób tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, mając na uwadze zapewnienie efektywnego i celowego wydatkowania środków z tego funduszu.

7. Jeżeli w czasie korzystania i w związku z korzystaniem przez Biuro z pomocy osób, o których mowa w ust. 1, osoby te utraciły życie lub poniosły uszczerbek na

zdrowiu albo szkodę w mieniu, odszkodowanie przysługuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 11za. Inspektor Biura i ekspert Biura podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 11zb. Inspektor Biura i ekspert Biura nie może podejmować dodatkowego zajęcia zarobkowego.

Art. 11zc. Inspektor Biura i ekspert Biura składa oświadczenie o swoim stanie majątkowym Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393).

Art. 11zd. Inspektor Biura i ekspert Biura jest obowiązany poinformować Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o podjęciu przez małżonka lub osoby pozostające z nim we wspólnym gospodarstwie domowym zatrudnienia lub innych czynności zarobkowych w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub ochrony osób i mienia oraz o objęciu w nich akcji lub udziałów, a także o fakcie bycia wykonawcą w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579) na rzecz organów i jednostek nadzorowanych i podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o tym zdarzeniu.

Art. 11ze. Przynależność do organizacji lub stowarzyszeń krajowych, zagranicznych albo międzynarodowych wymaga pisemnej zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 11zf. Inspektor Biura i ekspert Biura jest obowiązany powiadomić Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o planowanym wyjeździe zagranicznym poza obszar Unii Europejskiej.

Art. 11zg. 1. Inspektor Biura i ekspert Biura podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych dla funkcjonariusza służby, z której inspektor Biura lub ekspert Biura został oddelegowany do Biura, z tym że przełożonym dyscyplinarnym jest Inspektor Nadzoru Wewnętrznego. Przełożonym dyscyplinarnym Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji odwołanie przysługuje do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez tego ministra służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Od orzeczenia oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 11zh. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stosunku do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stosunku do oddelegowanych do Biura funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz komisję dyscyplinarną w stosunku do oddelegowanych do Biura strażaków Państwowej Straży Pożarnej spośród inspektorów Biura.

Art. 11zi. 1. Uprawnienia i obowiązki inspektorów Biura i ekspertów Biura określone w art. 11za–11zg stosuje się odpowiednio do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

2. W zakresie rozpatrywania spraw dotyczących uprawnień i obowiązków Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, o których mowa w ust. 1, decyzje podejmuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

3. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 11zc, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego i zastępca Inspektora Nadzoru Wewnętrznego składa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 11zj. W sprawach wynikających ze stosunku służbowego Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, jeżeli są oddelegowanymi funkcjonariuszami, uprawnienia przełożonego właściwego w sprawach osobowych wynikające z odrębnych przepisów przysługują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 11zk. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej i ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2017 r. poz. 1007) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36⁴ w ust. 8 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Inspektor Nadzoru Wewnętrznego;”;

2) w art. 36⁵ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie pobiera się opłat od wniosków o wydanie odpisu księgi wieczystej, wyciągu z księgi wieczystej, zaświadczenia o zamknięciu księgi wieczystej oraz wniosku o wyszukanie ksiąg wieczystych złożonego przez podmioty, o których mowa w art. 36⁴ ust. 8 pkt 1–6, 7a, 8–17 oraz 19, lub organ administracji rządowej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261) w art. 1 w ust. 2 po pkt 5a dodaje się pkt 5b i 5c w brzmieniu:

„5b) Biurze Spraw Wewnętrznych Policji,

5c) Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policja składa się z następujących rodzajów służb: kryminalnej, śledczej, spraw wewnętrznych, prewencyjnej oraz wspomagającej działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.”;

2) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Biuro Spraw Wewnętrznych Policji, zwane dalej „BSWP”, jest jednostką organizacyjną Policji służby spraw wewnętrznych realizującą na obszarze całego kraju zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości popełnianej przez policjantów i pracowników Policji oraz wykrywania i ścigania sprawców tych przestępstw, a także – w zakresie zleconym przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu lub strażaków i pracowników Państwowej Straży Pożarnej.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 708, 768, 1086 i 1321.

2. Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji, zwany dalej „Komendantem BSWP”, jest organem Policji podległym Komendantowi Głównemu Policji, kieruje BSWP i jest przełożonym policjantów BSWP.

3. Siedzibą Komendanta BSWP jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Komendanta BSWP powołuje, spośród oficerów Policji, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Zastępców Komendanta BSWP powołuje, spośród oficerów Policji, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta BSWP.

6. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta BSWP minister właściwy do spraw wewnętrznych, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków Komendanta BSWP, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi spośród policjantów BSWP.

7. W celu realizacji zadań określonych w ust. 1 Komendant BSWP współdziała z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji oraz właściwymi organami i instytucjami, w tym innych państw.

8. Komendant BSWP jest obowiązany niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.¹⁶⁾).

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Komendanta BSWP.

10. Komendant BSWP przedstawia corocznie do dnia 31 stycznia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności BSWP.”;

3) po art. 6d dodaje się art. 6da w brzmieniu:

„Art. 6da. Policjant oraz osoba powoływana na stanowiska, o których mowa w art. 5a ust. 4 i 5, art. 5b ust. 2 i 5, art. 6b ust. 1–3, art. 6c ust. 1–4, art. 6d ust. 1, 2, 6 i 7 oraz art. 8 ust. 2, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

4) w art. 6e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołać ze stanowiska, o którym mowa w art. 5a ust. 4 i 5, art. 5b ust. 4 i 5, art. 6b ust. 1, 2 i 5, art. 6c ust. 1–4, 6 i 7 oraz art. 6d ust. 1, 2 i 6, można w każdym czasie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Policjanta odwołanego ze stanowiska przenosi się do dyspozycji przełożonego policjanta uprawnionego do odwołania ze stanowiska, z zastrzeżeniem, że policjanta odwołanego ze stanowiska Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendanta wojewódzkiego i Komendanta Stołecznego Policji przenosi się do dyspozycji Komendanta Głównego Policji. Policjant przez okres 6 miesięcy ma prawo do uposażenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem.”;

5) po art. 6h dodaje się art. 6i w brzmieniu:

„Art. 6i. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, a w szczególności:

- 1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne uzbrojenie, wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
- 2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej Policji, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
- 3) przekazywać dane policjantów objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
 - a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,

- b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3,
 - c) mianowaniem na stopnie generalnego inspektora Policji i nadinspektora Policji,
 - d) przedterminowym mianowaniem w korpusie oficerów młodszych i starszych w Policji,
 - e) wyróżnieniem, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),
 - f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
- 4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;
- 6) w art. 7 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) organizację, rzeczowy i miejscowy zakres działania oraz zasady współdziałania BSWP z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji.”;
- 7) w art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Komendanta CBŚP oraz Komendanta BSWP.”;
- 8) w art. 11 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Komendanta CBŚP oraz Komendanta BSWP.”;
- 9) w art. 14 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Administrator danych, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany udostępnić dane osobowe policjantowi wskazanemu w imiennym upoważnieniu Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendantów wojewódzkich Policji lub uprawnionego policjanta, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”;

10) w art. 19:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, sąd okręgowy może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP albo Komendanta BSWP, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, albo na pisemny wniosek komendanta wojewódzkiego Policji, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę składającego wniosek organu Policji.”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 1, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do właściwego miejscowo sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.”,

c) w ust. 8 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo komendanta wojewódzkiego Policji, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 1, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny tej kontroli.”,

d) ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa w ust. 1, 3, 8 i 9, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 3.”,

e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Wnioski, postanowienia, pisemne zgody i zarządzenia, o których mowa w ust. 1, 3, 8 i 9, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWP, Komendant BSWP przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

- f) w ust. 15 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 1, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej.”,
- g) w ust. 15f pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;
2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi te materiały.”;
- 11) w art. 19a:
- a) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę organu Policji składającego wniosek, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności.”,
- b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności na czas nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.”,
- c) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia

uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 3, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”,

d) po ust 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Zarządzenia, pisemne zgody i wnioski, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWP, Komendant BSWP przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

e) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 3, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

12) w art. 19b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu udokumentowania przestępstw, o których mowa w art. 19 ust. 1, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji może zarządzić niejawnie nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, oraz informacja o nakazie zaniechania czynności, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWP, Komendant BSWP przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

- c) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP albo komendant wojewódzki Policji przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 2, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;
- 13) w art. 20:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Informacje i dane, o których mowa w ust. 3, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo komendanta wojewódzkiego Policji przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu.”;
- b) w ust. 5a część wspólna otrzymuje brzmienie:
„– udostępnia się nieodpłatnie, w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo komendanta wojewódzkiego Policji lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy.”;
- c) w ust. 11 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Sąd, który wydał postanowienie o udostępnieniu informacji i danych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP albo Komendanta BSWP, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zawiesić, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 10, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych.”;
- 14) art. 20b otrzymuje brzmienie:
„Art. 20b. 1. Udzielenie informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić:
- 1) w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności;

2) w związku ze współpracą prowadzoną z innymi organami, służbami lub instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w związku z prowadzoną współpracą z organami i służbami innych państw w trybie i zakresie określonym w umowach i porozumieniach międzynarodowych.

2. Udzielenie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, może nastąpić:

- 1) na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego;
- 2) w przypadku gdy ustawa nakłada obowiązek lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziło do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

3. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 20 ba.”;

15) po art. 20b dodaje się art. 20ba w brzmieniu:

„Art. 20ba. 1. Komendant Główny Policji może zezwalać:

- 1) byłym i obecnym funkcjonariuszom i pracownikom Policji,
- 2) osobom oddelegowanym do Policji, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
- 3) osobom udzielającym funkcjonariuszom Policji pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych

– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sytuacji, o których mowa w art. 19, art. 19a, art. 19b, art. 20b ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz w art. 20c, z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy, prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne

w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – Komendant Główny Policji, na wniosek prokuratora lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jeżeli minister właściwy do spraw wewnętrznych stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest uzasadnione, Komendant Główny Policji jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych stosuje się tryb określony w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. W przypadku Komendanta Głównego Policji zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

16) w art. 20c w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) policjantowi wskazanemu w pisemnym wniosku Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendanta wojewódzkiego Policji albo osoby przez nich upoważnionej;”;

17) uchyla się art. 21;

18) w art. 22 ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. Udostępnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i trybie określonych w art. 20ba.

1b. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być udostępnione na żądanie prokuratora lub sądu, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę

osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu udzielania pomocy Policji w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych; udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 20ba.”;

19) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do mianowania policjanta na stanowiska służbowe, przenoszenia oraz zwalniania z tych stanowisk właściwi są przełożeni: Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy i powiatowi (miejscy) Policji oraz komendanci szkół policyjnych.”;

20) w art. 34 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP może wyrazić zgodę na mianowanie na stanowisko służbowe policjanta, także w służbie przygotowawczej, przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na tym stanowisku, przy spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia.”;

21) w art. 35a po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W stosunku do policjantów pełniących służbę lub ubiegających się o podjęcie służby w BSWP test i badania zarządza Komendant BSWP.”;

22) w art. 36:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do przenoszenia lub delegowania policjanta właściwi są: Komendant Główny Policji na obszarze całego państwa, Komendant CBŚP w odniesieniu do policjanta CBŚP w ramach tej jednostki organizacyjnej, Komendant BSWP w odniesieniu do policjanta BSWP w ramach tej jednostki organizacyjnej, komendant wojewódzki Policji na obszarze właściwego województwa, komendant powiatowy (miejski) Policji na obszarze właściwego powiatu (miasta). Jeżeli przeniesienie między województwami, a także między CBŚP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji oraz między BSWP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji następuje w związku z porozumieniem zainteresowanych przełożonych i policjanta, przeniesienia dokonuje komendant wojewódzki Policji właściwy dla województwa, w którym policjant ma pełnić służbę, w przypadku przeniesienia do CBŚP – Komendant CBŚP, a w przypadku przeniesienia do BSWP – Komendant BSWP.

3. Czas delegacji nie może przekraczać 6 miesięcy. Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP w wyjątkowych przypadkach może przedłużyć czas delegacji do 12 miesięcy.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Policjant może być oddelegowany do wykonywania zadań służbowych poza Policją w celu realizacji zadań określonych w ustawie lub zadań Policji wynikających z obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej umów i zobowiązań międzynarodowych.

4b. Policjant może być oddelegowany do:

- 1) urzędu krajowego obsługującego organ władzy publicznej, w którym są wykonywane zadania o charakterze określonym w ust. 4a, zwanego dalej „instytucją krajową”;
- 2) urzędu, organizacji lub instytucji międzynarodowej albo państwa obcego, w których są wykonywane zadania, o których mowa w ust. 4a, zwanych dalej „instytucją zagraniczną”.

4c. Oddelegowanie policjanta do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrzny następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 36a–36p.”,

c) uchyla się ust. 5 i 6;

23) po art. 36 dodaje się art. 36a–36p w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie policjanta do wykonywania zadań służbowych poza Policją mogą wystąpić:

- 1) organy Policji lub kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji;
- 2) instytucje krajowe;
- 3) instytucje zagraniczne.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać nazwę instytucji, komórki organizacyjnej oraz nazwę stanowiska przeznaczonego dla policjanta lub pełnionej funkcji, opis kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji, zakres wykonywanych zadań, przewidywany okres oddelegowania oraz określenie należności pieniężnych i innych świadczeń przysługujących oddelegowanemu

policjantowi. Wniosek instytucji zagranicznej powinien dodatkowo zawierać określenie uprawnień i należności przysługujących oddelegowanemu policjantowi w tej instytucji.

3. W przypadku policjanta, który ma zostać oddelegowany za granicę do wykonywania zadań zleconych przez instytucję zagraniczną albo zadań wynikających z programów finansowanych ze środków funduszy Unii Europejskiej, gdy okres oddelegowania ma trwać co najmniej rok, a wykonywanie zadań nie wymaga objęcia przez policjanta stanowiska w instytucji zagranicznej, wniosek powinien dodatkowo określać zakres uprawnień i należności, jakie przysługują oddelegowanemu policjantowi lub jego jednostce organizacyjnej Policji od instytucji finansującej, przez którą należy rozumieć instytucję krajową albo instytucję zagraniczną, w tym organizację międzynarodową – inną niż podmiot oddelegowujący lub podmiot, do którego następuje oddelegowanie, finansującą wykonywanie zadań, o których mowa w art. 36 ust. 4a.

4. Wniosek składa się nie później niż 14 dni przed przewidywanym dniem oddelegowania policjanta do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej.

Art. 36b. Oddelegowanie do wykonywania zadań służbowych poza Policją następuje po zapoznaniu się policjanta z treścią wniosku oraz po wyrażeniu przez niego zgody na oddelegowanie w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego nazwę instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej, nazwę stanowiska służbowego lub pełnionej funkcji, a także okres oddelegowania.

Art. 36c. 1. W przypadku gdy oddelegowanie policjanta do instytucji zagranicznej jest poprzedzone postępowaniem kwalifikacyjnym przewidzianym w umowie międzynarodowej lub przepisach prawa Unii Europejskiej, policjant zwraca się pisemnie do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o wyrażenie zgody na uczestnictwo w tym postępowaniu.

2. W przypadku pozytywnie zakończonego postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, oddelegowanie policjanta do instytucji zagranicznej następuje po przedstawieniu Komendantowi Głównemu Policji kontraktu z instytucją zagraniczną.

3. W razie otrzymania przez policjanta od instytucji zagranicznej propozycji przedłużenia kontraktu lub gdy policjant ubiega się o kolejny kontrakt w instytucji zagranicznej, stosuje się odpowiednio ust. 1.

Art. 36d. Komendant Główny Policji może z własnej inicjatywy oddelegować policjanta do wykonywania zadań służbowych poza Policją.

Art. 36e. 1. Komendant Główny Policji w razie uwzględnienia wniosku:

- 1) uzgadnia z instytucją krajową lub instytucją zagraniczną obsadę personalną stanowiska służbowego określonego we wniosku albo pełnią funkcję, po uprzednim uzyskaniu od policjanta pisemnego oświadczenia, o którym mowa w art. 36b, jeśli kwestie te nie zostały wcześniej uzgodnione;
- 2) zwalnia policjanta z zajmowanego stanowiska służbowego, z jednoczesnym przeniesieniem go do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych;
- 3) zalicza – do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących policjantowi w okresie oddelegowania – stanowisko służbowe w instytucji krajowej określone we wniosku do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala policyjny stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych policjantów;
- 4) oddelegowuje policjanta do wykonywania zadań służbowych poza Policją, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 11g ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, policjantowi służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Komendant Główny Policji nie uwzględnia wniosku, jeżeli wskazane w nim stanowisko, charakter lub zakres zadań, jakie miałby wykonywać policjant oddelegowany poza Policję, nie odpowiada zadaniom określonym w ustawie oraz zadaniom wynikającym z obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej umów i zobowiązań międzynarodowych.

Art. 36f. 1. Warunkiem oddelegowania policjanta do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej jest wyznaczenie go na stanowisko służbowe lub do pełnienia funkcji, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 36a ust. 2.

2. Instytucja krajowa lub instytucja zagraniczna może przenieść oddelegowanego policjanta na inne stanowisko służbowe niż określone we wniosku o oddelegowanie, jeżeli na stanowisku tym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 36 ust. 4a. W takim przypadku przepisy art. 36a–36e i art. 36g stosuje się odpowiednio.

Art. 36g. 1. Komendant Główny Policji odwołuje policjanta z oddelegowania w przypadku konieczności zwolnienia go ze służby w Policji, zawiadamiając o tym odpowiednio instytucję krajową, instytucję zagraniczną lub instytucję finansującą.

2. Komendant Główny Policji, na uzasadniony wniosek instytucji krajowej, instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej, odwołuje policjanta z oddelegowania bez jego zgody. Właściwa instytucja, składając Komendantowi Głównemu Policji wniosek o odwołanie policjanta z oddelegowania, zawiadamia o tym policjanta. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Komendant Główny Policji odwołuje policjanta z oddelegowania do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej na jego wniosek, zawiadamiając odpowiednio właściwą instytucję. Odwołanie następuje w terminie do trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku.

4. Komendant Główny Policji, z uwagi na uzasadnione potrzeby Policji, może odwołać policjanta z oddelegowania bez jego zgody, zawiadamiając o tym instytucję krajową, instytucję zagraniczną lub instytucję finansującą oraz policjanta. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia zawiadomienia.

5. Terminy, o których mowa w ust. 2–4, mogą być skracane za porozumieniem Komendanta Głównego Policji, instytucji krajowej, instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej oraz zainteresowanego policjanta.

Art. 36h. 1. Po odwołaniu policjanta z oddelegowania przełożony właściwy w sprawach osobowych mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem.

2. Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w Policji policjanta, o którym mowa w art. 36g, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w instytucji krajowej. Nie dotyczy to policjanta, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 3–5 oraz ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 8 albo wobec którego orzeczono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

Art. 36i. 1. Policjant w okresie oddelegowania do instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej podlega przełożonemu właściwemu w sprawach osobowych, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień przełożonego, któremu policjant podlega z tytułu zajmowania stanowiska służbowego albo pełnienia funkcji w instytucji krajowej lub instytucji zagranicznej.

Art. 36j. 1. Policjant oddelegowany do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej zachowuje prawo do urlopu w wymiarze i na zasadach określonych w ustawie.

2. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej przysługuje urlop w wymiarze i na zasadach obowiązujących w tej instytucji.

3. Policjant oddelegowany do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej jest obowiązany informować na piśmie przełożonego właściwego w sprawach osobowych o wymiarze urlopu przysługującego i wykorzystanego w instytucji zagranicznej.

4. Policjantowi odwołanemu z oddelegowania w instytucji zagranicznej przysługuje urlop uzupełniający w wymiarze odpowiadającym różnicy pomiędzy wymiarem urlopu wypoczynkowego i dodatkowego, ustalonego na podstawie ustawy, a wymiarem urlopu przysługującego mu w instytucji zagranicznej.

Art. 36k. 1. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne, w wysokości i na warunkach określonych w ustawie.

2. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej położonej poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej Policji, w której policjant pełnił dotychczas służbę, przysługują z tego tytułu należności przewidziane dla policjanta delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Instytucja krajowa wypłaca oddelegowanemu policjantowi:

- 1) uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami do uposażenia;
- 2) nagrody roczne za okres oddelegowania;
- 3) nagrody motywacyjne;
- 4) należności z tytułu podróży służbowych oraz oddelegowania, o którym mowa w ust. 2.

4. Świadczenia i należności pieniężne niewymienione w ust. 3 przyznaje i wypłaca jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pełnił służbę bezpośrednio przed oddelegowaniem.

Art. 36l. Do policjanta oddelegowanego do wykonywania zadań służbowych w instytucji krajowej stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników

zatrudnionych na stanowiskach analogicznych do zajmowanego przez niego stanowiska służbowego, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień, odpowiedzialności materialnej pracowników, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, a także funduszu nagród, z wyłączeniem pozostałych przepisów w sprawie wynagrodzeń oraz innych świadczeń i należności pieniężnych wynikających ze stosunku pracy.

Art. 36m. 1. Policjant w czasie oddelegowania do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej zachowuje prawo do uposażenia zasadniczego, dodatków do uposażenia o charakterze stałym i innych należności pieniężnych należnych na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.

2. Policjantowi, o którym mowa w ust. 1, przysługują również:

- 1) należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej;
- 2) zwrot kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego;
- 3) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania;
- 4) zwrot kosztów leczenia.

3. Uposażenie oraz świadczenia i należności pieniężne, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 3, nie przysługują policjantowi otrzymującemu za granicą wynagrodzenie na podstawie kontraktu zawartego z instytucją zagraniczną lub instytucją finansującą.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do policjanta oddelegowanego za granicę do wykonywania zadań zleconych przez instytucję zagraniczną albo zadań wynikających z programów finansowanych ze środków funduszy Unii Europejskiej, gdy okres oddelegowania trwa co najmniej rok, a wykonywanie zadań nie wymaga objęcia przez policjanta stanowiska w instytucji zagranicznej, w przypadku gdy wynagrodzenie to jest refundowane jednostce organizacyjnej Policji przez instytucję finansującą.

Art. 36n. 1. Policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych w instytucji zagranicznej przysługują diety na pokrycie kosztów żywienia i inne drobne wydatki, zwrot kosztów noclegów, przejazdów i dojazdów oraz innych niezbędnych wydatków uznanych przez Komendanta Głównego Policji – na warunkach określonych w przepisach w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, policjant otrzymuje z tytułu podróży odbywanych:

- 1) w związku z rozpoczęciem i zakończeniem służby w instytucji zagranicznej;
- 2) w celu załatwienia w kraju lub w innym państwie spraw służbowych na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Policji;
- 3) w razie śmierci pozostających w kraju członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie ustawy, a w innych przypadkach losowych za zgodą Komendanta Głównego Policji;
- 4) w celu wykorzystania urlopu wypoczynkowego w kraju, raz na dwa lata, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby w instytucji zagranicznej, z wyłączeniem ostatniego roku tej służby.

3. Zwrot kosztów przewozu nie przysługuje, jeżeli z tytułu podróży, o której mowa w ust. 2 pkt 1, policjant otrzymał zwrot kosztów przejazdu ustalony z uwzględnieniem stawek za kilometr przebiegu pojazdu, określony na podstawie przepisów w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

Art. 36o. Należności i świadczenia, o których mowa w art. 36m ust. 2, nie przysługują, jeżeli policjant otrzymuje od instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej świadczenia pieniężne na cele analogiczne do określonych w tych przepisach.

Art. 36p. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących oddelegowanemu do instytucji zagranicznej, o których mowa w art. 36m ust. 2, oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, a także sposób i zakres składania informacji przełożonemu w związku z oddelegowaniem do instytucji zagranicznej, mając na względzie zapewnienie sprawnej i terminowej wypłaty należności.”;

24) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienia ze służby na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 5 dokonuje właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant CBŚP albo Komendant BSWP.”;

25) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. W przypadku przedterminowego mianowania na stopnie policyjne w korpusie oficerów młodszych i starszych Policji, właściwy przełożony może wystąpić do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art.

11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

26) w art. 62 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym, ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”;

27) w art. 71a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do podległych policjantów odpowiadają Komendant Główny Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, komendanci wojewódzcy Policji, Komendant Stołeczny Policji, komendanci powiatowi (miejscy) Policji, komendanci rejonowi Policji, dyrektor instytutu badawczego, Komendant Wyższej Szkoły Policji i komendanci szkół policyjnych.”;

28) w art. 110 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Komendant Główny Policji przyznaje nagrody roczne Komendantowi CBŚP, Komendantowi BSWP, komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantom szkół policyjnych i ich zastępcom oraz rektorowi i prorektorowi Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie.”;

29) w art. 133:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przełożonym dyscyplinarnym policjanta oddelegowanego do pełnienia służby w Biurze Nadzoru Wewnętrznego jest Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, z wyłączeniem możliwości orzekania kar określonych w art. 134 pkt 3–6, które wymierza przełożony, o którym mowa w art. 32 ust. 1.”,

b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Komendant Główny Policji – w stosunku do Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji, komendanta szkoły policyjnej i dowódcy kontyngentu policyjnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw oraz ściganie sprawców czynów określonych w pkt 4 lit. f–h w przypadku, gdy czyny te dotyczą funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej, popełnionych w związku z wykonywaniem przez nich czynności służbowych;”;
- 2) w art. 3a:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nadawanie regulaminów organizacyjnych komendom oddziałów Straży Granicznej, komórkom organizacyjnym Komendy Głównej Straży Granicznej oraz Biuru Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, a także nadawanie statutów ośrodkom szkolenia Straży Granicznej i ośrodkom Straży Granicznej;”;
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) określanie zasad współdziałania Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej z innymi jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej;”;
 - c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sprawowanie nadzoru nad terenowymi organami Straży Granicznej, Biurem Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej oraz nad ośrodkami szkolenia Straży Granicznej i ośrodkami Straży Granicznej;”;
- 3) po art. 3a dodaje się art. 3b i art. 3c w brzmieniu:

„Art. 3b. Funkcjonariusze Straży Granicznej oraz osoby powoływane na stanowiska, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, art. 3c ust. 2 i 3 oraz art. 5 ust. 2 i 5, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.¹⁸⁾).

Art. 3c. 1. Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwane dalej „BSWSG”, jest jednostką organizacyjną Straży Granicznej realizującą na obszarze całego kraju

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 768, 1086 i 1321.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępczości popełnianej przez funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej oraz wykrywania i ścigania sprawców tych przestępstw, a także – w zakresie zleconym przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków i pracowników Państwowej Straży Pożarnej.

2. Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwany dalej „Komendantem BSWSG”, jest organem Straży Granicznej podległym Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, kieruje BSWSG i jest przełożonym funkcjonariuszy BSWSG.

3. Siedzibą Komendanta BSWSG jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Komendanta BSWSG powołuje, spośród oficerów Straży Granicznej, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Zastępców Komendanta BSWSG powołuje, spośród oficerów Straży Granicznej, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta BSWSG.

6. Odwołać ze stanowiska, o którym mowa w ust. 2 i 5, można w każdym czasie. Odwołanego funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 2 i 5, przenosi się do dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej z zachowaniem przez okres 6 miesięcy prawa do uposażenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem.

7. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta BSWSG minister właściwy do spraw wewnętrznych, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków Komendanta BSWSG, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi spośród funkcjonariuszy BSWSG.

8. W celu realizacji zadań określonych w ust. 1 Komendant BSWSG współdziała z innymi jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej oraz właściwymi organami i instytucjami, w tym innych państw.

9. Komendant BSWSG jest obowiązany niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Komendanta BSWSG.

11. Komendant BSWSG przedstawia corocznie do dnia 31 stycznia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności BSWSG.”;

- 4) w art. 5a w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) BSWSG wykonuje Komendant BSWSG.”;

- 5) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. Kierownicy jednostek organizacyjnych Straży Granicznej są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, a w szczególności:

- 1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne uzbrojenie, wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
- 2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
- 3) przekazywać dane funkcjonariuszy Straży Granicznej objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
 - a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
 - b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a,
 - c) mianowaniem na stopnie generała brygady Straży Granicznej (konradmirała Straży Granicznej) oraz generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirała Straży Granicznej),
 - d) przedterminowym mianowaniem w korpusie oficerów w Straży Granicznej,

- e) wyróżnieniem, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),
 - f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
- 4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;
- 6) w art. 9b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Udostępnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach i w trybie określonych w art. 9da.
3. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być udostępnione na żądanie prokuratora lub sądu, także w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu udzielania pomocy Straży Granicznej w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych; udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 9da.”;
- 7) art. 9d otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9d. 1. Udzielenie informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji może nastąpić:
- 1) w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności;
 - 2) w związku ze współpracą prowadzoną z innymi organami, służbami lub instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym także w związku z prowadzoną współpracą z organami i służbami innych państw w trybie i zakresie określonym w umowach i porozumieniach międzynarodowych.
2. Udzielenie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz w trybie, o którym mowa w art. 9 ust. 1a, może nastąpić:
- 1) na żądanie sądu lub prokuratora, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu ścigania karnego;

2) w przypadku gdy ustawa nakłada obowiązek lub umożliwia udzielenie takich informacji określonymu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

3. Udzielenie informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 udzielenie informacji następuje w trybie określonym w art. 9da.”;

8) po art. 9d dodaje się art. 9da w brzmieniu:

„Art. 9da. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może zezwalać:

- 1) byłym i obecnym funkcjonariuszom i pracownikom Straży Granicznej,
 - 2) osobom oddelegowanym do Straży Granicznej, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
 - 3) osobom udzielającym funkcjonariuszom Straży Granicznej pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych
- na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy sytuacji, o których mowa w art. 9d ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 9e, art. 9f, art. 9g i art. 10b, z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy, prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnie godzące w życie ludzkie albo

o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek prokuratora lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jeżeli minister właściwy do spraw wewnętrznych stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest uzasadnione, Komendant Główny Straży Granicznej jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych stosuje się tryb określony w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. W przypadku Komendanta Głównego Straży Granicznej zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 9e:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) określonych w art. 228, art. 229 i art. 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, a także funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej w przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a,”

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, sąd, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Komendanta BSWSG, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, albo na pisemny wniosek komendanta oddziału Straży Granicznej, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora okręgowego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.”

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Komendant Główny Straży Granicznej lub Komendant BSWSG, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego,”

- c) w ust. 9 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG lub komendanta oddziału Straży Granicznej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 1, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.”,
- d) ust. 10 i 10a otrzymują brzmienie:
„10. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG lub komendanta oddziału Straży Granicznej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 1, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 9, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.
10a. Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG albo komendant oddziału Straży Granicznej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”,
- e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b w brzmieniu:
„10b. Wnioski, postanowienia, pisemne zgody i zarządzenia, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG, Komendant BSWSG przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,
- f) w ust. 16 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 1, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej.”,

g) w ust. 16f pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG albo komendant oddziału Straży Granicznej zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;
- 2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG albo komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje prokuratorowi te materiały.”;

10) w art. 9f:

a) w ust. 1 pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) określone w art. 228 i art. 229 Kodeksu karnego, popełnione przez funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, a także funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej w przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a,

1a) określone w art. 229 Kodeksu karnego, popełnione przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej, a także funkcjonariuszy i pracowników Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej w przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4a,”

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1–2 w odniesieniu do funkcjonariuszy i pracowników BSWSG oraz w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt w 3–5, Komendant BSWSG w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1–2, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego

właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej zarządzającego te czynności, którego na bieżąco informuje o ich wynikach.”,

c) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 3, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.”,

d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1, Komendant BSWSG w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Zarządzenia, pisemne zgody i wnioski, o których mowa w ust. 3, 4 i 4a w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG, Komendant BSWSG przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

f) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje właściwemu prokuratorowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 3, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

11) w art. 9g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu udokumentowania przestępstw, o których mowa w art. 9e ust. 1, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, oraz informacja o nakazie zaniechania czynności, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG, Komendant BSWSG przekazuje do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.”,

c) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazuje prokuratorowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 2, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1.”;

12) w art. 10b:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszowi wskazanemu w pisemnym wniosku Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG lub komendanta oddziału Straży Granicznej albo osoby przez nich upoważnionej;”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG i komendant oddziału Straży Granicznej prowadzą rejestry wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych zawierające informacje identyfikujące jednostkę organizacyjną Straży Granicznej i funkcjonariusza uzyskującego te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały

uzyskane. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Dane, o których mowa w ust. 1, które mają znaczenie dla postępowania karnego, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej przekazują prokuratorowi właściwemu miejscowo lub rzeczowo. Prokurator podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych danych.”;

13) w art. 10c:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG albo komendanta oddziału Straży Granicznej przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej składającego wniosek.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Sąd, który wydał postanowienie o udostępnieniu informacji i danych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej lub w odniesieniu do spraw realizowanych przez BSWSG na wniosek Komendanta BSWSG, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 9e ust. 12 stosuje się odpowiednio.”;

14) art. 10e otrzymuje brzmienie:

„Art. 10e. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 4–5d i 10, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania czynności przez Straż Graniczną, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.

2. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG lub komendant oddziału Straży Granicznej niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.”;

15) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe, przenoszenia na inne stanowisko oraz zwalniania z tego stanowiska właściwi są przełożeni: Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej oraz komendanci ośrodków Straży Granicznej.”;

16) w art. 39b w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) BSWSG zarządza Komendant BSWSG.”;

17) w art. 41:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusza można oddelegować do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną:

- 1) do pracy w celu wykonywania zadań określonych w ustawie, w szczególności związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego lub wykonywaniem czynności w sprawach cudzoziemców;
- 2) do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 41b–41l.”,

c) uchyla się ust. 3;

18) po art. 41 dodaje się art. 41a–41l w brzmieniu:

„Art. 41a. Komendant Główny Straży Granicznej jest organem właściwym w sprawach oddelegowania funkcjonariusza do pracy poza Strażą Graniczną, zwanego dalej „oddelegowaniem”, oraz odwołania z tego oddelegowania, z zastrzeżeniem art. 11g ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 41b. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza, zwanym dalej „wnioskiem”, występuje kierownik urzędu państwowego, a w przypadku oddelegowania do urzędu administracji rządowej – dyrektor generalny tego urzędu.

2. W przypadku oddelegowania funkcjonariusza do pracy do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych w celu pełnienia służby w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 161 i 476), z wnioskiem występuje Komendant Główny Straży Granicznej. Wniosek składa się do dyrektora generalnego służby zagranicznej.

3. Wniosek powinien zawierać nazwę urzędu państwowego, wyznaczone stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny dla funkcjonariusza, wysokość wynagrodzenia, kwalifikacje zawodowe oraz zakres wykonywanych zadań i obowiązków. Wniosek może zawierać wskazanie funkcjonariusza proponowanego do oddelegowania.

4. Wniosek może dotyczyć oddelegowania funkcjonariusza do wykonywania pracy w urzędach państwowych, w których wykonywane są zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego lub wykonywane są czynności w sprawach cudzoziemców.

5. Wniosek o oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw administracji publicznej może dotyczyć wyłącznie stanowisk, na których w myśl odrębnych przepisów mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 41c. Oddelegowanie następuje po wyrażeniu przez funkcjonariusza zgody w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego nazwę urzędu państwowego i stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny, na którym funkcjonariusz godzi się wykonywać zadania, a także okres wykonywania tych zadań.

Art. 41d. Uwzględnienia wniosku można odmówić, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Straży Granicznej, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 41e. 1. W razie uwzględnienia wniosku:

- 1) zalicza się – do celów związanych z pełnieniem służby w Straży Granicznej oraz obliczania uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących

funkcjonariuszowi w okresie oddelegowania – stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny określone we wniosku do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz ustala stopień etatowy, do którego zaszeregowuje to stanowisko lub stopień dyplomatyczny, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych funkcjonariuszy Straży Granicznej do grup uposażenia zasadniczego;

- 2) uzgadnia się z osobą, o której mowa w art. 41b ust. 1 i 2, kandydaturę funkcjonariusza proponowanego do oddelegowania do wykonywania pracy w urzędzie państwowym, po uprzednim uzyskaniu od funkcjonariusza oświadczenia o wyrażeniu zgody na oddelegowanie.

2. Oddelegowanie funkcjonariusza następuje na podstawie rozkazu personalnego, w którym zwalnia się funkcjonariusza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i oddelegowuje do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną.

3. W rozkazie personalnym, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się w szczególności:

- 1) datę zwolnienia funkcjonariusza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego oraz wysokość przysługującego mu na tym stanowisku uposażenia;
- 2) nazwę urzędu państwowego, do którego następuje oddelegowanie;
- 3) określenie stanowiska służbowego lub stopnia dyplomatycznego przeznaczonego dla funkcjonariusza, ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z ust. 1 pkt 1;
- 4) określenie czasu trwania oddelegowania.

Art. 41f. 1. Wyznaczenie na stanowisko służbowe w urzędzie państwowym, do którego funkcjonariusz został oddelegowany do wykonywania pracy, następuje zgodnie z odrębnymi przepisami obowiązującymi przy wyznaczaniu na dane stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny.

2. Osoba, o której mowa w art. 41b ust. 1 i 2, może przenieść oddelegowanego funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny w urzędzie państwowym po uzyskaniu zgody:

- 1) Komendanta Głównego Straży Granicznej, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie następuje na polecenie ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz
- 2) funkcjonariusza, wyrażonej w formie pisemnego oświadczenia.

3. W przypadku zmiany stanowiska służbowego w trybie, o którym mowa w ust. 2, w rozkazie personalnym określa się stanowisko służbowe lub stopień dyplomatyczny, na które oddelegowany funkcjonariusz został przeniesiony, ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z art. 41e ust. 1 pkt 1.

Art. 41g. Okres oddelegowania funkcjonariusza może zostać przedłużony na wniosek osoby, o której mowa w art. 41b ust. 1 i 2. Przepisy art. 41f ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 41h. 1. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne świadczenia pieniężne, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do oddelegowanego funkcjonariusza stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach służbowych równorzędnych do zajmowanego przez funkcjonariusza, dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, a także przyznawania nagród.

3. W przypadku gdy wypłacone oddelegowanemu funkcjonariuszowi dodatkowe wynagrodzenie roczne lub nagroda roczna są niższe od nagrody rocznej obliczonej na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, albo dodatkowe wynagrodzenie roczne lub nagroda roczna nie przysługują z uwagi na okres pracy w urzędzie państwowym, funkcjonariuszowi przysługuje odpowiednie wyrównanie przez jednostkę organizacyjną Straży Granicznej, w której pełnił on służbę przed oddelegowaniem.

Art. 41i. 1. Urząd państwowy, do którego oddelegowano funkcjonariusza, wypłaca funkcjonariuszowi:

- 1) uposażenie;
- 2) dodatkowe wynagrodzenie roczne lub nagrodę roczną za okres oddelegowania;
- 3) nagrody uznaniowe.

2. Jednostka organizacyjna Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed oddelegowaniem, wypłaca funkcjonariuszowi:

- 1) świadczenia w naturze i ich ekwiwalenty oraz niewymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby;
- 2) nagrodę jubileuszową;
- 3) należności z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu i należności pośmiertne;

4) wyrównanie, o którym mowa w art. 41h ust. 3.

Art. 41j. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopów udziela właściwy przełożony w urzędzie państwowym, do którego oddelegowano funkcjonariusza, na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.

Art. 41k. 1. Oddelegowanie kończy się z upływem okresu, na który funkcjonariusz został oddelegowany.

2. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, odwołanie funkcjonariusza z oddelegowania następuje:

1) z urzędu, w przypadku gdy:

- a) funkcjonariusz zwalniany jest ze służby w Straży Granicznej albo
- b) jest to uzasadnione potrzebami służby;

2) na wniosek:

- a) osób, o których mowa w art. 41b ust. 1 i 2,
- b) oddelegowanego funkcjonariusza.

3. Odwołanie z oddelegowania w przypadkach, o których mowa w:

- 1) ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a – nie wymaga zgody oddelegowanego funkcjonariusza;
- 2) ust. 2 – następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być skrócony za porozumieniem Komendanta Głównego Straży Granicznej, urzędu państwowego oraz zainteresowanego funkcjonariusza.

Art. 41l. 1. Po odwołaniu funkcjonariusza z oddelegowania właściwy przełożony mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem.

2. Komendant Główny Straży Granicznej może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w Straży Granicznej funkcjonariusza, o którym mowa w art. 41k, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w urzędzie państwowym albo w urzędzie administracji rządowej. Nie dotyczy to funkcjonariusza, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3–5 oraz ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 10 albo wobec którego orzeczono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.”;

19) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. W przypadku przedterminowego mianowania na stopnie w korpusie oficerów Straży Granicznej właściwy przełożony może wystąpić do Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy

z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

20) w art. 75a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do podległych funkcjonariuszy odpowiadają Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków Straży Granicznej i komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej.”;

21) w art. 91a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Komendantowi BSWSG, właściwym komendantom oddziałów Straży Granicznej, komendantom ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendantom ośrodków Straży Granicznej przy nawiązywaniu lub rozwiązywaniu stosunku służbowego, corocznie oraz na ich żądanie. Komendant Główny Straży Granicznej oraz zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownicy Straży Granicznej składają oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, na żądanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG, właściwych komendantów oddziałów Straży Granicznej, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendantów ośrodków Straży Granicznej.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym mają: Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant BSWSG, właściwi komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej lub komendanci ośrodków Straży Granicznej oraz osoby przez nich pisemnie upoważnione w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym, ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”;

22) w art. 113a ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Komendant Główny Straży Granicznej przyznaje nagrody roczne kierownikowi komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, Komendantowi BSWSG, komendantowi oddziału Straży Granicznej, komendantowi ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendantowi ośrodka Straży Granicznej oraz ich zastępcom. Komendant Główny Straży Granicznej może przyznawać nagrody roczne wszystkim funkcjonariuszom, z zastrzeżeniem ust. 12.

14. Kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, Komendant BSWSG, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendant ośrodka Straży Granicznej przyznają nagrody roczne odpowiednio funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w komórce organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, BSWSG, oddziale Straży Granicznej, ośrodka szkolenia Straży Granicznej i ośrodka Straży Granicznej.”;

23) w art. 136b w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Komendanta BSWSG, komendantów oddziałów Straży Granicznej, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej, komendantów ośrodków Straży Granicznej oraz kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej.”;

Art. 6. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 30 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) z wynagrodzeń za udzielanie pomocy Policji, funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Nadzoru Wewnętrznego, wypłacanych z funduszu operacyjnego – w wysokości 20% wynagrodzenia;”.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1429, 1448 i 1530.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Strażacy, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁰⁾).”;

2) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13b. Kierownicy jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, a w szczególności:

- 1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
- 2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
- 3) przekazywać dane strażaków objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
 - a) powołaniem na stanowiska komendantów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
 - b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do realizacji zadania poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1,

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

- c) nadawaniem stopni nadbrygadiera i generała brygadiera w Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) przedterminowym nadaniem stopnia w korpusie oficerów Państwowej Straży Pożarnej,
 - e) wyróżnieniem, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2016 r. poz. 1948),
 - f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
- 4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;
- 3) w art. 28a uchyla się ust. 2 i 3;
- 4) po art. 37d dodaje się art. 37e–37u w brzmieniu:

„Art. 37e. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może oddelegować strażaka, za jego zgodą, do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną w następujących jednostkach organizacyjnych, zwanych dalej „instytucjami cywilnymi”:

- 1) urzędach organów administracji rządowej;
- 2) Zarządzie Głównym i zarządach wojewódzkich Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) gminach;
- 4) jednostkach ochrony przeciwpożarowej utworzonych w trybie art. 17 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej przez gminy, instytucje, organizacje, osoby prawne i fizyczne;
- 5) jednostkach organizacyjnych tworzonych na podstawie odrębnych przepisów;
- 6) innych jednostkach organizacyjnych, w których są wykonywane zadania określone w art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

Art. 37f. Przepisów o oddelegowaniu nie stosuje się do strażaków wyznaczonych do pełnienia służby w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej.

Art. 37g. Oddelegowanie strażaka do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw

wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 37i–37u.

Art. 37h. Strażacy oddelegowani do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych realizują zadania, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, z wyłączeniem strażaków oddelegowanych do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 37i. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie strażaków do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych występują do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej kierownicy tych instytucji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać nazwę instytucji cywilnej, stanowisko przeznaczone dla strażaka, kwalifikacje wymagane do zajmowania tego stanowiska oraz zakres wykonywanych na nim zadań i obowiązków, przewidywany okres oddelegowania, a także zobowiązanie do wypłacania strażakowi z własnych środków uposażenia i innych należności pieniężnych.

3. Stanowisko, o którym mowa w ust. 2, powinno odpowiadać stanowisku służbowemu przewidzianemu dla strażaka.

Art. 37j. Oddelegowanie do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną następuje po wyrażeniu przez strażaka pisemnej zgody na wykonywanie tych zadań w określonej instytucji cywilnej, na danym stanowisku i na zasadach, o których mowa w art. 37l, oraz po zasięgnięciu opinii przełożonego strażaka uprawnionego do mianowania strażaka na stanowisko służbowe.

Art. 37k. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 37i, jeżeli na wskazanych stanowiskach nie będą wykonywane zadania, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, albo jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 37l. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 37i, i po uzgodnieniu obsady stanowisk oraz zasad wykonywania zadań przez strażaka między Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a kierownikiem instytucji cywilnej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej:

- 1) zwalnia strażaka wyrażającego zgodę na wykonywanie zadań w instytucji cywilnej z dotychczas zajmowanego stanowiska;

- 2) pozostawia strażaka na etacie jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem do wykonywania zadań w instytucji cywilnej;
- 3) zalicza – do celów obliczenia uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących w trakcie oddelegowania – stanowisko służbowe do odpowiedniej grupy zaszeregowania oraz ustala stopień etatowy, stosownie do zaszeregowania stanowiska służbowego;
- 4) kieruje strażaka na stanowisko do określonej we wniosku instytucji cywilnej.

Art. 37m. 1. Kierownik instytucji cywilnej oddelegowuje strażaka, o którym mowa w art. 37k, na stanowisko w tej instytucji.

2. Kierownik instytucji cywilnej może przenieść oddelegowanego strażaka na inne stanowisko, jeżeli strażak i Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej wyrażą na to zgodę.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, kierownik instytucji cywilnej zawiadamia Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o dokonanej zmianie, przesyłając jednocześnie stosowne oświadczenie strażaka.

Art. 37n. Jeżeli w wyniku reorganizacji instytucji cywilnej, w której oddelegowany strażak wykonuje zadania, następuje likwidacja stanowiska zajmowanego przez strażaka, kierownik instytucji cywilnej występuje do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o skierowanie strażaka na inne stanowisko lub o jego odwołanie. Przepis art. 37i ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 37o. 1. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Państwowej Straży Pożarnej, może odwołać oddelegowanego strażaka z instytucji cywilnej bez zgody strażaka i kierownika tej instytucji, zawiadamiając ich o tym co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

2. Kierownik instytucji cywilnej może przekazać oddelegowanego strażaka wykonującego zadania w instytucji cywilnej do dyspozycji Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, zawiadamiając o tym strażaka co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej odwołuje oddelegowanego strażaka na jego wniosek z instytucji cywilnej nawet bez zgody kierownika tej instytucji. Odwołanie następuje po upływie 3 miesięcy od końca miesiąca kalendarzowego, w którym strażak złożył wniosek o odwołanie, a jeżeli wniosek wiąże się z jego

pisemnym żądaniem zwolnienia ze służby w Państwowej Straży Pożarnej, zwolnienie ze służby następuje w trybie określonym w art. 43 ust. 2 pkt 5.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie konieczności zwolnienia strażaka ze służby w Państwowej Straży Pożarnej w przypadkach określonych w art. 38 ust. 4 lub art. 43 ust. 2 pkt 1–4 i 6 oraz ust. 3 pkt 2–5, bez wcześniejszego zawiadomienia kierownika instytucji cywilnej, w której oddelegowany strażak wykonuje zadania.

5. Terminy, o których mowa w ust. 1–3, mogą być skrócone za porozumieniem Komendanta Głównego Straży Pożarnej, instytucji cywilnej oraz zainteresowanego strażaka.

Art. 37p. 1. Strażaka odwołanego z oddelegowania do instytucji cywilnej przenosi się do jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem do wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną, i mianuje na stanowisko nie niższe od zajmowanego przed oddelegowaniem, chyba że zaistniały okoliczności wymienione w art. 38 ust. 1 i 2 lub art. 43 ust. 3 pkt 4.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w Państwowej Straży Pożarnej strażaka, o którym mowa w art. 37n, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w instytucji cywilnej. Nie dotyczy to strażaka, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3, 4 i 6 oraz ust. 3 pkt 2, 4a i 5 albo wobec którego orzeczono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

Art. 37q. 1. Strażakom oddelegowanym do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne oraz świadczenia w naturze i równoważniki pieniężne, na zasadach określonych w ustawie oraz przepisach wydanych na jej podstawie.

2. Do strażaków oddelegowanych do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych stosuje się te przepisy prawa pracy, które miałyby zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach zajmowanych przez strażaków, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również zakładowego funduszu nagród, a także przyznawania nagród.

Art. 37r. 1. Uposażenie, nagrodę roczną za okres oddelegowania i nagrody uznaniowe przysługujące strażakowi z tytułu pełnienia służby w Państwowej Straży

Pożarnej, a wykonującemu zadania w instytucji cywilnej, wypłaca z własnych środków instytucja cywilna.

2. Jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej, w której strażak pełnił służbę przed oddelegowaniem do wykonywania zadań w instytucji cywilnej:

- 1) wydaje świadczenia w naturze i wypłaca ich równoważniki, a także wypłaca inne niż wymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby w Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) wypłaca pomoc finansową, o której mowa w art. 80 ust. 1;
- 3) wypłaca nagrody jubileuszowe, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3;
- 4) wypłaca należności z tytułu zwolnienia ze służby, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 6;
- 5) wypłaca odprawę pośmiertną, o której mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2.

Art. 37s. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, o której mowa w art. 371 pkt 2, w stosunku do strażaków oddelegowanych do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych:

- 1) jest przełożonym dyscyplinarnym oraz sprawuje kontrolę przestrzegania dyscypliny służbowej, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego;
- 2) podejmuje decyzje w sprawach wynikających ze stosunku służbowego, na zasadach określonych w ustawie.

2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień kierownika instytucji cywilnej, w której strażak wykonuje zadania.

Art. 37t. Strażakowi oddelegowanemu do wykonywania zadań w instytucji cywilnej udziela urlopu kierownik tej instytucji, w wymiarze przysługującym strażakowi, stosownie do przepisów ustawy.

Art. 37u. 1. Uposażenie i inne należności pieniężne, o których mowa w art. 37r ust. 1, są wypłacane strażakom oddelegowanym do wykonywania zadań w instytucjach cywilnych w terminach przewidzianych dla strażaków pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej informuje kierowników instytucji cywilnych o przeprowadzanych podwyżkach uposażeń lub innych zmianach świadczeń i należności pieniężnych przysługujących strażakom.

3. Strażakom, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane dodatkowe świadczenia przysługujące w instytucji cywilnej, z wyłączeniem świadczeń pieniężnych o charakterze uposażeniowym. Przepis powyższy nie znajduje zastosowania w przypadku oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.”;

5) w art. 49h w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o których mowa w art. 37e oraz w art. 106 ust. 1;”;

6) w art. 57a po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”;

7) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. W przypadku kandydatów do nadania stopnia oficerskiego w trybie określonym w art. 73 ust. 1 pkt 4, właściwy przełożony może wystąpić do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869) w art. 15 w ust. 2 po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego w celu realizacji jego zadań ustawowych;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.²¹⁾) w art. 179 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sąd lub prokurator może zwrócić się do właściwego naczelnego organu administracji rządowej o zwolnienie świadka od obowiązku zachowania tajemnicy, jeżeli ustawy szczególne nie stanowią inaczej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80c w ust. 1 po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego;”;

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2138, 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 966, 1139 i 1452.

2) w art. 100c w ust. 1 po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 297 w § 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²²⁾);”;

2) w art. 298 pkt 5b otrzymuje brzmienie:

„5b) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej i ich posiadającym pisemne upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia, ustalenia sprawców i uzyskania dowodów albo ujawnienia mienia zagrożonego przypadkiem;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, ze zm.²³⁾) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. z średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. za w brzmieniu:

„za) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub wykrycia ich sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁴⁾);”.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089. Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 50:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201), ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”;

2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Straży Granicznej, ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a.”.

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962, 1027, 1321, 1428, 1475 i 1543.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 1948 i 1954) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, funkcjonariuszy oddelegowanych do Biura Nadzoru Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celno- Skarbowej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;”.

Art. 15. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127²⁶⁾) w art. 54 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub wykrycia ich sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁷⁾).”.

Art. 16. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678 i 1475) w art. 6 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Nadzoru Wewnętrznego, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”.

²⁶⁾ Tekst jednolity wymienionej ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

Art. 17. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 i 1321) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Funkcjonariusze BOR oraz osoby powoływane na stanowiska, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 4, mogą zostać poddani weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁸⁾).”;

2) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Szefowie komórek organizacyjnych BOR są obowiązani współdziałać z Biurem Nadzoru Wewnętrznego w zakresie realizacji jego zadań, a w szczególności:

- 1) udostępniać, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne uzbrojenie, wyposażenie, urządzenia i środki techniczne;
- 2) zapewniać warunki niezbędne do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren komórki organizacyjnej BOR, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem;
- 3) przekazywać dane funkcjonariuszy BOR objętych weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, najpóźniej w terminie 14 dni przed planowanym:
 - a) powołaniem na stanowiska szefów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych oraz naczelników,
 - b) oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5,
 - c) mianowaniem na stopnie generała brygady i generała dywizji w BOR,

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

- d) przedterminowym mianowaniem w korpusie oficerów BOR,
 - e) wyróżnieniem, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475 i 1266 oraz z 2017 r. poz. 1948),
 - f) oddelegowaniem do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
- 4) udostępniać dokumentację z kontroli, o której mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).”;
- 3) w art. 19 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. BOR przy wykonywaniu swoich zadań w szczególnie uzasadnionych przypadkach może korzystać z pomocy osób niebędących funkcjonariuszami. Zabronione jest ujawnianie danych o osobach udzielających pomocy BOR.

2. Dane o osobach, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione na żądanie prokuratora lub sądu, w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez te osoby przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z podejmowaniem działań, o których mowa w art. 12 ust. 1, oraz w przypadku ujawnienia przez te osoby faktu udzielania pomocy dla BOR w zakresie działań, o których mowa w art. 12 ust. 1. Udostępnienie tych danych następuje w trybie określonym w art. 19a.”;

- 4) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Szef BOR może zezwalać:

- 1) byłym i obecnym funkcjonariuszom i pracownikom BOR,
- 2) osobom oddelegowanym do BOR, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
- 3) osobom udzielającym funkcjonariuszom BOR pomocy w wykonywaniu zadań BOR

– na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy, prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji

o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530 i 1600) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575).

3. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i o przestępstwa wojenne lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka – Szef BOR, na wniosek prokuratora lub sądu, przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jeżeli minister właściwy do spraw wewnętrznych stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest uzasadnione, Szef BOR jest obowiązany zezwolić na udostępnienie wnioskowanych informacji.

4. W razie odmowy zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych stosuje się tryb określony w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

5. W przypadku Szefa BOR zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 31:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef BOR może oddelegować funkcjonariusza, za jego zgodą, do pełnienia zadań służbowych poza BOR.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Oddelegowanie funkcjonariusza do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy art. 31a–31k.”,

c) uchyla się ust. 4;

6) po art. 31 dodaje się art. 31a–31k w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza do pełnienia zadań służbowych poza BOR, zwanym dalej „wnioskiem”, mogą wystąpić kierownicy urzędów, jednostek lub służb, do których funkcjonariusz ma zostać oddelegowany.

2. Wniosek powinien określać nazwę urzędu, jednostki lub służby, stanowisko służbowe wyznaczone dla funkcjonariusza, kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tego stanowiska oraz zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków.

3. Szef BOR może odmówić uwzględnienia wniosku, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami BOR, z wyjątkiem oddelegowania do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Art. 31b. 1. Szef BOR przedstawia kierownikowi urzędu, jednostki lub służby imienną propozycję obsady stanowiska służbowego określonego we wniosku, po uprzednim uzyskaniu od tego funkcjonariusza oświadczenia, o którym mowa w art. 31c.

2. Imienną propozycję obsady stanowiska służbowego określonego we wniosku może przedstawić Szefowi BOR również kierownik urzędu, jednostki lub służby.

3. W razie uzgodnienia obsady stanowiska służbowego z kierownikiem urzędu, jednostki lub służby Szef BOR na podstawie rozkazu personalnego zwalnia wytypowanego funkcjonariusza z zajmowanego stanowiska i oddelegowuje go do urzędu, jednostki lub służby w celu wyznaczenia na uzgodnione stanowisko służbowe.

Art. 31c. Oddelegowanie do pełnienia zadań służbowych poza BOR następuje po wyrażeniu zgody przez funkcjonariusza w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego nazwę urzędu, jednostki lub służby i stanowisko służbowe, na którym funkcjonariusz godzi się wykonywać zadania służbowe.

Art. 31d. W razie uwzględnienia wniosku Szef BOR zalicza do celów związanych z pełnieniem służby w BOR oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych funkcjonariuszy – stanowisko służbowe, określone we wniosku, do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy oraz ustala etatowy stopień, do którego zaszeregowuje to stanowisko, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych do grup uposażenia zasadniczego.

Art. 31e. Rozkaz personalny o oddelegowaniu funkcjonariusza powinien zawierać:

- 1) datę przeniesienia funkcjonariusza oraz wysokość przysługującego funkcjonariuszowi uposażenia przyznanego przez Szefa BOR;
- 2) nazwę urzędu, jednostki lub służby, do którego następuje oddelegowanie;

- 3) określenie stanowiska przeznaczonego dla funkcjonariusza ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z art. 31d.

Art. 31f. 1. Oddelegowanego funkcjonariusza wyznacza na stanowisko służbowe, zgodnie z wnioskiem, kierownik urzędu, jednostki lub służby.

2. Kierownik urzędu, jednostki lub służby może przenieść oddelegowanego funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe niż określone we wniosku o oddelegowanie. Do przeniesienia konieczna jest zmiana rozkazu personalnego przez Szefa BOR oraz zgoda funkcjonariusza, wyrażona w formie pisemnego oświadczenia.

Art. 31g. W razie reorganizacji urzędu, jednostki lub służby powodującej zmianę stanowiska służbowego, na którym oddelegowany funkcjonariusz wykonuje zadania służbowe, kierownik urzędu może wystąpić do Szefa BOR z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe lub o jego odwołanie z oddelegowania. Przepisy art. 31a i art. 31c stosuje się odpowiednio.

Art. 31h. 1. Do oddelegowanego funkcjonariusza stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach służbowych zajmowanych przez funkcjonariuszy, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, a także przyznawania nagród.

2. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego udziela kierownik urzędu, na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.

Art. 31i. 1. Urząd, jednostka lub służba, do których oddelegowano funkcjonariusza, wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi:

- 1) uposażenie;
- 2) dodatkowe wynagrodzenie roczne;
- 3) nagrody uznaniowe.

2. Komórka organizacyjna BOR właściwa w sprawach finansowych wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi:

- 1) świadczenia w naturze i ich ekwiwalenty oraz niewymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby;
- 2) nagrody jubileuszowe;
- 3) należności z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu i należności pośmiertne;
- 4) należności z tytułu zwolnienia ze służby;

5) wyrównanie z tytułu wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego w wysokości niższej niż wysokość nagrody rocznej obliczonej na podstawie przepisów ustawy.

Art. 31j. 1. Szef BOR, w przypadku gdy jest to uzasadnione potrzebami BOR, może odwołać funkcjonariusza z oddelegowania, nawet bez jego zgody, zawiadamiając o tym na piśmie kierownika urzędu, jednostki lub służby i oddelegowanego funkcjonariusza. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia.

2. Kierownik urzędu, jednostki lub służby, w przypadku gdy jest to uzasadnione interesem urzędu, może skierować oddelegowanego funkcjonariusza, nawet bez jego zgody, do dyspozycji Szefa BOR, zawiadamiając o tym na piśmie Szefa BOR i oddelegowanego funkcjonariusza. Skierowanie oddelegowanego funkcjonariusza do dyspozycji Szefa BOR następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia.

3. Szef BOR może odwołać funkcjonariusza z oddelegowania, na jego wniosek złożony na piśmie, jeżeli kierownik urzędu, jednostki lub służby wyrazi zgodę na odwołanie. Odwołanie następuje nie wcześniej niż z upływem 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia.

4. Terminy, o których mowa w ust. 1–3, mogą być skracane za porozumieniem Szefa BOR, kierownika urzędu, jednostki lub służby oraz zainteresowanego funkcjonariusza.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, kierownik urzędu, jednostki lub służby kieruje funkcjonariusza do dyspozycji Szefa BOR.

Art. 31k. 1. Po odwołaniu funkcjonariusza z oddelegowania Szef BOR mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem.

2. Szef BOR może wyrazić zgodę na zwolnienie ze służby w BOR funkcjonariusza, o którym mowa w art. 31j, ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego w urzędzie, jednostce albo służbie. Nie dotyczy to funkcjonariusza, który podlega zwolnieniu ze służby na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 3–5 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 albo wobec którego wymierzono karę dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.”;

7) w art. 56 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Przełożony lub osoba przez niego upoważniona poddaje analizie oświadczenia funkcjonariusza o stanie majątkowym w celu sprawdzenia jego zgodności ze stanem faktycznym.

3b. W celu przeprowadzenia analizy, o której mowa w ust. 3a, przełożony lub osoba przez niego upoważniona ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.

3c. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, w celu przeprowadzenia analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym, ma prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.²⁹⁾) w art. 16 w § 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontroli danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych – do spraw związanych z kontrolą pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Służbę Celno-Skarbową i Biuro Nadzoru Wewnętrznego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.³⁰⁾) w art. 281 w ust. 1 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.³¹⁾).”.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2103, 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 803, 1139 i 1452. Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.³²⁾) w art. 179 w ust. 3 w pkt 1 w lit. a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrzny, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 4b, dostępu do:”.

Art. 21. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.³³⁾) w art. 149 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.³⁴⁾).”.

Art. 22. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 379) w art. 2 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b i 4c w brzmieniu:

„4b) Biurze Spraw Wewnętrznych Policji,
4c) Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,”.

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

³⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

Art. 23. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.³⁵⁾) w art. 9f po pkt 12a dodaje się pkt 12b w brzmieniu:

„12b) na żądanie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub wykrycia ich sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.³⁶⁾).”.

Art. 24. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167, 1948 oraz z 2017 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Szefa SKW, Szefa Agencji Wywiadu, zwanej dalej „AW”, Szefa CBA, Szefa Biura Ochrony Rządu, Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz osób przewidzianych na te stanowiska;”;

2) w art. 72 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego w celu realizacji zadania określonego w art. 11a ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.³⁷⁾).”.

Art. 25. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1371, z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2016 r. poz. 1948) w art. 1 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Biuro Nadzoru Wewnętrznego;”.

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 60, 85, 245, 768 i 1089.

³⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

Art. 26. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481) w art. 82 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator pocztowy, poczynawszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej, jest obowiązany do nieodpłatnego zapewnienia, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrzny, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, oraz prokuraturę i sądy, ich zadań określonych odrębnymi przepisami, wymagających:”.

Art. 27. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120) w art. 35 w ust. 4:

1) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wobec użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8 lub pkt 12 lit. b–d, Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji, właściwy miejscowo komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji albo osoby przez nich upoważnione;”;

2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Straży Granicznej – Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, właściwy miejscowo komendant oddziału Straży Granicznej, komendant dywizjonu Straży Granicznej, komendant placówki Straży Granicznej albo osoby przez nich upoważnione, a w razie ich nieobecności – dyżurny operacyjny lub kierownik zmiany;”.

Art. 28. W ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz. U. poz. 616 i 1199 oraz z 2017 r. poz. 1321) w art. 34 w ust. 2:

1) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dyrektorów biur (równorzędnych) Komendy Głównej Policji i ich zastępców, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji i jego zastępców, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji i jego zastępców, komendantów wojewódzkich (Stołeczny) Policji i ich zastępców, Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji

w Szczytnie, Zastępcy Komendanta-Prorektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Kanclerza Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendantów szkół policyjnych i ich zastępców oraz dyrektora instytutu badawczego Policji i jego zastępców, a także członków ich rodzin;”;

2) po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Biurze Spraw Wewnętrznych Policji oraz członków ich rodzin;”;

3) w pkt 10 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dyrektorów komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej i ich zastępców, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej i jego zastępców, komendantów oddziałów Straży Granicznej i ich zastępców, komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej i ich zastępców, komendantów ośrodków Straży Granicznej i ich zastępców oraz członków ich rodzin;”;

4) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej oraz członków ich rodzin;”.

Art. 29. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170³⁸⁾) w art. 35 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, o ile są niezbędne na potrzeby wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.³⁹⁾);”.

³⁸⁾ Tekst jednolity ustawy nie obejmuje zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089.

³⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2017 r. poz.

Art. 30. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. 862 i 1948) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Nadzoru Wewnętrznego – w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.⁴⁰⁾) w art. 95 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Audyt nie obejmuje oceny celowości i sposobu wykorzystania środków budżetowych oraz mienia państwowego, które zostały przeznaczone na cele specjalne w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, Biurze Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.”.

Art. 32. 1. W przypadku powołania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego po raz pierwszy, przepisu art. 11b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podejmie czynności przygotowawcze i organizacyjne niezbędne do rozpoczęcia funkcjonowania Biura Nadzoru Wewnętrznego, w tym zapewni:

- 1) nabór kandydatów na inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego i ekspertów Biura Nadzoru Wewnętrznego;
- 2) oddelegowanie do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) zatrudnienie pracowników, zgodnie z art. 11h ustawy zmienianej w art. 1;

⁴⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

4) warunki materialne i organizacyjne niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

3. W terminie 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego przedstawi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie z realizacji czynności, o których mowa w ust. 2.

Art. 33. Funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażacy Państwowej Straży Pożarnej oddelegowani do Biura Nadzoru Wewnętrznego nie podlegają weryfikacji, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, o ile oddelegowanie nastąpiło w terminie, o którym mowa w art. 32 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 34. Do oddelegowanych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy funkcjonariuszy Policji do pełnienia zadań służbowych poza Policją, funkcjonariuszy Straży Granicznej do wykonywania pracy poza Strażą Graniczną, funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu do pełnienia zadań służbowych poza Biurem Ochrony Rządu oraz wyznaczonych strażaków Państwowej Straży Pożarnej do wykonywania zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że nowe przepisy są dla nich korzystniejsze, z uwzględnieniem przepisów umożliwiających po odwołaniu z oddelegowania lub wyznaczenia mianowanie na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed oddelegowaniem lub wyznaczeniem oraz zwolnienie ze służby ze stanowiska równorzędnego do zajmowanego odpowiednio w instytucji krajowej, w urzędzie państwowym, urzędzie administracji rządowej, w urzędzie, jednostce, służbie albo w instytucji cywilnej.

Art. 35. Do spraw dotyczących zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 36. Komendant Główny Policji w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy ustali tymczasowy regulamin organizacyjny Biura Spraw Wewnętrznych Policji. Regulamin ten obowiązuje do czasu ustalenia regulaminu w trybie określonym w art. 7 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 4, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. 1. Sprawy prowadzone i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji lub w stosunku do policjantów oraz pracowników Policji pełniących służbę lub zatrudnionych w Biurze Spraw

Wewnętrznych Komendy Głównej Policji prowadzi się w Biurze Spraw Wewnętrznych Policji albo przed Komendantem Biura Spraw Wewnętrznych Policji, chyba że dalsze prowadzenie tych spraw należy wyłącznie do Komendanta Głównego Policji lub komendy, przy pomocy której wykonuje on swoje zadania. Wszystkie podjęte w sprawach czynności pozostają w mocy.

2. W sprawach prowadzonych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których Komendant Główny Policji został decyzją sądu lub prokuratora zobowiązany lub uprawniony do dokonania czynności, które zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 4 przeszły do właściwości Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji – zobowiązania te lub uprawnienia wykonuje Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji.

Art. 38. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi policjanci oraz pracownicy Policji pełniący służbę lub zatrudnieni w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji stają się z mocy prawa policjantami oraz pracownikami w Biurze Spraw Wewnętrznych Policji. Do pracowników Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji stosuje się odpowiednio przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962).

Art. 39. Komendant Główny Straży Granicznej w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy ustali tymczasowy regulamin organizacyjny Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej. Regulamin ten obowiązuje do czasu ustalenia regulaminu w trybie określonym w art. 3a pkt 3 ustawy zmienianej w art. 5, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 40. 1. Sprawy prowadzone i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej lub w stosunku do funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej pełniących służbę lub zatrudnionych w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej prowadzi się w Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej albo przed Komendantem Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, chyba że dalsze prowadzenie tych spraw należy wyłącznie do Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendy, przy pomocy której wykonuje on swoje zadania. Wszystkie podjęte w sprawach czynności pozostają w mocy.

2. W sprawach prowadzonych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których Komendant Główny Straży Granicznej został decyzją sądu lub

prokuratora zobowiązany lub uprawniony do dokonania czynności, które zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 5 przeszły do właściwości Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej – zobowiązania te lub uprawnienia wykonuje Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej.

Art. 41. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej pełniący służbę lub zatrudnieni w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej stają się z mocy prawa funkcjonariuszami oraz pracownikami w Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej. Do pracowników Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej stosuje się odpowiednio przepis art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 42. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 6, art. 15 ust. 8 oraz art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 6, art. 15 ust. 8 oraz art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 4, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 1c i 1d oraz art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 1c i 1d oraz art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 43. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 42,98 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) w 2018 r. – 5,80 mln zł;
- 2) w 2019 r. – 3,03 mln zł;
- 3) w 2020 r. – 3,11 mln zł;
- 4) w 2021 r. – 3,19 mln zł;
- 5) w 2022 r. – 6,54 mln zł;
- 6) w 2023 r. – 3,35 mln zł;
- 7) w 2024 r. – 3,43 mln zł;
- 8) w 2025 r. – 3,52 mln zł;
- 9) w 2026 r. – 3,61 mln zł;

10) w 2027 r. – 7,40 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego oraz w razie konieczności wdraża mechanizm korygujący określony w ust. 3.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia w danym roku budżetowym limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 36 i art. 39, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel regulacji

Projektowane rozwiązanie ma na celu urealnienie standardu cywilnego nadzoru nad umundurowanymi służbami porządku publicznego. W dotychczasowym stanie prawnym zasada ta nie może być w pełni realizowana, ze względu na ograniczone instrumenty rzeczywistego oddziaływania nadzorczego ze strony ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W efekcie niezbędne pozostaje wzmocnienie i skonkretyzowanie instrumentów nadzorczych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w stosunku do nadzorowanych służb bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz ratownictwa i ochrony ludności.

Obowiązujące ustawy pragmatyczne regulujące działalność służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jedynie w wybranych obszarach ich funkcjonowania definiują zakres oraz formy nadzoru sprawowanego przez ministra. Przepisy te nie tworzą całokształtu zadań oraz obowiązków nadzorczych, jakie Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zobowiązany jest zapewnić z racji kompetencji i powierzonych zadań.

Uzasadnieniem dla potrzeby stworzenia mechanizmów wzmacniających dotychczasowe instrumenty nadzoru Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji nad nadzorowanymi służbami jest korzystanie przez te podmioty z takiego zakresu kompetencji ustawowych, które przewidują możliwość ingerencji w prawa i wolności obywatelskie, a także wykonywanie zadań mogących powodować określone zagrożenia korupcyjne. Są to obszary potencjalnych nadużyć.

Uwzględniając powyższe ryzyka, zasadnym stało się wypracowanie rozwiązań, które wzmocnią możliwość realnego oddziaływania nadzorczego ministra, przez podejmowanie przedsięwzięć ukierunkowanych na diagnozowanie sytuacji w służbach mundurowych, w tym rozpoznawanie negatywnych zjawisk oraz zdarzeń, jak również zapewniających instrumenty przeciwdziałania im.

Z perspektywy uprawnień nadzorczych zmierzających do zagwarantowania możliwie najwyższych standardów działania nadzorowanych służb niezwykle istotne pozostaje również zagwarantowanie uprawnień w zakresie ujawniania i monitorowania zachowań naruszających zasady etyki zawodowej. Dążenie do pełnego obiektywizmu wymaga

poddania tego zagadnienia nadrzêdnemu, wzglêdem słu¿b, cywilnemu nadzorowi ze strony ministra w³asciwego do spraw wewnêtrznych, który na podstawie uzyskanych informacji bêdzie móg³ nie tylko oceniaæ poszczególne stany faktyczne, lecz równie¿, w przypadku powtarzaj¹cych siê nieprawid³owoci, wdra¿aæ rozwi¹zania o charakterze koryguj¹cym lub systemowym. W tym kontekœcie nale¿y równie¿ zapewniæ mo¿liwoœæ ujawniania i analizowania przez cywilny organ nadzoru nieprawid³owoci zaistnia³ych w zwi¹zku z prowadzonymi czynnoœciami wyjaœniaj¹cymi i postêpowaniami dyscyplinarnymi w Policji, Stra¿y Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Pañstwowej Stra¿y Po¿arnej.

Charakterystyka projektu, wykazanie ró¿nic pomiêdzy stanem aktualnym a projektowanym

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064) minister kieruje, nadzoruje i kontroluje działalnoœæ podporz¹dkowanych organów, urzêdów i jednostek. W szczególnoœci, w tym zakresie minister:

- 1) tworzy i likwiduje jednostki organizacyjne, chyba że przepisy odrêbne stanowią inaczej;
- 2) powo³uje i odwo³uje kierowników jednostek organizacyjnych, chyba że przepisy odrêbne stanowią inaczej.

Ponadto, na podstawie art. 34 ust. 2 te¿e ustawy, minister nadzoruje i kontroluje działalnoœæ organów i jednostek, w stosunku do których uzyska³ uprawnienia nadzorcze na podstawie przepisów ustawowych – na zasadach okreœlonych w tych przepisach.

Przywo³ane powy¿ej przepisy sprowadzaj¹ siê g³ównie do aspektów formalno-prawnych nadzoru, nie dostarczaj¹c instrumentów, które umo¿liwi¹by rzeczywist¹ diagnozê sytuacji w nadzorowanych podmiotach, a tak¿e w pe³ni efektywne przeciwdzia³anie negatywnym zjawiskom. W aktualnym stanie prawnym instrumenty takie pozostaj¹ w dyspozycji jedynie niektórych centralnych organów administracji rządowej podleg³ych ministrowi w³asciwemu do spraw wewnêtrznych, tj. Komendantów G³ównych Policji i Stra¿y Granicznej. Organy te realizuj¹ swoje zadania przy pomocy komórek organizacyjnych w³asciwych do spraw zapobiegania, wykrywania oraz œcigania przestêpstw pope³nianych przez funkcjonariuszy o nazwie „Biuro Spraw Wewnêtrznych”. W efekcie Minister Spraw Wewnêtrznych

i Administracji dysponuje głównie informacjami przetworzonymi przez wskazane organy, bez możliwości autonomicznego i bezpośredniego badania sygnałów o negatywnych zjawiskach lub zachowaniach ich przedstawicieli.

Założeniem jest, aby projektowane rozwiązania nadały Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji uprawnienia porównywalne do tych, którymi dysponują podległe mu organy. Istniejący stan nie ma bowiem żadnego uzasadnienia funkcjonalnego, a ponadto jest on pozbawiony waloru kompleksowości, ponieważ obejmuje jedynie wybrane podmioty (Policja i Straż Graniczna), pozostawiając poza zasięgiem oddziaływania określonych instrumentów nadzoru Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną. Stąd potrzeba stworzenia analogicznych warunków dla wypełniania funkcji nadzorczych przez urząd Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Ustawa stwarza możliwość prowadzenia działań w określonej sprawie przez komórkę podległą bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, ale nie przewiduje takiego obowiązku. Decyzja o bezpośrednim zaangażowaniu Biura Nadzoru Wewnętrznego będzie determinowana w szczególności ciężarem gatunkowym sprawy, jej społecznym wydźwiękiem, potrzebą wyeliminowania ewentualnych wątpliwości co do bezstronności osób badających sprawę w stosunku do podmiotu nadzorowanego itp.

Opis szczegółowych rozwiązań

Projektowana ustawa wprowadza rozwiązania pokrywające się, co do zasady, z zakresem kompetencji, którymi dysponują komórki organizacyjne Policji i Straży Granicznej właściwe do spraw zapobiegania przestępstwom popełnianym przez funkcjonariuszy. Ich uzupełnieniem są dodatkowe zapisy, odnoszące się do specyfiki urzędu ministra, a w szczególności jego nadrzędności w stosunku do Komendantów Głównych i Szefa nadzorowanych służb.

Projektowane rozwiązanie zostało zawarte w przepisach nowelizujących ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.), zwanej dalej „nowelizowaną ustawą”.

W projekcie przyjęto, że minister właściwy do spraw wewnętrznych nadzoruje Policję, Straż Graniczną, Państwową Straż Pożarną oraz Biuro Ochrony Rządu, w zakresie (art. 1b nowelizowanej ustawy):

- 1) realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 2) prowadzonych czynności wyjaśniających i postępowań dyscyplinarnych;
- 3) rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach, umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych, a także realizacji zadań w tym zakresie przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,
- 4) weryfikowania kandydatów na określone stanowiska;
- 5) prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167, z późn. zm.) w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 6) realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 7) działania zgodnego z przepisami prawa oraz zasadami etyki w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela;
- 8) przestrzegania zasad etyki zawodowej przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
- 9) gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną;

- 10) zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom.

Powyższy nadzór będzie realizowany przy pomocy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, z zastrzeżeniem, że przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw regulujących kwestie sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad Policją, Strażą Graniczną, Państwową Strażą Pożarną i Biurem Ochrony Rządu.

Inspektor Nadzoru Wewnętrznego będzie organem powoływanym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i bezpośrednio mu podległym, zaś swoje zadania będzie wykonywał przy pomocy Biura Nadzoru Wewnętrznego, które będzie komórką organizacyjną wyodrębnioną w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Będzie on również kierował działalnością Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Specyfika zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego determinuje jego usytuowanie w sposób odmienny niż w znanych dotychczas rozwiązaniach funkcjonujących w aktualnym porządku prawnym. Jednocześnie, w celu zapewnienia efektywności realizacji zadań Biura Nadzoru Wewnętrznego, niezbędne jest oddzielenie tej funkcji od organu, któremu podlega. Minister właściwy do spraw wewnętrznych uzyskał jednocześnie uprawnienie do (art. 1c nowelizowanej ustawy):

- 1) weryfikacji funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach w zakresie określonym w art. 11a ust. 3 pkt 2 nowelizowanej ustawy;
- 2) zapoznawania się z wynikami czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej;
- 3) uzyskiwania informacji o wynikach czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Działania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego będą miały charakter wspierający ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawowaniu przez niego nadzoru. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego będzie obowiązany niezwłocznie przedstawiać informacje i materiały uzyskane w wyniku realizacji zadań mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowanego przez ministra nadzoru, a także na każde jego żądanie oraz przygotowywać corocznie, do dnia 31 marca, informację o działalności Biura. Z kolei

minister będzie mógł zapoznawać się z informacjami o wynikach czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także innych czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Biuro.

Biuro Nadzoru Wewnętrznego nie będzie zatem stanowić nowej, oddzielnej służby, pozostając komórką organizacyjną w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, utworzoną w celu zapewnienia obsługi Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w realizacji zadań. W związku z powyższym proponuje się zmianę tytułu tejże ustawy poprzez nadanie mu brzmienia *ustawa o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych*.

Do zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego będzie należało (art. 11a ust. 3 nowelizowanej ustawy):

- 1) wspieranie ministra właściwego do spraw wewnętrznych w czynnościach związanych z egzekwowaniem działania zgodnego z przepisami prawa oraz z zasadami etyki w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;
- 2) weryfikowanie, na podstawie informacji, w tym również oznaczonych klauzulą tajności, będących w posiadaniu służb i podmiotów podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Ministra Obrony Narodowej i Ministra Sprawiedliwości oraz danych zawartych w prowadzonych przez nie zbiorach, rejestrach, ewidencjach i bazach danych, w tym również oznaczonych klauzulą tajności:
 - a) kandydatów na stanowiska komendantów, szefów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych w podmiotach nadzorowanych, naczelników,
 - b) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w związku z planowanym oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem przypadków oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie

policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.), oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.), oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985, z późn. zm.) oraz oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.),

- c) kandydatów do mianowania na stopnie: generalnego inspektora Policji, nadinspektora Policji, generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej), generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej), generała brygady i generała dywizji w Biurze Ochrony Rządu oraz kandydatów do nadania stopnia nadbrygadiera i generała brygadiera w Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) kandydatów w przypadku przedterminowego mianowania w korpusie oficerów młodszych i starszych w Policji, w korpusie oficerów w Straży Granicznej, w korpusie oficerów Biura Ochrony Rządu oraz przedterminowego nadania stopnia w korpusie oficerów Państwowej Straży Pożarnej,
 - e) kandydatów do wyróżnienia, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475, z późn. zm.),
 - f) kandydatów na inspektorów oraz ekspertów, którzy mają zostać oddelegowani do wykonywania zadań w Biurze
- w zakresie przebiegu służby lub dawania rękojmi należytego wykonywania zadań;

- 3) ujawnianie i monitorowanie zachowań naruszających zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) ujawnianie i analizowanie nieprawidłowości zaistniałych w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi i postępowaniami dyscyplinarnymi w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej;
- 5) analizowanie informacji dotyczących naruszeń prawa przez podmioty nadzorowane;
- 6) analizowanie i ocenianie czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym obszarze w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji prokuratury i sądu;
- 7) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach, umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych;
- 8) ocenianie realizacji zadań przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej;
- 9) ocenianie prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 10) ocenianie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 11) analizowanie i ocenianie gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;

12) ocenianie realizacji uprawnień w zakresie zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom.

Należy zaznaczyć, iż o ile ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przysługuje uprawnienie do wglądu do wyników czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także innych czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz żądanie informacji i materiałów z realizacji zadań przez Biuro, to swoiste instrumenty, przy pomocy których wykonywane będą te zadania, w tym czynności operacyjno-rozpoznawcze, przyznane zostały Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego.

Po wejściu w życie projektowanej ustawy dotychczasowe komórki do spraw wewnętrznych służb (Biuro Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej) zostaną wyodrębnione organizacyjnie i staną się jednostkami organizacyjnymi – odpowiednio Biurem Spraw Wewnętrznych Policji, zwanym dalej „BSWP”, i Biurem Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, zwanym dalej „BSWSG”. W miejsce dotychczasowych stanowisk dyrektorów kierownikami nowych jednostek zostaną komendanci, powoływani przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Charakter zadań nowych jednostek pozostanie niezmienny.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej pełniący służbę lub zatrudnieni w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej staną się z mocy prawa funkcjonariuszami oraz pracownikami w Biurze Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej (art. 41 projektu).

Poza wyjątkami wskazanymi w art. 37 i art. 40 projektu sprawy prowadzone i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w Biurze Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji i Komendy Głównej Straży Granicznej prowadzone będą w BSWP lub BSWSG. Wszystkie podjęte w sprawach czynności pozostaną w mocy.

Zaproponowane rozwiązanie organizacyjne zwiększy sprawność działań podejmowanych przez dotychczasowe komórki organizacyjne Policji i Straży

Granicznej właściwe do spraw zapobiegania i wykrywania przestępstw popełnianych odpowiednio przez funkcjonariuszy Policji albo Straży Granicznej.

Komendanci BSWP i BSWSG zyskają jednocześnie status organów, a tym samym uprawnienia analogiczne jak w przypadku Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji oraz komendantów wojewódzkich Policji, w odniesieniu do kontroli operacyjnej, przesyłki niejawnie kontrolowanej, zakupu kontrolowanego, uzyskiwania danych (dotychczas uprawnienia Biur jako komórek organizacyjnych Komend Głównych były realizowane poprzez Komendantów Głównych). Zarządzenia, pisemne zgody i wnioski w tym zakresie Komendanci BSWP i BSWSG przekazywać będą do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Obsługa finansowa i logistyczna nowo utworzonych jednostek organizacyjnych, tj. BSWP i BSWSG, prowadzona będzie odpowiednio przez Komendę Główną Policji oraz Komendę Główną Straży Granicznej, co oznacza, że wyodrębnienie nowych jednostek organizacyjnych oraz ich funkcjonowanie nie powinno generować dodatkowych kosztów. Komendanci BSWP i BSWSG w zakresie kadrowym będą natomiast uprawnieni m.in., w ograniczonym zakresie, do wyrażania zgody na mianowanie na stanowisko służbowe, delegowania, zwalniania ze służby. Będą również zobowiązani do zapewnienia bezpieczeństwa i higieny służby.

Rozszerzono jednocześnie zakres nadzoru sprawowanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych o nadzór nad realizacją przez BSWP i BSWSG zadań w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach, umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych. Dodatkowo Komendanci BSWP i BSWSG obowiązani będą niezwłocznie przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje i materiały mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowania ww. nadzoru, z kolei minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie mógł w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Komendantów BSWP i BSWSG.

Komendanci BSWP i BSWSG będą również przedstawiać corocznie do dnia 31 stycznia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności BSWP i BSWSG.

W projektowanej ustawie wprowadzono również niezbędne przepisy przejściowe, gwarantujące z jednej strony ważność dotychczasowych czynności zrealizowanych w sprawach prowadzonych przez obecnie istniejące komórki do spraw wewnętrznych Komendy Głównej Policji oraz Komendy Głównej Straży Granicznej, z drugiej zaś umożliwiające ich kontynuowanie przez Komendantów BSWP i BSWSG.

Projektowane przepisy wypełniają istniejącą lukę, jaką stanowi brak komórek wykonujących analogiczne zadania w Biurze Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej. Brak ten wynika z ograniczonych kompetencji ustawowych obu tych służb, wśród których nie przewiduje się uprawnień do podejmowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, niezbędnych w procesie ujawniania nieprawidłowości, w tym także przestępstw, w szeregach formacji.

W odniesieniu do zadań związanych z oceną prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników, przyjęte rozwiązania jednoznacznie wskazują, że celem działań podejmowanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego nie będzie ocenianie efektów pracy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, lecz uzyskiwanie informacji o wynikach kontroli postępowań sprawdzających i kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez tę służbę, służące realizacji zadania nałożonego na Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w art. 11a ust. 3 pkt 8 nowelizowanej ustawy.

Analogiczne rozwiązanie nienaruszania ustawowych kompetencji zostało przyjęte w odniesieniu do:

- Centralnego Biura Antykorupcyjnego – w zakresie oceny realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych,
- prokuratury i sądu – w zakresie analizowania i oceniania czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym obszarze.

Projektowane w ustawie rozwiązania eliminują istniejące w tym zakresie dysfunkcjonalności, a ponadto otwierają nowe możliwości działania dla osób informujących o nieprawidłowościach w miejscu ich pracy, tj. tzw. sygnalistów. Po wejściu w życie projektowanych rozwiązań należy zakładać zwiększenie aktywności sygnalistów, jak również innych osób zainteresowanych eliminowaniem negatywnych zjawisk w działalności służb publicznych, upatrujących szansy na badanie zgłaszanych spraw przez niezależny organ. Osoby takie nie będą musiały obawiać się konsekwencji np. ze strony przełożonych w służbach w przypadku zgłaszania nieprawidłowości, z drugiej zaś strony weryfikacja i ocena informacji będzie prowadzona przez zewnętrzny względem służb podmiot.

Mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu przygotowania i standardów personalnych, przed kandydatami na stanowiska Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego postawiono wysokie kryteria formalne (art. 11c nowelizowanej ustawy). Stanowiska te może piastować osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) jest nieskazitelnego charakteru;
- 4) ze względu na posiadane kwalifikacje i praktykę zawodową daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
- 5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”;
- 7) posiada wyższe wykształcenie;
- 8) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575) ani też nie była sędzią, który orzekając, uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.

Projekt (w art. 11d nowelizowanej ustawy) określa przesłanki odwołania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego lub jego zastępcy, które może nastąpić w przypadku:

- 1) rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 4) utraty predyspozycji niezbędnych do zajmowania stanowiska;
- 5) wykonywania czynności lub zajęć pozostających w kolizji z pełnionymi obowiązkami lub podważających zaufanie do jego niezależności bądź bezstronności.

Przesłanką odwołania jest również niewykonywanie obowiązków z powodu choroby trwającej nieprzerwanie ponad 3 miesiące.

Zgodnie z art. 11j ust. 1 nowelizowanej ustawy Inspektor Nadzoru Wewnętrznego będzie uprawniony do:

- 1) bezpośredniego zlecenia wykonania określonych czynności, w tym również w trybie czynności operacyjno-rozpoznawczych, Komendantowi BSWP i Komendantowi BSWSG oraz żądania informacji na temat wyniku tych czynności, w uzasadnionych przypadkach z wyłączeniem informowania przełożonych służbowych kierowników tych komórek organizacyjnych;
- 2) bezpośredniego żądania od Komendanta BSWP i Komendanta BSWSG informacji dotyczących wyników wykonywanych czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych wobec podmiotów nadzorowanych oraz wobec zachodzących w służbach nadzorowanych zjawisk i zdarzeń;
- 3) bezpośredniego zlecenia Komendantowi BSWP i Komendantowi BSWSG dokonywania sprawdzeń kandydatów, o których mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2;
- 4) powoływania zespołów zadaniowych złożonych z funkcjonariuszy podmiotów nadzorowanych oraz pracowników zatrudnionych w tych formacjach, za zgodą ich przełożonych, określając ich zadania, skład, organizację i tryb pracy;
- 5) zlecenia wykonania ekspertyz związanych z realizacją zadań Biura;
- 6) przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w ramach realizowanych kompetencji nadzorczych w konkretnych sprawach;
- 7) uzyskania dostępu do materiałów uzyskanych w wyniku prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych Policji i Straży Granicznej, w celu analizy i oceny prowadzonych form czynności operacyjno-rozpoznawczych, z zachowaniem ograniczeń wynikających z przepisów odpowiednio art. 20b i art. 20ba ustawy

z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji lub art. 9d ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;

- 8) uzyskania dostępu do materiałów postępowań sprawdzających i kontrolnych postępowań sprawdzających przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 9) uzyskania dostępu do materiałów z prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników;
- 10) uzyskania dostępu do oświadczeń o stanie majątkowym składanych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także materiałów sporządzonych w wyniku ich analizy przez właściwych przełożonych, w zakresie w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Umożliwienie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego bezpośredniej współpracy z Komendantami BSWP i BSWSG ma na celu z jednej strony zapewnienie osiągnięcia maksymalnej sprawności Biura Nadzoru Wewnętrznego w realizacji zadań określonych w projektowanej ustawie, ale przede wszystkim gwarantuje bezpośredniość i niezależność oceny materiałów źródłowych. W funkcjonujących dotychczas rozwiązaniach prawnych minister właściwy do spraw wewnętrznych, pomimo swego zwierzchnictwa nad nadzorowanymi służbami, może otrzymywać wyłącznie materiały przetworzone, które w mniejszym lub większym stopniu obarczone są ryzykiem subiektywizacji doboru przekazywanych informacji oraz formułowanych na tej podstawie ocen. Powyższe rozwiązanie wpływa jednocześnie korzystnie na ekonomikę i efektywność działań podejmowanych przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego.

W szerszym kontekście współpraca służb nadzorowanych z Biurem Nadzoru Wewnętrznego również nie powinna mieć istotnego wpływu na sprawność ich

działania, bowiem nie wiąże się z koniecznością wprowadzania dodatkowych rozwiązań organizacyjnych ani zakupów sprzętu lub wyposażenia. W przypadku Policji i Straży Granicznej będzie to w zasadzie odzwierciedlenie dotychczasowej współpracy tych służb z własnymi komórkami organizacyjnymi właściwymi do spraw zapobiegania i wykrywania przestępstw popełnianych odpowiednio przez funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej.

Mając na uwadze, że działania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego będą miały charakter wspierający ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawowaniu nadzoru, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego będzie obowiązany niezwłocznie przedstawiać informacje i materiały uzyskane w wyniku realizacji zadań mogące mieć istotne znaczenie dla sprawowanego nadzoru ministra, a także na każde jego żądanie oraz przygotowywać corocznie, do dnia 31 marca, informację o działalności Biura. Z kolei minister będzie mógł zapoznawać się z informacjami o wynikach czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także innych czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez Biuro.

Ponadto należy wskazać, że niezbędne jest wyposażenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w adekwatne uprawnienia, które nie mogą być zawężone w stosunku do uprawnień służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W szczególności odnosi się to do zakresu przetwarzanych danych osobowych niezbędnych do realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3 nowelizowanej ustawy. Powyższe rozwiązanie w pełni realizuje zasadę proporcjonalności.

Stan osobowy Biura Nadzoru Wewnętrznego planowany jest na poziomie 50 osób, co już z założenia determinuje konieczność selekcjonowania spraw powierzanych tej komórce w oparciu o przedstawione wcześniej kryteria.

Projekt ustawy uwzględnia również potrzebę maksymalnego ograniczenia skutków finansowych funkcjonowania Biura dla budżetu państwa. Celowi temu służy m.in.:

- rezygnacja z utrzymywania rozbudowanej struktury etatowej na rzecz obsadzenia stanu osobowego komórki funkcjonariuszami oddelegowanymi do wykonywania zadań w charakterze inspektorów z Policji i Straży Granicznej (art. 11g ust. 2 nowelizowanej ustawy) oraz ekspertów z Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej (art. 11g ust. 3 nowelizowanej ustawy), a także minimalizacja etatów

cywilnych o charakterze obsługowym odpowiedzialnych za realizację zadań administracyjnych lub wspierających (art. 11h nowelizowanej ustawy);

- udostępnianie przez podmioty nadzorowane uzbrojenia, wyposażenia, w tym osobistego i ochronnego, oraz urządzeń i środków technicznych na rzecz Biura (art. 11s nowelizowanej ustawy oraz art. 6i ustawy o Policji, art. 5b ustawy o Straży Granicznej, art. 13b ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, art. 18a ustawy o Biurze Ochrony Rządu);
- finansowanie wydatków związanych z funkcjonowaniem Biura Nadzoru Wewnętrznego z budżetu państwa, część 42 – „Sprawy wewnętrzne”, częściowo w ramach będącego aktualnie w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych limitu wydatków, a częściowo poprzez zwiększenie limitu wydatków dla części 42 – „Sprawy wewnętrzne”.

Ustawa przewiduje także wykonanie jej przepisów przy możliwie najmniejszym poziomie ingerencji w istniejące obecnie rozwiązania prawne, kształtując zasady oddelegowania funkcjonariuszy poszczególnych formacji do służby lub pracy w Biurze Nadzoru Wewnętrznego przy zachowaniu ich dotychczasowych uprawnień w zakresie realizacyjnym. W szczególności w tych obszarach regulacji obowiązywać będą właściwe dla poszczególnych pragmatyk służbowych przepisy o oddelegowywaniu, wypłacaniu uposażenia i innych świadczeń, zasadach odpowiedzialności dyscyplinarnej. Ustawa nie skomplikuje zatem sytuacji delegowanych funkcjonariuszy zarówno z perspektywy samych zainteresowanych, ich przełożonych w macierzystych służbach, jak i Biura Nadzoru Wewnętrznego. Z perspektywy funkcjonowania Biura niezbędne jest jednak, aby osoby do niego oddelegowane podlegały Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego (art. 11i nowelizowanej ustawy).

Projekt zakłada możliwość posługiwania się przez inspektorów Biura tzw. dokumentami legalizacyjnymi (art. 11u nowelizowanej ustawy) czy pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych (art. 11w nowelizowanej ustawy). Jednak wymogi formalne i mechanizmy kontrolne w tym wypadku będą na analogicznym poziomie jak w przypadku służb posiadających takie uprawnienia, z uwzględnieniem kontroli sądowej. Biuro będzie mogło również korzystać z odpłatnej pomocy osób niebędących jego inspektorami i ekspertami (art. 11z nowelizowanej ustawy), a dane tych osób będą podlegać ochronie.

Konieczność prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych przez inspektorów Biura będzie wymagała również uprawnienia do:

- wykorzystywania kontroli operacyjnej (art. 11n nowelizowanej ustawy);
 - dokonywania w sposób niejawni nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej (art. 11o nowelizowanej ustawy);
- dostępu do informacji przetwarzanych m.in. przez zakłady ubezpieczeń oraz objętych tajemnicą bankową, tajemnicą skarbową, informacji przetwarzanych przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, a także informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy (art. 11p nowelizowanej ustawy).

Również w tym przypadku rygory formalne i mechanizmy kontrolne będą na analogicznym poziomie jak w przypadku służb posiadających takie uprawnienia, z uwzględnieniem kontroli sądowej.

Podkreślenia wymaga fakt, że w projektowanych przepisach istotnemu ograniczeniu uległ zakres przestępstw, co do których możliwe będzie wdrożenie kontroli operacyjnej, oraz pozostałych uprawnień Biura Nadzoru Wewnętrzznego, związanych z prowadzeniem czynności operacyjno-rozpoznawczych. Zawężenie to podporządkowane jest przede wszystkim celom, dla jakich powołane zostaje Biuro Nadzoru Wewnętrznego, oraz przypisanym tej komórce zadaniom.

W praktyce stosowanie kontroli operacyjnej oraz dwóch pozostałych uprawnień możliwe będzie w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych dotyczących określonych w Kodeksie karnym przestępstw:

- przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, tj.: art. 228 § 1 i 3–5 (sprzedajność), art. 229 § 1 i 3–5 (przekupstwo), art. 230 § 1 i art. 230a § 1 (płatna protekcja) oraz art. 231 § 2 (nadużycie władzy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej),

- przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, tj.: art. 245 (przemoc lub groźba bezprawna wobec świadka, biegłego i innego uczestnika postępowania karnego) oraz art. 246 (wymuszanie oświadczeń lub informacji przez funkcjonariusza publicznego),
- przeciwko porządkowi publicznemu, tj. art. 258 (przestępczość zorganizowana),
- przeciwko ochronie informacji, tj. art. 269 (niszczenie, uszkodzanie, usuwanie lub zmienianie danych informatycznych o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju, bezpieczeństwa w komunikacji, funkcjonowania administracji rządowej, innego organu państwowego lub instytucji państwowej),
- przeciwko obrotowi gospodarczemu, tj. art. 299 § 1–6 (pranie pieniędzy),

w przypadku gdy czyny te dotyczą funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach.

Powyższy katalog wyraźnie wskazuje, że podstawowym obszarem, w którym wykorzystywana będzie kontrola operacyjna, mają być przestępstwa popełniane przez funkcjonariuszy publicznych służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, które w istotny sposób podważają zaufanie społeczne do instytucji państwa. Takie określenie zakresu przedmiotowego nie tylko wpisuje się w oczekiwania społeczne, ale podyktowane jest przede wszystkim koniecznością uzupełnienia działań podejmowanych w ramach krajowej polityki antykorupcyjnej oraz zapewnienia wysokich standardów etycznych i moralnych funkcjonowania służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Wyposażenie Biura Nadzoru Wewnętrznego w powyższe uprawnienia bez wątpienia korzystnie wpłynie na skuteczność działań podejmowanych dotychczas przez komórki organizacyjne Policji i Straży Granicznej właściwe do spraw zapobiegania przestępstwom popełnianym odpowiednio przez policjantów albo funkcjonariuszy Straży Granicznej, a w dalszej perspektywie przyczyni się także do wzrostu zaufania obywateli nie tylko do funkcjonariuszy tych służb, ale również do państwa.

Dopuszczenie możliwości stosowania kontroli operacyjnej w przypadku podejrzenia przestępstwa określonego w art. 299 § 1–6 Kodeksu karnego (tzw. pranie pieniędzy) stanowić będzie naturalne dopełnienie działań w zakresie zwalczania zachowań o charakterze korupcyjnym. Należy bowiem pamiętać, że korzyści majątkowe przyjmowane przez funkcjonariuszy służb nadzorowanych przez ministra właściwego

do spraw wewnętrznych, prędzej czy później trafiają – wprost lub po czynnościach maskujących ich przestępcze pochodzenia – do legalnego obrotu. Co istotne, zgodnie z przywołanym przepisem, penalizacji podlega bardzo szeroki katalog czynności, obejmujący m.in. przyjmowanie, posiadanie, używanie, przekazywanie lub wywożenie za granicę, ukrywanie, dokonywanie transferu lub konwersji, pomoc do przenoszenia własności lub posiadania. Warunki te stwarzają zatem szeroki wachlarz możliwości ukarania sprawcy, zarówno za przestępstwo bazowe (korupcję), jak i będące jego pochodną pranie pieniędzy.

Podobnym celom służy dopuszczenie możliwości stosowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego kontroli operacyjnej w przypadku podejrzenia udziału funkcjonariuszy służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 258 Kodeksu karnego). Funkcjonariusze, z racji wykonywanego zawodu, stanowią bowiem cenne źródło informacji dla organizacji przestępczych. Działają przy tym zazwyczaj z niskich pobudek, kierowani chęcią uzyskania korzyści majątkowych lub osobistych, narażając niejednokrotnie swoim postępowaniem życie lub zdrowie pozostałych funkcjonariuszy.

Wymienione w omawianym katalogu przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości związane są z bezprawnymi, a przez to zasługującymi na potępienie, działaniami podejmowanymi wobec uczestników postępowania karnego. Ich stosowanie stanowi nie tylko naruszenie uprawnień procesowych tych osób, ale również szeroko pojętych praw człowieka. Ujawnianie i rugowanie takich zachowań w służbach nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych służyć ma zatem z jednej strony zapewnieniu przestrzegania gwarancji procesowych uczestników postępowań karnych, z drugiej zaś poszanowaniu godności i praw człowieka. Poza tym od funkcjonariuszy służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oprócz profesjonalizmu, wymagać należy najwyższych standardów etycznych i moralnych.

Dopuszczenie stosowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego kontroli operacyjnej w przypadku przestępstwa z art. 269 Kodeksu karnego wynika z niezaprzeczalnej konieczności zapewnienia ochrony przed niszczeniem, uszkodzaniem, usuwaniem lub zmienianiem danych informatycznych o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju, bezpieczeństwa w komunikacji, funkcjonowania administracji rządowej, które

gromadzone i przetwarzane są m.in. przez służby nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

W projektowanych przepisach wprowadzono zobowiązanie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do corocznego przedstawiania Sejmowi RP i Senatowi RP informacji o stosowaniu przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego kontroli operacyjnej i danych na temat wykorzystywania dostępu do informacji przetwarzanych przez zakłady ubezpieczeń, informacji objętych tajemnicą bankową, a także innych informacji, zapewniając jednocześnie możliwość przekazywania tych informacji łącznie z analogicznymi danymi dotyczącymi działalności Policji (art. 11n ust. 29 nowelizowanej ustawy). Informacja powinna być przedstawiona Sejmowi RP i Senatowi RP do dnia 30 czerwca roku następnego po roku nią objętym. Racjonalność i ekonomika takiego rozwiązaniem polega przede wszystkim na tym, że minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawiał będzie jedną, zbiorczą informację, a nie dwie – osobną dla działalności Biura Nadzoru Wewnętrznego i osobną dla Policji.

W celu realizacji zadań inspektorzy Biura będą mieli również prawo do (art. 11l nowelizowanej ustawy):

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 2) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych i dźwięku towarzyszącemu tym zdarzeniom;
- 3) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielenia tej pomocy;
- 4) zwracania się o niezbędną pomoc do innych przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
- 5) swobodnego wstępu i poruszania się po terenie podmiotu nadzorowanego bez obowiązku uzyskiwania przepustki;
- 6) dostępu do danych oraz wglądu do dokumentów dotyczących działalności podmiotu nadzorowanego, pobierania za pokwitowaniem oraz zabezpieczania dokumentów, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej i przepisów o ochronie informacji niejawnych;

- 7) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia niezbędnych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń;
- 8) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań;
- 9) żądania złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień.

W projekcie ustawy przewidziano wyższe niż w przepisach pragmatycznych poszczególnych służb standardy w zakresie podejmowania zatrudnienia przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego i jego zastępcę oraz inspektorów, a także ekspertów Biura. Inspektorzy oraz eksperci Biura nie mogą podejmować dodatkowego zajęcia zarobkowego (art. 11zb nowelizowanej ustawy).

Projekt zakłada także obowiązek informowania Inspektora Nadzoru Wewnętrznego przez inspektorów i ekspertów Biura o podjęciu przez małżonka lub osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym zatrudnienia lub innych czynności zarobkowych w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub ochrony osób i mienia oraz o objęciu w nich akcji lub udziałów, a także o fakcie bycia wykonawcą na rzecz organów i jednostek nadzorowanych i podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (art. 11zd nowelizowanej ustawy).

Ponadto inspektorzy i eksperci Biura:

- są obowiązani do składania oświadczenia o swoim stanie majątkowym Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. poz. 1584, z późn. zm.) (art. 11zc nowelizowanej ustawy);
- mają obowiązek uzyskania pisemnej zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na przynależność do organizacji lub stowarzyszeń krajowych, zagranicznych albo międzynarodowych (art. 11ze nowelizowanej ustawy);
- są obowiązani powiadomić Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o planowanym wyjeździe zagranicznym poza obszar Unii Europejskiej (art. 11zf nowelizowanej ustawy).

Z uwagi na konieczność zapewnienia spójności wymagań stawianych oddelegowanym funkcjonariuszom z różnych służb niezbędne jest wprowadzenie ustawowych gwarancji spełniania przez inspektorów i ekspertów Biura Nadzoru Wewnętrznego wymogów dających rękojmię niepodważalności i rzetelności działań podejmowanych przez Biuro

Nadzoru Wewnętrznego. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej i ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu.

Zakres uprawnień inspektorów Biura będzie w zasadniczym zakresie odpowiadał ich kompetencjom określonym w ustawach pragmatycznych obu tych służb. Wprowadzenie tych rozwiązań ma na celu zapewnienie spójności wymagań stawianych przed funkcjonariuszami oddelegowywanymi z innych służb w kontekście zróżnicowania wymagań w ustawach regulujących funkcjonowanie tych służb. Nie przewiduje się jedynie uprawnień procesowych w zakresie prawa karnego oraz prawa wykroczeń, a także kompetencji nieprzydatnych z punktu widzenia zadań Biura (np. dokonywanie sprawdzeń ładunków w portach i na dworcach). W przypadku uzyskania informacji lub materiałów wskazujących na możliwość zaistnienia przestępstwa lub wykroczenia, będą one przekazywane do dyspozycji właściwych w tych sprawach organów.

Z uwagi na ograniczone uprawnienia funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej przewiduje się możliwość oddelegowywania ich do pracy w Biurze w celu wspomagania inspektorów Biura przy wykonywaniu ich zadań. Dotyczy to przede wszystkim zadań, w których niezbędna będzie znajomość specyfiki funkcjonowania obu tych formacji i ich otoczenia prawnego. Inspektorzy oraz eksperci Biura podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych będą korzystać z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Projekt ustawy przewiduje także zmiany w obszarze przepisów dotyczących zasad oddelegowywania funkcjonariuszy poszczególnych służb do wykonywania zadań w Biurze Nadzoru Wewnętrznego. Ze względu na specyficzny charakter tych zadań przyjęto rozwiązania zapewniające bezpieczeństwo prawne funkcjonariuszom powracającym z oddelegowania do macierzystej formacji. O oddelegowaniu i odwołaniu z oddelegowania decyduje minister właściwy do spraw wewnętrznych (art. 11g ust. 4 nowelizowanej ustawy). Oddelegowanie będzie następowało na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po zaopiniowaniu wniosku przez Komendantów lub Szefa służb, z których oddelegowanie ma nastąpić (art. 11g ust. 5 nowelizowanej ustawy). Rozwiązanie to pozwoli na optymalne prowadzenie polityki kadrowej

z perspektywy zadań Biura, z drugiej zaś strony kierownictwu służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przyznane zostanie uprawnienie w zakresie opiniowania kandydatów.

Ponadto inspektorom Biura oraz ekspertom Biura może zostać przyznany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, dodatek specjalny na okres oddelegowania do Biura (art. 11g ust. 9 nowelizowanej ustawy), w wysokości do:

- 50% kwoty bazowej – dla inspektorów Biura,
- 30% kwoty bazowej – dla ekspertów Biura.

Przy obliczaniu wysokości dodatku specjalnego stosowana będzie kwota bazowa określona w ustawie budżetowej dla funkcjonariuszy.

Rozwiązanie to podyktowane jest specyfiką zadań realizowanych przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego i koniecznością zachęty dla doświadczonych funkcjonariuszy posiadających szczególne umiejętności i wiedzę w zakresie działania służb i potencjalnych obszarów nieprawidłowości do wyrażania zgody na oddelegowanie do Biura. Oddelegowani do Biura Nadzoru Wewnętrznego funkcjonariusze będą musieli posiadać przygotowanie zarówno do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, jak i szczegółowej oceny podstaw i sposobu realizacji tego rodzaju czynności w ramach służb, a także definiowania obszarów problematycznych w funkcjonowaniu służb resortu spraw wewnętrznych zarówno z perspektywy formalno-praktycznej, jak i ochrony praw człowieka oraz w kontekście przestrzegania zasad etycznych.

Projektowane przepisy przewidują, że funkcjonariusze zachowują prawo do dodatku specjalnego przez okres 3 miesięcy po zakończeniu oddelegowania, pod warunkiem że w czasie oddelegowania do Biura realizowali zadania łącznie przez okres 12 miesięcy (art. 11g ust. 11 nowelizowanej ustawy). Rozwiązanie to podyktowane jest przede wszystkim specyfiką zadań, które będą realizowali funkcjonariusze oddelegowani do Biura Nadzoru Wewnętrznego, wykonując niejednokrotnie czynności wobec osób pełniących służbę lub zatrudnionych w macierzystej formacji. Ponadto będzie ono stanowić zapewnienie okresu adaptacyjnego po powrocie do macierzystej formacji, niezbędnego do znalezienia stanowiska służbowego odpowiedniego do wiedzy i doświadczenia zawodowego funkcjonariusza.

Rozszerzono także kierunki oddelegowywania funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej, gdyż dotychczasowe rozwiązania nie przewidywały możliwości kierowania ich do Biura Nadzoru Wewnętrznego.

Uwzględnione w projekcie ustawy przepisy przejściowe przewidują, że Inspektor Nadzoru Wewnętrznego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy podejmie działania przygotowawcze i organizacyjne, niezbędne do rozpoczęcia funkcjonowania Biura (art. 32 ust. 2 projektu). W tym czasie zaplanowano przeprowadzenie przedsięwzięć w zakresie:

- naboru kandydatów na inspektorów i ekspertów Biura;
- oddelegowania do wykonywania zadań w Biurze policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
- zatrudnienia pracowników;
- zapewnienia warunków materialnych i organizacyjnych, niezbędnych do wykonywania zadań przez Biuro.

Jednocześnie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego, będącemu organem podległym ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, przysługiwać będą kompetencje dyrektora generalnego urzędu określone w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, z późn. zm.) wyłącznie w zakresie prawa pracy wobec osób zatrudnionych w Biurze i gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego użytkowanymi przez Biuro. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego będzie gospodarował funduszem operacyjnym oraz składnikami majątkowymi udostępnionymi lub przekazanymi przez organy i jednostki podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (art. 11f nowelizowanej ustawy).

W konsekwencji w projekcie przyjęto między innymi rozwiązanie, zgodnie z którym regulamin organizacyjny Biura będzie ustalał, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego (art. 11b ust. 4 nowelizowanej ustawy).

Projekt przewiduje również zmianę obecnego brzmienia art. 6 ust. 3 i art. 7 nowelizowanej ustawy, pod kątem ich aktualizacji, w szczególności w celu uwzględnienia w tych przepisach Biura Ochrony Rządu.

Projekt przewiduje również zmiany innych ustaw, w tym:

- 1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2017 r. poz. 1007);
- 2) ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, z późn. zm.);
- 3) ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.);
- 4) ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869);
- 5) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.);
- 6) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260);
- 7) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.);
- 8) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, z późn. zm.);
- 9) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.);
- 10) ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.);
- 11) ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678, z późn. zm.);
- 12) ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, ze zm.);
- 13) ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.);
- 14) ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.);
- 15) ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.);

- 16) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.);
- 17) ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, z późn. zm.);
- 18) ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1910, z późn. zm.);
- 19) ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167, z późn. zm.);
- 20) ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1371, z późn. zm.);
- 21) ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481);
- 22) ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120);
- 23) ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz. U. poz. 616, z późn. zm.);
- 24) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170);
- 25) ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 862 i 1948);
- 26) ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.).

Zmiany w powyższych przepisach mają zapewnić dostęp do danych i informacji niezbędnych z perspektywy realizacji zadań Biura Nadzoru Wewnętrznego, a ich zakres został ukształtowany przez analogię do uprawnień dostępowych Policji.

Projekt ustawy przewiduje także zmiany ustaw pragmatycznych w obszarze przepisów dotyczących zasad oddelegowywania policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej. Zmiany te mają na celu uporządkowanie przepisów dotyczących oddelegowań oraz dokonanie ich racjonalnego ujednoczenia poprzez m.in. określenie jednolitego dla wszystkich służb kręgu podmiotów, do których może nastąpić oddelegowanie. Ponadto regulacje o zasadniczym znaczeniu z punktu widzenia praw i obowiązków funkcjonariuszy przenoszone są z aktów wykonawczych na poziom ustawowy.

W ustawach pragmatycznych służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych uwzględniono także obowiązek współdziałania z Biurem Nadzoru Wewnętrznego, w zakresie realizacji jego zadań, a w szczególności poprzez:

- udostępnianie, na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, niezbędnego uzbrojenia, wyposażenia, urządzeń i środków technicznych,
- zapewnienie warunków niezbędnych do sprawnej realizacji zadań przez inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, w szczególności przez zapewnienie swobodnego wstępu na teren jednostki organizacyjnej podlegającej kontroli, niezwłocznego przedstawiania żądanych informacji i dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także udostępnianie niezbędnych urządzeń technicznych i zapewnienie dostępu do Internetu oraz, w miarę możliwości, oddzielnego pomieszczenia z odpowiednim wyposażeniem.

Do zadań Straży Granicznej dodane zostało natomiast zapobieganie i wykrywanie przestępstw oraz ściganie sprawców czynów określonych w art. 1 ust. 2 pkt 4 lit. f–h ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, w przypadku gdy czyny te dotyczą funkcjonariuszy Policji i Biura Ochrony Rządu lub strażaków Państwowej Straży Pożarnej. Rozwiązanie to pozwoli na wykorzystywanie funkcjonariuszy Straży Granicznej do rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw oraz ścigania ich sprawców nie tylko w macierzystej formacji, lecz również w innych służbach nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W efekcie stworzy to możliwość nie tylko pełnego wykorzystania funkcjonariuszy Straży Granicznej do realizacji działań w ramach Biura Nadzoru Wewnętrznego w charakterze inspektorów, lecz również do realizacji działań na zlecenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w ramach zespołów, o których mowa w art. 11j ust. 1 pkt 4 nowelizowanej ustawy.

W projekcie zabezpieczono utrzymanie praw nabytych przez oddelegowanych do dnia wejścia w życie ustawy funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz wyznaczonych strażaków Państwowej Straży Pożarnej. Zgodnie z art. 34 projektu wobec nich stosowane będą przepisy dotychczasowe, chyba że nowe przepisy będą dla nich korzystniejsze.

Projekt przewiduje również zmianę obecnego brzmienia art. 9 nowelizowanej ustawy. Zaproponowana zmiana obejmuje: nazewnictwo – poprzez ujednoczenie – organu uprawnionego, tj. ministra właściwego do spraw wewnętrznych, co w przypadku zmian

np. organizacyjnych nie wymusi podejmowania kolejnych działań legislacyjnych. Ponadto enumeratywne, skatalogowane wskazanie w ust. 1 wszystkich grup osób objętych procedurą udzielenia wiadomości stanowiącej informację niejawną określonej osobie lub instytucji doprecyzuje niepełny obecnie zapis, a także ujednotoci określony w ust. 1–3 przedmiot decyzji ministra do postaci *wiadomości stanowiącej informację niejawną*, co zrealizuje na poziomie zapisów ustawowych zarówno potrzebę zwolnienia od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnej, jak również udostępnienia informacji niejawnej w formie dokumentacji, czyli udostępnienia materiałów zawierających informacje niejawne. Pozwoli to wyeliminować obecnie pojawiające się wątpliwości związane z zakresem stosowania tego przepisu.

Z powyższą zmianą koresponduje również nowe brzmienie przepisów art. 20b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz art. 9d ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, które systematyzuje rozproszone dotychczas rozwiązania oraz wprowadza spójność przepisów projektowanej ustawy i pragmatyk służbowych.

Dodatkowo rozszerzono o sąd katalog podmiotów, uprawnionych do żądania tego rodzaju informacji w razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Ponadto część kompetencji w zakresie decyzji o zezwoleniu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przekazano do właściwości Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu, dokonując odpowiednich zmian w ustawach pragmatycznych. Zaproponowane w tym przypadku rozwiązania dotyczą udzielenia wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionemu podmiotowi przez:

- byłych i obecnych funkcjonariuszy oraz pracowników tych formacji,
- osoby oddelegowane do tych formacji, w zakresie zadań realizowanych w okresie oddelegowania,
- osoby udzielające funkcjonariuszom ww. formacji pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych (w przypadku Policji i Straży Granicznej) oraz w wykonywaniu zadań (w przypadku Biura Ochrony Rządu).

W pozostałym zakresie, a także m.in. w stosunku do Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu, organem

uprawnionym do zezwalania na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną nadal będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych, który będzie także organem II instancji w przypadkach odmowy udzielenia wiadomości stanowiącej informację niejawną przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu.

Powyższe rozwiązanie z jednej strony usprawni proces podejmowania decyzji w sprawie udzielenia wiadomości stanowiącej informację niejawną, z drugiej zaś przeniesie odpowiedzialność na podmiot, który w istocie dysponuje materiałami źródłowymi umożliwiającymi podjęcie decyzji w tej sprawie. Odpowiednia zmiana, umożliwiająca realizację tego zadania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu, dokonana została również w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (modyfikacja treści art. 179 § 3 k.p.k.).

Zupełnie nowym rozwiązaniem jest natomiast możliwość przekazywania informacji o osobie niebędącej funkcjonariuszem, udzielającej pomocy inspektorom Biura Nadzoru Wewnętrznego oraz funkcjonariuszom Policji i Straży Granicznej, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także funkcjonariuszom Biura Ochrony Rządu przy wykonywaniu ich zadań, w przypadku ujawnienia przez tę osobę faktu takiej współpracy. Aktualne przepisy nie dają takiej możliwości, choć w przypadku samodekonspiracji brak jest faktycznego uzasadnienia do dalszej ochrony tego typu wiadomości.

Jednocześnie w art. 35 projektu wskazano, że do spraw dotyczących zezwolenia na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozpoczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosowane będą przepisy dotychczasowe.

Art. 43 projektu stanowi, że w latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym projektowanej ustawy wynosi 42,98 mln zł oraz nakłada na ministra właściwego do spraw wewnętrznych obowiązek monitorowania wykorzystania tego limitu. Projektowany przepis przewiduje, że w przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia w danym roku budżetowym ww. limitu wydatków minister właściwy do spraw wewnętrznych wprowadza

mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

Ustawa nie będzie miała istotnego wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt – co do zasady – zawiera uregulowania będące odzwierciedleniem analogicznych przepisów znajdujących się w ustawach pragmatycznych służb uprawnionych do prowadzenia kontroli operacyjnej oraz dostępu do danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych. Nie wprowadza zatem rozwiązań, które nie byłyby znane przedsiębiorcom z sektora telekomunikacyjnego, operatorów pocztowych oraz usługodawców świadczących usługi drogą elektroniczną.

Oprócz powyższego w ustawie przewidziano zróżnicowane podejście do mikro- i małych przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.), którzy zapewniają warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Biuro kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.

Ponadto z uwagi na fakt, że Biuro Nadzoru Wewnętrznego będzie stosunkowo niewielką – liczącą łącznie 50 etatów – komórką organizacyjną, skala jego działań nie będzie stanowiła istotnego obciążenia dla przedsiębiorców z sektora telekomunikacyjnego, operatorów pocztowych oraz usługodawców świadczących usługi drogą elektroniczną.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 36 i art. 39, które wejdą w życie z dniem ogłoszenia. Wyłączone przepisy nakładają na Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Straży Granicznej, w terminie 30 dni od ogłoszenia niniejszej ustawy, obowiązek ustalenia tymczasowego regulaminu organizacyjnego BSWP i BSWSG.

Projekt został przekazany, zgodnie z § 32 ust. 2 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204), do Koordynatora oceny skutków regulacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z prośbą o zaopiniowanie w tym zakresie. Uwagi Koordynatora zostały uwzględnione w sporządzonej do projektu ocenie skutków regulacji.

Zakres projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mariusz Cichomski, Zastępca Dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, tel. 22 60-140-70</p>	<p>Data sporządzenia 30.08.2017 r.</p> <p>Źródło: Decyzja Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Nr w wykazie prac: UD219</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozwiązanie ma na celu urealnienie standardu cywilnego nadzoru nad umundurowanymi służbami porządku publicznego. W dotychczasowym stanie prawnym zasada ta nie może być w pełni realizowana, ze względu na ograniczone instrumenty rzeczywistego oddziaływania nadzorczego ze strony ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W efekcie niezbędne pozostaje wzmocnienie i skonkretyzowanie instrumentów nadzorczych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w stosunku do podległych lub nadzorowanych służb porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz ratownictwa i ochrony ludności.

Obowiązujące ustawy pragmatyczne, regulujące działalność służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jedynie w wybranych obszarach ich funkcjonowania definiują zakres oraz formy nadzoru sprawowanego przez tego ministra. Przepisy te nie tworzą całokształtu zadań oraz obowiązków nadzorczych, jakie Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji jest obowiązany zapewnić z racji kompetencji i powierzonych zadań. Stąd potrzeba wypracowania rozwiązań zapewniających rzeczywiste możliwości wypełniania funkcji nadzorczych, przez uzyskanie aktualnej i usystematyzowanej wiedzy o służbach nadzorowanych oraz kandydatach na szczególnie odpowiedzialne stanowiska, a także sprawnego systemu przepływu informacji oraz instrumentów prawnych, pozwalających Ministrowi na szybką i adekwatną do sytuacji reakcję na określone informacje i zdarzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Na mocy projektowanej ustawy – w celu wspomagania ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawowaniu nadzoru nad służbami jemu podległymi lub przez niego nadzorowanymi, nad funkcjonariuszami Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażakami Państwowej Straży Pożarnej, a także nad pracownikami zatrudnionymi w tych służbach, zwanymi dalej „podmiotami nadzorowanymi” – powołuje się podległy bezpośrednio ministrowi organ, w postaci Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego swoje zadania wykonywał będzie przy pomocy Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „BNW”.

Z kolei Minister będzie mógł zapoznawać się informacjami o wynikach czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także innych czynności wykonywanych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz w każdym czasie żądać informacji i materiałów z realizacji zadań przez BNW.

BNW będzie komórką organizacyjną w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych o liczebności 42 funkcjonariuszy i 8 pracowników, bez rozwinięcia struktur terenowych.

Do zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego będzie należało:

- 1) wspieranie ministra właściwego do spraw wewnętrznych w czynnościach związanych z egzekwowaniem działania zgodnego z przepisami prawa oraz z zasadami etyki w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej, w związku z koniecznością zapewnienia przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;
- 2) weryfikowanie, na podstawie informacji, w tym również oznaczonych klauzulą tajności, będących w posiadaniu służb i podmiotów podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów,

ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Ministra Obrony Narodowej i Ministra Sprawiedliwości oraz danych zawartych w prowadzonych przez nie zbiorach, rejestrach, ewidencjach i bazach danych, w tym również oznaczonych klauzulą tajności:

- a) kandydatów na stanowiska komendantów, szefów i ich zastępców, dyrektorów i zastępców dyrektorów komórek organizacyjnych w podmiotach nadzorowanych, naczelników,
 - b) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w związku z planowanym oddelegowaniem do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 14 dni, z wyłączeniem przypadków oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu oraz oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) kandydatów do mianowania na stopnie: generalnego inspektora Policji, nadinspektora Policji, generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej), generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej), generała brygady i generała dywizji w Biurze Ochrony Rządu, oraz kandydatów do nadania stopnia nadbrygadiera i generała brygadiera w Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) kandydatów w przypadku przedterminowego mianowania w korpusie oficerów młodszych i starszych w Policji, w korpusie oficerów w Straży Granicznej, w korpusie oficerów Biura Ochrony Rządu oraz przedterminowego nadania stopnia w korpusie oficerów Państwowej Straży Pożarnej,
 - e) kandydatów do wyróżnienia, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, orderami i odznaczeniami, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach,
 - f) kandydatów na inspektorów oraz ekspertów, którzy mają zostać oddelegowani do wykonywania zadań w Biurze
– w zakresie przebiegu służby lub dawania rękojmi należytego wykonywania zadań;
- 3) ujawnianie i monitorowanie zachowań naruszających zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej;
 - 4) ujawnianie i analizowanie nieprawidłowości zaistniałych w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi i postępowaniami dyscyplinarnymi w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz Państwowej Straży Pożarnej;
 - 5) analizowanie informacji dotyczących naruszeń prawa przez podmioty nadzorowane;
 - 6) analizowanie i ocenianie czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w Policji i Straży Granicznej oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym obszarze, w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji prokuratury i sądu;
 - 7) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych;
 - 8) ocenianie realizacji zadań przez Biuro Spraw Wewnętrznych Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej;
 - 9) ocenianie prawidłowości realizacji postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających, przeprowadzanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu oraz Państwową Straż Pożarną względem własnych funkcjonariuszy, strażaków i pracowników w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 10) ocenianie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych, w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Centralnego Biura Antykorupcyjnego;

- 1) analizowanie i ocenianie gromadzenia i przetwarzania danych osobowych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu i Państwową Straż Pożarną oraz ujawnianie nieprawidłowości w tym zakresie;
- 2) ocenianie realizacji uprawnień w zakresie zezwalania przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną uprawnionym podmiotom.

Oczekiwanym efektem działalności BNW jest poprawa skuteczności rozpoznawania i przeciwdziałania negatywnym zdarzeniom i zjawiskom w działalności służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Zakłada się także pozytywny wpływ ustawy na aktywizację osób zainteresowanych eliminowaniem negatywnych zjawisk w działalności służb publicznych (tzw. sygnalistów), upatrujących szansy na badanie zgłaszanych spraw przez niezależny organ.

Po wejściu w życie projektowanej ustawy dotychczasowe komórki do spraw wewnętrznych służb (Biuro Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji i Biuro Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Straży Granicznej) zostaną wyodrębnione organizacyjnie i staną się jednostkami organizacyjnymi – odpowiednio Biurem Spraw Wewnętrznych Policji, dalej zwane „BSWP” i Biurem Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, dalej zwane „BSWSG”. W miejsce dotychczasowych stanowisk dyrektorów, kierownikami nowych jednostek zostaną komendanci, powoływani przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Charakter zadań nowych jednostek pozostanie niezmienny.

Komendanci BSWP i BSWSG zyskają jednocześnie status organów, a tym samym uprawnienia analogiczne do Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji oraz komendantów wojewódzkich Policji, w odniesieniu do kontroli operacyjnej, przesyłki niejawnie kontrolowanej, zakupu kontrolowanego, uzyskiwania danych (dotychczas uprawnienia Biur jako komórek organizacyjnych Komend Głównych były realizowane przez Komendantów Głównych). Zarządzenia, pisemne zgody i wnioski w tym zakresie komendanci BSWP i BSWSG przekazywać będą do wiadomości Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Komendanci BSWP i BSWSG w zakresie kadrowym będą również uprawnieni m.in., w ograniczonym zakresie, do wyrażania zgody na mianowanie na stanowisko służbowe, delegowania, zwalniania ze służby. Będą również zobowiązani do zapewnienia bezpieczeństwa i higieny służby.

W projektowanej ustawie wprowadzono również niezbędne przepisy przejściowe, gwarantujące z jednej strony ważność dotychczasowych czynności zrealizowanych w sprawach prowadzonych przez obecnie istniejące komórki do spraw wewnętrznych Komendy Głównej Policji oraz Komendy Głównej Straży Granicznej, z drugiej zaś umożliwiające ich kontynuowanie przez Komendantów BSWP i BSWSG.

Możliwość zastosowania projektowanych rozwiązań w innych służbach mundurowych

Rozwiązania w zakresie nadzoru zaproponowane w projektowanych przepisach uwzględniają specyfikę i obszar funkcjonowania służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w tym uprawnienia w zakresie prowadzenia pracy operacyjnej, która będzie jedną z podstawowych form weryfikacji uzyskiwanych informacji. Z tego powodu stanowiska inspektorów BNW, a więc osób, które bezpośrednio będą realizowały zadania BNW, obsadzone będą wyłącznie funkcjonariuszami oddelegowanymi z tych formacji, których przepisy pragmatyczne przewidują prowadzenie pracy operacyjnej, tj. Policji i Straży Granicznej. Z kolei stanowiska ekspertów, którzy pełnić będą funkcje wspomagające, przewidziane zostały dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej i funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu, którzy uprawnień takich nie mają. Jest to zatem rozwiązanie w dużej mierze zdeterminowane aktualnym zakresem uprawnień poszczególnych służb. Projektowana ustawa przewiduje bowiem, że wykonanie jej przepisów możliwe będzie przy najmniejszym poziomie ingerencji w istniejące obecnie rozwiązania prawne, przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowych uprawnień w zakresie realizacyjnym.

Istota projektowanego rozwiązania w dużej mierze opiera się również na doskonałym rozpoznaniu oddelegowywanych funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej odnośnie do wewnętrznego funkcjonowania macierzystej służby, co w założeniach ułatwić ma osiągnięcie celów stawianych przed Inspektorem Nadzoru Wewnętrznego.

Wprowadzenie analogicznych rozwiązań bez konieczności nadawania nowych uprawnień lub rozszerzenia istniejących, możliwe jest przede wszystkim w przypadku służb, które już obecnie legitymują się odpowiednimi kompetencjami m.in. do prowadzenia wspomnianej pracy operacyjnej. Natomiast w przypadku służb, które aktualnie uprawnieniami takimi nie dysponują (np. Służba Więzienna) wiązałoby się to koniecznością wprowadzenia istotnych zmian w ich przepisach pragmatycznych.

Alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być utworzenie odrębnego podmiotu skupiającego przedstawicieli wszystkich rodzajów służb mundurowych, który z uwagi na szeroki zakres kompetencji, musiałaby

podlegać bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.

Wdrożenie tego przedsięwzięcia wymagałoby jednak wcześniejszego przeprowadzenia szeregu pogłębionych analiz i konsultacji obejmujących m.in. porównanie kompetencji poszczególnych służb, w celu wypracowania uniwersalnych rozwiązań, przy jednoczesnym dążeniu do uniknięcia nadmiernego dublowania ich uprawnień. Proces ten może okazać się jednak długotrwały, a przy tym nie gwarantuje osiągnięcia satysfakcjonującego konsensusu. Dlatego też w tym momencie lepszym rozwiązaniem wydaje się skupienie wysiłków na doprowadzeniu do przyjęcia przez Sejm RP niniejszego projektu, który – zgodnie z przyjętymi założeniami – w terminie 2 lat od czasu wejścia w życie poddany zostanie ocenie funkcjonowania. Wyniki tej oceny będą najlepszym punktem wyjścia do ewentualnego podjęcia prac w celu upowszechnienia tego rozwiązania również w odniesieniu do innych służb, bowiem w stosunku do obecnego stanu, wzbogacone będą o aspekt praktyczny.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problematyka nadzoru ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad działalnością podległych lub nadzorowanych służb porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz ratownictwa i ochrony ludności, nie jest objęta dyrektywami Unii Europejskiej. Rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na projektowane regulacje. Należy jednak podkreślić, że w innych krajach Unii Europejskiej istnieją rozwiązania zbliżone do projektowanego w ustawie o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw.

SŁOWACJA

Ministrowi Spraw Wewnętrznych podlegają Prezydium Policji, Prezydium Straży Pożarnej i Służby Ratowniczej. Jednostką właściwą do działań kontrolnych jest Sekcja Kontroli i Służby Inspekcyjnej Ministerstwa, która podlega bezpośrednio ministrowi spraw wewnętrznych. Na czele wydziału stoi dyrektor generalny. W jej skład wchodzi: Departament Organizacyjny, Urząd Kontroli, Urząd Służby Inspekcyjnej. W skład Urzędu Służby Inspekcyjnej wchodzi Departament ds. Walki z Korupcją i Przestępczością Zorganizowaną, jak również trzy regionalne departamenty służby inspekcyjnej z podziałem na obszary działania w częściach zachodniej, środkowej i wschodniej Słowacji. W skład Urzędu Kontroli wchodzi Departament Wewnętrznej Kontroli i Skarg (z filiami w Bratysławie, Bańskiej Bystrzycy i Koszycach), a także Departament Kontroli Gospodarczej i Finansowej. Dyrektorzy poszczególnych jednostek lub struktur organizacyjnych podlegających Sekcji Kontroli i Służby Inspekcyjnej wykonują kontrole samodzielnie albo za pośrednictwem upoważnionych do tego policjantów albo innych pracowników.

Sekcja Kontroli i Służby Inspekcyjnej Ministerstwa wykonuje następujące zadania:

Na poziomie organizacyjnym:

- 1) analizuje i ocenia dane na temat działalności przestępczej policjantów, uogólnia formy ich działalności przestępczej i proponuje długofalowe rozwiązania systemowe, mające na celu likwidację przyczyn umożliwiających działalność przestępczą;
- 2) przygotowuje dokumenty do upoważniania policjantów Urzędu Służby Inspekcyjnej Sekcji Kontroli i Służby Inspekcyjnej Ministerstwa do wykonania działań w skróconym trybie śledztwa w formie pisemnego rozkazu przełożonego;
- 3) pełni zadania związane z kontrolą policjantów w źródłach danych decyzji merytorycznych bazy danych Sekcji Kontroli i Służby Inspekcyjnej Ministerstwa.

Na poziomie kontroli:

- 1) zarządza i kontroluje działalność jednostek ministerstwa, obiektów ministerstwa, organizacji ministerstwa, jednostek Policji, jednostek Prezydium Straży Pożarnej i Służby Ratowniczej, urzędów gminnych i akademii, Urzędu Pełnomocnika Rządu ds. Mniejszości Romskiej w zakresie kontroli wewnętrznej, ochrony danych osobowych, rozpatrywania skarg i petycji, wykonuje wewnętrzną kontrolę a następnie kontrolę finansową zgodnie z osobnymi przepisami;
- 2) bada i rozpatruje skargi osób fizycznych lub prawnych i petycje objęte zakresem ministerstwa zgodnie z osobnymi przepisami, a także wykonuje kontrolę ich rozpatrywania i śledztwa, prowadzi centralny przegląd statystyczny dotyczący rozpatrywanych skarg i petycji;
- 3) pełni rolę ciała eksperckiego w zakresie ochrony danych osobowych, kontroli wewnętrznej, rozpatrywania skarg i petycji należących do ministerstwa.

Na poziomie służby inspekcyjnej:

- 1) sporządza ewidencję i rozpatruje powiadomienia i podania ws. podejrzenia o działalność przestępczą

policjantów;

- 2) przyjmuje skargi w sprawach karnych i jeżeli dotyczą one policjantów, to rozpatruje je zgodnie z Kodeksem Karnym, prowadzi śledztwo i skrócone śledztwo działalności przestępczej policjantów;
- 3) wykrywa i dokumentuje działalność przestępczą policjantów, jak również działalność przestępczą do której mogło dojść przed powstaniem stosunku służbowego;
- 4) wykonuje działalność operacyjno-rozpoznawczą zgodnie z osobnymi przepisami, wykorzystuje środki informacyjno-techniczne i bazy danych systemów informacyjnych ministerstwa i policji;
- 5) współpracuje z jednostkami ministerstwa i jednostkami policji przy wykrywaniu działalności przestępczej policjantów i proponuje działalność prewencyjną;
- 6) wymaga od policjantów, urzędników państwowych i pracowników niezbędnej współpracy i współdziałania przy pełnieniu zadań służby inspekcyjnej.

Sekcja Kontroli i Służby Inspekcyjnej jest samodzielną jednostką MSW, podlegającą wyłącznie ministrowi spraw wewnętrznych, niezależną od poleceń i struktur Policji, Kontrole Policji, Straży Pożarnej i Służby Ratowniczej wykonywane są m.in. przez policjantów.

BELGIA

Ministrowi Spraw Wewnętrznych podlega policja administracyjna w skład, której wchodzi:

- 1) policja drogowa;
- 2) policja kolejowa;
- 3) policja wodna (żegluga morska i śródlądowa);
- 4) policja lotnicza (porty lotnicze).

Policja federalna, policja sądowa (dochodzeniowa) oraz służba wywiadu podlegają Ministrowi Sprawiedliwości.

Zadania nadzorcze realizują przede wszystkim dwie instytucje: Inspekcja Generalna Policji Federalnej i Policji Lokalnej (AIG) – podlega bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości. AIG jest jednostką centralną z 4 oddziałami zamiejscowymi, które wykonują te same zadania co centrala, jednak w bardzo ograniczonym zakresie ze względu na niewielką obsadę personalną (4 funkcjonariuszy na oddział). AIG posiada odrębny budżet stanowiący część budżetu policji federalnej. AIG działa z inicjatywy własnej, na wniosek Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, innych organów centralnych, władz samorządowych, szefa policji federalnej i szefów policji lokalnej. Status prawny inspektora generalnego i jego zastępców oraz funkcjonariuszy AIG jako inspektorów generalnych gwarantuje im samodzielność w funkcjonowaniu i realizowaniu zadań.

AIG zasadniczo kontroluje przestrzeganie przez służby policyjne praw obywatelskich i praw człowieka, wykonywanie ustaw, instrukcji, zaleceń, rozkazów i standardów. Skargi i doniesienia dotyczące wykroczeń i przestępstw AIG przekazuje właściwym organom wymiaru sprawiedliwości. W konkretnych sprawach organy wymiaru sprawiedliwości mogą powierzyć AIG prowadzenie postępowania przygotowawczego.

AIG rozpatruje skargi i doniesienia na zachowania i działania funkcjonariuszy, które nie stanowią wykroczenia, czy przestępstwa. Sprawy takie załatwiane są w drodze mediacji. AIG jest instancją odwoławczą w sprawach dyscyplinarnych, rekrutacji do służby w policji, okresowej oceny funkcjonariuszy oraz awansów.

Uprawnienia kontrolne przysługują skierowanym do niej funkcjonariuszom policji. Urzędnicy służby cywilnej kategorii A pełnią funkcje ekspertów, doradców i analityków. Urzędnicy służby cywilnej kategorii B, C i D stanowią obsługę sekretariatu.

Komisja P – jest organem zewnętrznym i niezależnym zarówno od władzy wykonawczej (centralnej i lokalnej) jak i policji. Komisja P uprawniona jest do kontrolowania całości policyjnych służb dochodzeniowych. Komisja P składa się z pięciu członków czynnych, w tym przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, którzy wybierają swoich zastępców. Komisja P dysponuje własnym zespołem dochodzeniowym. Zespół dochodzeniowy Komisji P, z własnej inicjatywy, na wniosek prokuratora królewskiego, prokuratora wojskowego albo właściwego sędziego może samodzielnie albo we współpracy z innymi służbami prowadzić dochodzenia wobec wszystkich funkcjonariuszy i urzędników, którzy dobrowolnie i świadomie ukrywają albo nie przekazują właściwym podmiotom danych wywiadowczych. Do prowadzenia takich dochodzeń wyznaczani są specjaliści śledczy, których liczba nie może przekroczyć połowy stanu osobowego zespołu dochodzeniowego. Komisja P stanowi zaplecze informacyjne dla specjalnej komisji parlamentarnej: Stałego Komitetu ds. Policji i Wywiadu, który pełni funkcje kontrolne wobec policji i wywiadu. Komisja P może również badać sprawy powierzone jej przez Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, inne organy centralne, władze samorządowe, szefa policji federalnej i szefów policji lokalnej. Członkowie Komisji P posiadają pełne i stałe uprawnienia kontrolne łącznie

z dostępem do informacji niejawnych.

AIG i Komisja P współpracują ze sobą w zakresie wymiany opinii i informacji na podstawie zawartego między nimi protokołu. Ani AIG ani Komisja P nie mają uprawnień do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych. Czynności takie mogą wykonywać wyłącznie wyspecjalizowane jednostki policji federalnej pod nadzorem właściwego prokuratora albo sędziego śledczego.

Ani AIG, ani Komisja P nie mają uprawnień władczych i uprawnień do wydawania poleceń w zakresie podjęcia stosownych działań w sprawach indywidualnych lub generalnych. Jest natomiast ustawowym zadaniem zarówno AIG jak i Komisji P badanie i analizowanie sytuacji w służbach podlegających ich kontroli oraz formułowanie wniosków i zaleceń dla właściwych organów.

MSW nie ma dostępu do materiałów z czynności operacyjno-rozpoznawczych. Tylko specjalne jednostki policji federalnej podległe Ministrowi Sprawiedliwości są uprawnione do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych. MSW nie ma wglądu w dochodzenia prowadzone przez AIG na zlecenie organów wymiaru sprawiedliwości.

Między AIG i Komisją P oraz służbami policyjnymi występują powiązania personalne w tym sensie, że AIG rekrutuje swoich funkcjonariuszy spośród funkcjonariuszy policji federalnej i policji lokalnej. Także zespoły dochodzeniowe Komisji P oraz jej członkowie mogą być rekrutowani spośród służb policyjnych.

Każda jednostka administracji publicznej ma obowiązek ustanowienia jednostki/komórki kontrolnej, w tym także wydziały i jednostki policji. Jednostki/komórki kontrolne funkcjonują niezależnie od AIG, Komisji P, ale mogą również ze sobą współpracować stosownie do okoliczności.

CZECZY

Ministrowi Spraw Wewnętrznych Republiki Czeskiej podlega:

- 1) Policja;
- 2) Straż Pożarna;
- 3) Służba Więzienna;
- 4) Administracja Celna.

Zadania w zakresie prowadzenia działań kontrolnych w odniesieniu do służb podległych lub nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych – w tym związanych z zapobieganiem przestępstwom popełnianym przez funkcjonariuszy i pracowników tych służb – realizuje Generalna Inspekcja Służb Bezpieczeństwa, na której czele stoi Dyrektor Inspekcji, powoływany i odwoływany przez premiera, na wniosek Rady Ministrów i po omówieniu tej kwestii w parlamentarnej komisji Izby Poselskiej właściwej w sprawach bezpieczeństwa. Dyrektor odpowiada przed premierem.

Generalna Inspekcja Służb Bezpieczeństwa jest odrębną państwową jednostką organizacyjną i finansową. Przychody i wydatki Inspekcji stanowią samodzielny rozdział budżetu państwa. Oprócz centrali w Pradze, funkcjonują wydziały zamiejscowe (obejmujące swoim zasięgiem jedno lub dwa województwa).

Zadaniem Generalnej Inspekcji Służb Bezpieczeństwa jest:

- 1) wyszukiwanie, wykrywanie, sprawdzanie faktów i zdarzeń świadczących o tym, że został popełniony czyn karalny, którego sprawcą jest: funkcjonariusz Policji, celnik, funkcjonariusz Służby Więziennej lub funkcjonariusz Inspekcji, pracownik cywilny Policji lub Inspekcji, pracownik cywilny Administracji Celnej lub Służby Więziennej, jeżeli czyn karalny został popełniony w związku z wykonywaniem zadań służbowych;
- 2) wyjaśnianie czynów karalnych popełnionych przez przedstawicieli ww. grup funkcjonariuszy lub pracowników cywilnych, jeżeli czyn karalny został popełniony w związku z wykonywaniem zadań służbowych;
- 3) przeprowadzanie weryfikacji zaufania do wymienionych wcześniej osób;
- 4) śledzenie i ocena informacji o działaniach niezgodnych z prawem funkcjonariuszy Policji, Służby Więziennej i Administracji Celnej. Inspekcja proponuje środki mające na celu zapobieganie działaniom niezgodnym z prawem;
- 5) wydawanie rekomendacji metodologicznych w sprawie działania poszczególnych służb bezpieczeństwa.

WĘGRY

Ministrowi Spraw Wewnętrznych podlegają:

- 1) Komenda Główna Policji;
- 2) Centralny Zarząd Służby Więziennej;
- 3) Krajowa Główna Dyrekcja MSW ds. Przeciwdziałania Katastrofom;
- 4) Urząd Ochrony Konstytucji;
- 5) Służby Specjalne ds. Bezpieczeństwa Narodowego;

- 6) Centrum Koordynacyjne Przeciw Przemocności Zorganizowanej;
- 7) Narodowa Służba Ochrony (kontrola wewnętrzna cywilnych służb specjalnych i niektórych organów administracji, w tym także kontrola antykorupcyjna);
- 8) Centrum Antyterrorystyczne;
- 9) Urząd Imigracyjny i Obywatelstwa;
- 10) Centralny Urząd Publicznych Usług Administracyjnych i Elektronicznych.

Zadania w zakresie kontroli wewnętrznej mającej na celu prewencję i wykrywanie przestępstw w obrębie chronionych kadr poszczególnych organów podległych MSW, wykonuje – na zasadzie wyłączności Narodowa Służba Ochrony, która jest centralnym organem budżetowym, podległym Ministrowi Spraw Wewnętrznych, o właściwości terytorialnej obejmującej cały kraj.

Minister Spraw Wewnętrznych w wykonywaniu swoich zadań kierowniczych wspierany jest przez jednostkę organizacyjną funkcjonującą w ramach ministerstwa, a utworzony przez ustawę organ wykonujący zadania wewnętrznej prewencji i wykrywania przestępczości usytuowany jest poza hierarchią MSW.

Wewnętrzny organ wykonujący zadania prewencji i wykrywania przestępczości realizuje wobec osób zgłaszających się do służby w policji, jak i wobec czynnych członków służby kontrolę prowadzenia nienagannego trybu życia, kontrolę lojalności członków służby podlegających ochronie oraz dochodzenie w sprawie przestępstw określonych w odrębnych przepisach, związanych ze służbami podlegającymi ochronie.

Stan osobowy organu wykonującego zadania wewnętrznej prewencji i wykrywania przestępstw składa się z policjantów na stałe pełniących tam służbę lub delegowanych z policji, z urzędników lub pracowników służby cywilnej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspektorzy, eksperci i pracownicy BNW	50 etatów		Realizacja zadań wynikających z projektowanej regulacji.
MSWiA	1081,5 etatów	Plan zatrudnienia na 2017 rok	Przyznanie nowych uprawnień nadzorczych i zwiększenie zakresu uzyskiwanych informacji związanych z działalnością podległych służb. Zwiększenie wpływu na obsadę stanowisk w służbach podległych. Zmniejszenie zakresu obowiązków związanych z udzielaniem wiadomości stanowiącej informację niejawną. Zapewnienie obsługi prawnej, finansowej i kadrowej Biura.
Policja	103 309 etatów	Plan zatrudnienia na 2017 rok	Objęcie zwiększonym nadzorem funkcjonariuszy i pracowników Policji. Delegowanie funkcjonariuszy, zapewnienie wyposażenia i infrastruktury niezbędnych do realizacji zadań. Przyznanie Komendantowi Głównemu Policji uprawnień w zakresie zezwalania na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną. Zmiana przepisów związanych z oddelegowaniem.
Straż Graniczna	15 653 etaty	Plan zatrudnienia na 2017 rok	Objęcie zwiększonym nadzorem funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej. Delegowanie funkcjonariuszy, zapewnienie wyposażenia i infrastruktury niezbędnych do realizacji zadań. Przyznanie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej uprawnień w zakresie

			zezwalania na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną. Zmiana przepisów związanych z oddelegowaniem.
Państwowa Straż Pożarna	30 505 etatów	Plan zatrudnienia na 2017 rok	Objęcie zwiększonym nadzorem strażaków i pracowników PSP. Delegowanie strażaków, zapewnienie wyposażenia i infrastruktury niezbędnych do realizacji zadań. Zmiana przepisów związanych z oddelegowaniem.
Biuro Ochrony Rządu	2210 etatów	Plan zatrudnienia na 2017 rok	Objęcie zwiększonym nadzorem funkcjonariuszy i pracowników BOR. Delegowanie funkcjonariuszy, zapewnienie wyposażenia i infrastruktury niezbędnych do realizacji zadań. Przyznanie Szefowi Biura Ochrony Rządu uprawnień w zakresie zezwalania na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną. Zmiana przepisów związanych z oddelegowaniem.
Sąd Okręgowy w Warszawie			Sprawowanie kontroli nad uzyskiwaniem przez Biuro danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych oraz zarządzanie kontroli operacyjnej.
Instytucje państwowe, organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie użyteczności publicznej			Obowiązek udzielenia – na żądanie inspektorów BNW – niezbędnej pomocy w zakresie swojego działania.
Przedsiębiorcy inni niż prowadzący działalność w zakresie użyteczności publicznej, organizacje społeczne,			Udzielenia niezbędnej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa, w przypadku zwrócenia się o taką pomoc przez inspektorów BNW.
Każda osoba			Udzielenie doraźnej pomocy w ramach obowiązującego prawa, w przypadku zwrócenia się o taką pomoc przez inspektorów BNW.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). W tym trybie uwag nie zgłoszono.

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowana ustawa nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, nie spowoduje skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w związku z czym projekt nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projektowane przepisy poddane zostały konsultacjom publicznym przez skierowanie ich w dniu 9 marca

2017 r. do:

- 1) Prokuratora Generalnego;
- 2) reprezentatywnych branżowych związków zawodowych służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, których dotyczą projektowane przepisy, tj.:
 - a) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów,
 - b) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej,
 - c) Związku Zawodowego Strażaków „FLORIAN”,
 - d) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Pożarnictwa,
 - e) Krajowej Sekcji Pożarnictwa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „SOLIDARNOŚĆ”.

Spośród wymienionych wyżej podmiotów uwagi zgłosiła tylko Krajowa Sekcja Pożarnictwa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” (pismo l.dz. BKSP-04/IV/16 z dnia 7 kwietnia 2017 r.). Podstawą negatywnej oceny wydaje się być przekonanie, że będzie to rozwiązanie „zastępcze” wobec „organów kontroli wewnętrznej i kadrowej tych służb”, podyktowane chęcią „przejęcia przez ministra właściwego całkowitej kontroli a w szczególności kontroli kadrowej”.

Pozostałe uwagi dotyczyły m.in.:

- 1) przeniesienia na poziom ustawy kwestii uregulowanych dotychczas w rozporządzeniu;
- 2) zmiany polegającej na zastosowaniu zamiast dotychczasowej formy „wyznaczenia” na „delegowanie” co znacząco ma pogarszać status prawny strażaka, przy czym nie podano jednak na czym owo „pogorszenia miałyby polegać – dążeniem projektodawcy jest natomiast możliwe zbliżenie zróżnicowanych dotychczas przepisów związanych z oddelegowaniem w służbach podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
- 3) wprowadzenie do zadań BNW kwestii nadzoru nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej w służbach;
- 4) objęcie nadzorem oprócz funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, także pracowników zatrudnionych w tych formacjach;
- 5) nierównego traktowania inspektorów i ekspertów w sferze uprawnień i wynagrodzenia (dodatek specjalny) – nie zauważono jednak zróżnicowania przypisanych im zadań (inspektorzy BNW w przeciwieństwie do ekspertów BNW będą odpowiedzialni m.in. za realizację czynności operacyjno-rozpoznawczych);
- 6) niejasnego sformułowania niektórych przepisów.

Ponadto zwrócono uwagę, że przepis przejściowy dotyczący stosowania przepisów dotychczasowych do funkcjonariuszy Policji oddelegowanych w dniu wejścia w życie ustawy do wykonywania zadań służbowych poza Policją oraz funkcjonariuszy Straży Granicznej oddelegowanych do wykonywania zadań poza Strażą Graniczną, nie uwzględnia funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu oddelegowanych do pełnienia zadań służbowych poza Biurem Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej wyznaczonych do wykonywania zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej. Wskazany przepis został skorygowany.

Konsultacje publiczne zakończono w dniu 20 kwietnia 2017 r. Do tego czasu nie odnotowano wpływu uwag od innych podmiotów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	0,36	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	3,87
budżet państwa	–	0,27	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	2,88
JST	–	0,03	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,39
NFZ	–	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,60
Wydatki ogółem	0,00	5,80	3,03	3,11	3,19	6,54	3,35	3,43	3,52	3,61	7,40	42,98
budżet państwa	0,00	5,80	3,03	3,11	3,19	6,54	3,35	3,43	3,52	3,61	7,40	42,98
JST	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	0,00
NFZ	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	0,00
Saldo ogółem	0,00	-5,44	-2,64	-2,72	-2,80	-6,15	-2,96	-3,04	-3,13	-3,22	-7,01	-39,11

budżet państwa	0,00	-5,53	-2,74	-2,82	-2,90	-6,25	-3,06	-3,14	-3,23	-3,32	-7,11	-40,10
JST	0,00	0,03	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,39
NFZ	0,00	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,60
Źródła finansowania	<p>Wydatki związane z funkcjonowaniem BNW pokrywane będą z budżetu państwa, częściowo w ramach będącego aktualnie w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych limitu wydatków, a częściowo przez zwiększenie limitu wydatków dla części 42 – „Sprawy wewnętrzne”.</p> <p>W ramach aktualnego limitu wydatków sfinansowane będą koszty uposażenia funkcjonariuszy i strażaków oddelegowanych do BNW.</p> <p>Natomiast z kwoty zwiększenia limitu części 42 sfinansowane zostaną: koszty zatrudnienia pracowników cywilnych, pochodnych pracodawcy, pozostałych narzutów na wynagrodzenia, wpłat na PFRON oraz pozostałe koszty (<i>vide</i> tabela „Pozostałe koszty”), w tym zakupy wyposażenia stanowisk pracy, wyposażenia i sprzętu specjalistycznego oraz samochodów osobowych, które przewidziano wyłącznie w pierwszym, piątym i dziesiątym roku funkcjonowania z uwagi na zużycie.</p>											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Łączne koszty funkcjonowania BNW zostały oszacowane na kwotę 11,75 mln zł (w warunkach roku 2017) rocznie. Z wykazanej kwoty 11,75 mln zł możliwe będzie przeznaczenie w ramach przyznanego limitu wydatków dla części 42 kwoty 5,95 mln zł (w warunkach roku 2017). Różnica między obydwiema kwotami wynosi 5,80 mln zł (w warunkach roku 2017) i o taką kwotę zaistnieje konieczność zwiększenia limitu wydatków w części 42 budżetu państwa w pierwszym, piątym i dziesiątym roku funkcjonowania BNW, co daje kwoty odpowiednio: 5,80 mln zł oraz po uwzględnieniu wskaźnika CPI: 6,54 mln zł i 7,40 mln zł.</p> <p>W pozostałych latach niezbędna kwota wynosić będzie 2,9 mln zł (w warunkach roku 2017), a po uwzględnieniu wskaźnika CPI: w drugim roku 3,03 mln zł, w trzecim roku 3,11 mln zł, w czwartym roku 3,19 mln zł, w szóstym roku 3,35 mln zł, w siódmym roku 3,43 mln zł, w ósmym roku 3,52 mln zł i w dziewiątym roku 3,61 mln zł.</p> <p>Przejęte do wyliczenia wskaźniki CPI są zgodne z wytycznymi Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 12 maja 2017 r. („Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw”).</p> <p>BNW będzie komórką organizacyjną obsługiwaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Od strony logistycznej BNW w podstawowym zakresie będzie wspierane głównie przez jednostki, z których delegowani będą funkcjonariusze (uzbrojenie i wyposażenie, w tym osobiste i ochronne oraz inne niezbędne wyposażenie specjalistyczne). Biorąc pod uwagę małą liczebność tej komórki, obowiązki służb delegujących funkcjonariuszy w tym zakresie nie będą stanowić dla nich istotnego obciążenia. Natomiast zakupy wyposażenia stanowisk pracy, wyposażenia i sprzętu specjalistycznego oraz samochodów osobowych dokonywane będą z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków pochodzących ze zwiększenia limitu części 42 – „Sprawy wewnętrzne”.</p> <p>Wydatki jawne realizowane będą z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W odniesieniu do środków, które nie będą finansowane ze zwiększenia limitu części 42 – „Sprawy wewnętrzne” (2017 rok), niezbędnym będzie dokonanie przeniesień w planie między dysponentami, tzn. zmniejszenie planów służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a zwiększenie planu Ministerstwa.</p> <p>W odniesieniu do uposażeń funkcjonariuszy przepis szczególny, ujęty w art. 10a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966, z późn. zm.) „<i>upoważnia się ministra właściwego do spraw finansów do</i></p>											

dokonywania przeniesień kwot środków na uposażenia, nagrody roczne i pozostałe należności żołnierzy i funkcjonariuszy – między częściami i działami – odpowiednio na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego”. Dlatego też istnieje podstawa prawna do dokonania przez Ministra Finansów przeniesienia środków na uposażenia i pozostałe należności inspektorów i ekspertów BNW między działami na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Powyższa podstawa prawna dotyczy jednakże wyłącznie uposażeń funkcjonariuszy. Zważywszy na przepisy ustawy o finansach publicznych nie ma możliwości dokonywania przeniesień na etapie wykonywania budżetu między działami wynagrodzeń pracowników cywilnych, a jedynie jak podano na wstępie między rozdziałami i paragrafami w ramach danego działu. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji finansowane jest z działu 750 – Administracja publiczna (rozdział 75001) natomiast służby resortu, tj. Policja, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu oraz Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej (i jednostki jej podległe) finansowane są w ramach działu 754 – Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa.

W powyższym stanie rzeczy w przypadku pracowników cywilnych, wynagrodzenia między działami mogą być przenoszone jedynie na etapie opracowywania projektu budżetu na rok następny. W związku z tym, że środki finansowe przewidziane na zatrudnienie pracowników w BNW ujęte zostaną w ustawie budżetowej na rok następny, do tego czasu obsługę BNW będą zapewniały komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Wydatki niejawnie również będą realizowane z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, z utworzonego funduszu operacyjnego, a sposób dysponowania tym funduszem zostanie określony w drodze odrębnego zarządzenia Ministra. W celu finansowania tych wydatków z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji konieczne będzie zwiększenie limitu wydatków dla części 42 – „Sprawy wewnętrzne”. W odniesieniu do środków, które nie będą finansowane ze zwiększenia limitu (2017 rok), niezbędne będzie dokonanie przeniesień w planie między dysponentami, tzn. zmniejszenie planów służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a zwiększenie planu Ministerstwa.

Rozliczenia finansowe funduszu operacyjnego będą prowadzone przez BNW, a sprawozdania z realizacji składane będą bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie BNW przewiduje się następującą kalkulację kosztów:

Koszty zatrudnienia								
<i>Lp.</i>	<i>stanowisko</i>	<i>liczba stanowisk</i>	<i>mnożnik</i>	<i>miesięczne wynagrodzenie na jedno stanowisko</i>	<i>roczne koszty wynagrodzenia</i>	<i>nagrody uznaniowe 3%</i>	<i>razem roczne koszty</i>	<i>dotatkowe wynagrodzenie roczne</i>
1	Inspektor Nadzoru Wewnętrznego / Zastępca Inspektora Nadzoru Wewnętrznego (funk.)	2		14 000,00	336 000,00	10 080,00	346 080,00	28 000,00

2	inspektor (funk.)	35	X	10 500,00	4 410 000,00	132 300,00	4 542 300,00	367 500,00
3	ekspert (funk.)	5	X	10 000,00	600 000,00	18 000,00	618 000,00	50 000,00
4	główny specjalista	4	3,500	7 870,13	377 766,24	11 332,99	389 099,23	33 073,43
5	starszy specjalista / specjalista	4	3,000	6 745,82	323 799,36	9 713,98	333 513,34	28 348,63
Razem					6 047 565,60	181 426,97	6 228 992,57	506 922,06

Prognozowane koszty	
wynagrodzenia	6 735 914,63
poходne pracodawcy	153 984,40
pozostałe narzuty na wynagrodzenia (odpis na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych dla 8 pracowników)	9 485,28
wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (8 pracowników)*	9 792,00
Razem	6 909 176,31

* wg danych Wydziału Finansowego Biura Administracyjno-Finansowego w lipcu i sierpniu 2016 r. wpłata na PFRON wynosiła 102,00 zł miesięcznie za jednego pracownika MSWiA

Pozostałe koszty				
Lp.	rodzaj kosztu	wartość jednostkowa	szacunkowa liczba	prognozowane koszty
1	wyposażenie stanowisk pracy w podstawowe meble wraz z komputerem	12 000,00	50	600 000,00
2	roczny średni koszt eksploatacji samochodu osobowego	54 000,00	10	540 000,00
3	roczny średni koszt eksploatacji powierzchni biurowej (przy założeniu 23,3 zł za m ² ; pow. na 1 stanowisko ok. 15 m ²)	4 194,00	50	209 700,00
4	inne wydatki (np. materiały biurowe i eksploatacyjne, prasa, pieczętarki, delegacje itp.)			391 123,69
5	zakup wyposażenia i sprzętu specjalistycznego			1 300 000,00
6	fundusz operacyjny			800 000,00
7	koszty zakupu samochodu osobowego	100 000	10	1 000 000,00
Razem				4 840 823,69

Łączne koszty		
<i>Lp.</i>	<i>rodzaje wydatków</i>	<i>prognozowane koszty</i>
1	wynagrodzenia	6 735 914,63
2	wydatki bieżące*	3 214 085,37
3	fundusz operacyjny	800 000,00
4	Wydatki majątkowe	1 000 000,00
Łączne koszty		11 750 000,00

* na wydatki bieżące składają się: pochodne pracodawcy, pozostałe narzuty na wynagrodzenia, wpłaty na PFRON, wyposażenie stanowisk w podstawowe meble wraz z komputerem, roczny średni koszt eksploatacji samochodu osobowego, roczny średni koszt eksploatacji powierzchni biurowej oraz inne wydatki

Funkcjonariusze delegowani do BNW zachowają wysokość uposażenia posiadanego w macierzystych formacjach oraz otrzymają dodatek specjalny za pełnienie służby w ramach oddelegowania do BNW, którego wysokość ustalana będzie w oparciu o kwotę bazową określoną w ustawie budżetowej dla funkcjonariuszy, tj. 1 523,29 zł. Dodatek ten będzie wynosić maksymalnie 50% tej kwoty dla inspektorów BNW oraz 30% kwoty bazowej dla ekspertów BNW. W przypadku inspektorów wysokość ta będzie zatem wyższa od maksymalnej wysokości dodatku specjalnego i kontrolerskiego w Policji, wynoszącej 30% kwoty bazowej, natomiast w przypadku ekspertów nastąpi ich zrównanie.

Rozwiązanie to podyktowane jest specyfiką zadań przypisanych BNW i koniecznością zachęty dla doświadczonych funkcjonariuszy posiadających szczególne umiejętności i wiedzę w zakresie działania służb i potencjalnych obszarów nieprawidłowości, do wyrażania zgody na oddelegowanie do BNW. Oddelegowani do BNW funkcjonariusze będą musieli posiadać przygotowanie zarówno do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, jak i szczegółowej oceny podstaw i sposobu realizacji tego rodzaju czynności w ramach służb, a także definiowania obszarów problematycznych w funkcjonowaniu służb resortu spraw wewnętrznych zarówno z perspektywy formalno-praktycznej, jak i ochrony praw człowieka oraz w kontekście przestrzegania zasad etycznych. Przy szacowaniu wynagrodzenia Inspektora Nadzoru Wewnętrznego zastosowano analogię do uposażenia stosowanego w odniesieniu do komendantów wojewódzkich Policji, co wynika z częściowego podobieństwa zadań, m.in. w sferze inicjowania czynności operacyjno-rozpoznawczych i odpowiedzialności za ich prowadzenie.

W związku z przeniesieniem na poziom ustawy regulacji dotyczących oddelegowania funkcjonariuszy i wypracowanymi dotychczas zasadami funkcjonowania stanowisk oficerów łącznikowych Policji i Straży Granicznej w placówkach zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, nie ulegają zmianie zasady finansowania wykonywania przez funkcjonariuszy poszczególnych służb zadań poza tymi służbami.

Przy tworzeniu BNW nie zakłada się konieczności ponoszenia dodatkowych nakładów związanych z zakupem lub budową nowej siedziby – zostanie ona wyznaczona w ramach obiektów pozostających w aktualnej dyspozycji resortu spraw wewnętrznych.

Jednocześnie w związku z wyodrębnieniem organizacyjnym w Policji i Straży Granicznej nowych jednostkami organizacyjnymi –BSWP i BSWG, przewiduje się, że obsługa finansowa i logistyczna nowo utworzonych jednostek organizacyjnych, prowadzona będzie odpowiednio przez Komendę Główną Policji oraz Komendę Główną Straży Granicznej. Takie rozwiązanie organizacyjne nie spowoduje potrzeby zbudowania w KGP i KGSG odrębnego ogólnokrajowego pionu wsparcia o charakterze logistyczno-finansowym.

Powyższe oznacza, że finansowanie zadań ustawowych Policji i Straży Granicznej, w tym nowo utworzonych jednostek organizacyjnych, będzie się odbywało tak jak

	obecnie ze środków budżetu państwa. W związku z tym należy przewidywać, że koszty wyodrębnienia nowych jednostek organizacyjnych Policji i Straży Granicznej stanowiąc będą wyłącznie koszty związane z jej reorganizacją (decyzje kadrowe, koszty kancelaryjne itp.), które zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków budżetu państwa zaplanowanego dla dysponenta części 42 – „Sprawy wewnętrzne” w danym roku budżetowym, bez konieczności jego dodatkowego zwiększania.							
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	0,51	0,55	0,55	0,55	0,55	5,46
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Ustawa będzie miała wpływ na poprawę warunków życia pracowników oraz ich rodzin z uwagi na zwiększenie środków możliwych do przeznaczenia na ich utrzymanie, w szczególności zakup żywności, odzieży, dóbr kulturalnych oraz edukację.</p> <p>Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Natomiast odczuwalnym społecznie efektem regulacji będzie zwiększenie standardów funkcjonowania służb resortu spraw wewnętrznych.</p> <p>Ustawa nie będzie miała istotnego wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt – co do zasady – zawiera uregulowania będące odzwierciedleniem analogicznych przepisów znajdujących się w ustawach pragmatycznych służb uprawnionych do prowadzenia kontroli operacyjnej oraz dostępu do danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych. Nie wprowadza zatem rozwiązań, które nie byłyby znane przedsiębiorcom z sektora telekomunikacyjnego, operatorów pocztowych oraz usługodawców świadczących usługi drogą elektroniczną.</p> <p>Oprócz powyższego w ustawie przewidziano zróżnicowane podejście do mikro- i małych przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.), którzy zapewniają warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Biuro kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.</p> <p>Ponadto z uwagi na fakt, że BNW będzie stosunkowo niewielką – liczącą łącznie 50 etatów – komórką organizacyjną, skala jego działań nie będzie stanowiła istotnego obciążenia dla przedsiębiorców z sektora telekomunikacyjnego, operatorów pocztowych oraz usługodawców świadczących usługi drogą elektroniczną.</p>							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: obowiązki informacyjne, np. wynikające z uprawnień Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>Komentarz: Zakładanym celem wprowadzanych zmian jest urealnienie standardu cywilnego nadzoru nad umundurowanymi służbami porządku publicznego przez wzmocnienie i skonkretyzowanie instrumentów nadzorczych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w stosunku do nadzorowanych służb, w efekcie czego wprowadzone zostaną nowe procedury o charakterze nadzorczym.</p>	
9. Wpływ na rynek pracy	
<p>Nie przewiduje się istotnego wpływu projektowanej ustawy na rynek pracy. BNW będzie składało się z oddelegowanych funkcjonariuszy. W minimalnym zakresie zakłada się zatrudnienie nowych osób na stanowiska cywilne (8 etatów), tym samym projektowane przepisy będą miały znikomy wpływ na wzrost zatrudnienia.</p>	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na ww. obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
<p>Wejście w życie ustawy planowane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 36 i art. 39, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.</p>	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
<p>W terminie 2 lat od czasu wejścia w życie regulacji w formie oceny OSR <i>ex post</i> dokonana zostanie ocena funkcjonowania przepisów, w szczególności pod kątem celowości utworzenia nowej komórki, a także efektów wynikających z jej utworzenia i adekwatności posiadanych uprawnień względem stawianych przed nią zadań.</p>	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załącznika.	

KPRM

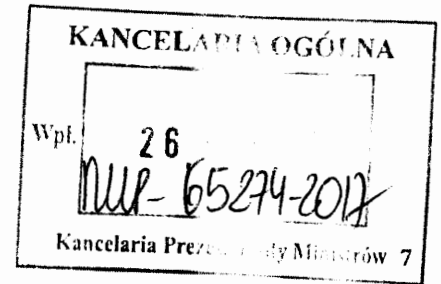
AAA288868

Warszawa, 24 lipca 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.497.2017/24/SZ

dot.: RM-10-80-17 (nowy tekst) z 21 lipca 2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

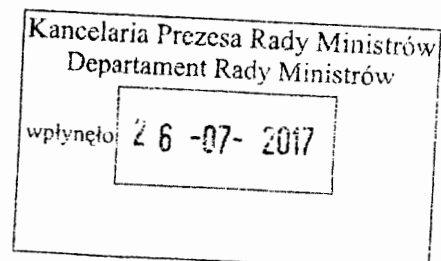
Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra
Spraw Zagranicznych
Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Mariusz Błaszczak
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie stanowisk w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, na których mogą być zatrudnieni oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.¹⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji mogą być zatrudnieni oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej na stanowiskach:

- 1) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego;
- 2) Zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego;
- 3) dyrektora departamentu (komórki równorzędnej);
- 4) zastępcy dyrektora departamentu (komórki równorzędnej);
- 5) naczelnika wydziału;
- 6) głównego księgowego;
- 7) głównego specjalisty;
- 8) radcy prawnego;
- 9) kierownika kancelarii tajnej;
- 10) inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego;
- 11) eksperta Biura Nadzoru Wewnętrznego;
- 12) starszego specjalisty;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 908 oraz ...

- 13) specjaliŝty;
- 14) referendarza;
- 15) podreferendarza.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie stanowisk w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, na których mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej wydawane jest na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.).

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na których mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej.

Nadanie nowego brzmienia art. 6 ust. 3 ustawy o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych spowodowało konieczność wydania nowego rozporządzenia.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia, w stosunku do wcześniejszego rozporządzenia, rozszerza zakres formacji, z których mogą być oddelegowani funkcjonariusze o Biuro Ochrony Rządu. Ponadto dodaje stanowiska Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, Zastępcy Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, inspektora i eksperta Biura Nadzoru Wewnętrznego, na których mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie stanowisk w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, na których mogą być zatrudnieni oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski Zastępca Dyrektora Departament Porządku Publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. 022 60 140 70 fax. 022 845 18 20 e-mail: mariusz.cichomski@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 16 maja 2017 r.</p> <p>Źródło: art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Opracowanie projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie stanowisk w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, na których mogą być zatrudnieni oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.). Na podstawie art. 6 ust. 3 Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na których mogą być zatrudniani oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie stanowisk w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, na których mogą być zatrudnieni oddelegowani funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub strażacy Państwowej Straży Pożarnej. W porównaniu z obecnie obowiązującym rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra, proponuje się dodanie stanowisk, na które zgodnie z projektem ustawy zmieniającym ww. ustawę będą mogli być delegowani funkcjonariusze i strażacy do Biura Nadzoru Wewnętrznego (Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, Zastępca Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, inspektorzy i eksperci Biura Nadzoru Wewnętrznego). Ponadto rozszerzono zakres podmiotowy delegacji ustawowej o funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu, którzy także są delegowani do pracy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy wyłącznie prawa wewnętrznego Rzeczypospolitej Polskiej, ewentualne odniesienie do zasad stosowanych w innych krajach zatem uznać należy za bezprzedmiotowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz			Wykonywanie zadań w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji

strażacy Państwowej Straży Pożarnej oddelegowani do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji			
---	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt będzie przekazany również do zaopiniowania przez NSZZ Policjantów.

Projektowane rozwiązanie nie spowoduje skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie projektowanych przepisów nastąpi z dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na zakres projektu brak jest konieczności ewaluacji efektów zaproponowanych rozwiązań.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru wkładki do legitymacji służbowej inspektora Biura Nadzoru
Wewnętrznego**

Na podstawie art. 11k ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór wkładki do legitymacji służbowej inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „wkładką”.

§ 2. Wzór wkładki określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1897 i 2088 oraz z 2017 r. poz. 1140).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

**WZÓR WKŁADKI DO LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ INSPEKTORA NADZORU
WEWNĘTRZNEGO**

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI	
BIURO NADZORU WEWNĘTRZNEGO	
..... imię i nazwisko	
..... numer legitymacji służbowej	
Okazicielowi niniejszego dokumentu polecam udzielić wszelkiej pomocy przy wykonywaniu czynności służbowych prowadzonych przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego	
..... data wydania podpis i pieczęć Inspektora Nadzoru Wewnętrznego

Wkładka do legitymacji służbowej jest koloru błękitnego o wymiarach 63 mm x 100 mm, po dokonaniu do niej wpisów pokryta dwustronnie transparentną folią holograficzną zawierającą elementy giloszowe, poprzecznie położone litery „RP”, napis „Biuro Nadzoru Wewnętrznego” oraz sześciocyfrowy numer folii.

Awers wkładki do legitymacji służbowej zawiera:

- 1) w górnej części wypośrodkowany napis koloru czarnego umieszczony w dwóch liniach:
 - a) w pierwszej linii – „MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

I ADMINISTRACJI”,

b) w drugiej linii – „BIURO NADZORU WEWNĘTRZNEGO”;

- 2) pod napisem nazwy komórki wypośrodkowana wykropkowana linia w kolorze szarym z podpisem pod nią koloru czarnego „imię i nazwisko”;
- 3) poniżej wypośrodkowana wykropkowana linia w kolorze szarym z podpisem pod nią koloru czarnego „numer legitymacji służbowej”;
- 4) poniżej wypośrodkowany napis koloru czarnego umieszczony w trzech liniach:
 - a) w pierwszej linii – „Okazicielowi niniejszego dokumentu polecam udzielić wszelkiej”,
 - b) w drugiej linii – „pomocy przy wykonywaniu czynności służbowych prowadzonych”,
 - c) w trzeciej linii – „przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego”;
- 5) poniżej wykropkowana linia w kolorze szarym z podpisem koloru czarnego po lewej stronie „data wydania”, oraz po prawej stronie wykropkowana linia w kolorze szarym z podpisem koloru czarnego „podpis i pieczęć Inspektora Nadzoru Wewnętrznego”.

Rewers wkładki do legitymacji służbowej nie zawiera żadnych zapisów ani elementów graficznych.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11k ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. 491, z późn. zm.). W ww. ustawie przyjęto założenie, że inspektorzy BNW podczas pełnienia służby będą posługiwać się wkładką do legitymacji służbowej posiadanej w formacji, z której zostali delegowani do Biura Nadzoru Wewnętrznego, tj. Policji lub Straży Granicznej.

Do wkładki do legitymacji służbowej wpisywane będą następujące informacje: imię i nazwisko inspektora Biura oraz numer legitymacji służbowej, datę, podpis i pieczęć Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz pouczenie o treści „Okazicielowi niniejszego dokumentu polecam udzielić wszelkiej pomocy przy wykonywaniu czynności służbowych prowadzonych przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego”.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

<p>Nazwa projektu: Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru wkładki do legitymacji służbowej inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski Zastępca Dyrektora Departament Porządku Publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. 022 60 140 70 fax. 022 845 18 20 e-mail: mariusz.cichomski@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29.05.2017 r.</p> <p>Źródło: art. 11k ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Opracowanie projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru wkładki do legitymacji służbowej inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11k ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.). W ww. ustawie przyjęto założenie, że inspektorzy BNW podczas pełnienia służby będą posługiwać się wkładką do legitymacji służbowej posiadanej w formacji, z której zostali delegowani do BNW, tj. Policji lub Straży Granicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia zakłada, że do wkładki do legitymacji służbowej wpisywane będą następujące informacje: imię i nazwisko inspektora Biura oraz numer legitymacji służbowej, datę, podpis i pieczęć Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz pouczenie o treści „Okazicielowi niniejszego dokumentu polecam udzielić wszelkiej pomocy przy wykonywaniu czynności służbowych prowadzonych przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego”.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja pozostaje bez wpływu na ew. rozwiązania istniejące w innych krajach, w związku z czym nie ma potrzeby dokonywania analizy porównawczej w tym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego,	1	Projekt OSR do projektu ustawy o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw	Identyfikacja inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego podczas pełnienia czynności służbowych.
2. Zastępca Inspektor Nadzoru Wewnętrznego;	1		
3. Inspektorzy Biura Nadzoru Wewnętrznego	35		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozwiązania nie spowodują skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym projekt nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie wymaga konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Środki finansowe zagwarantowane w części 42 budżetu państwa – Sprawy wewnętrzne w zakresie budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.). Środki na wytworzenie wkładek do legitymacji w wysokości ... zostaną pokryte z części 42 budżetu państwa – Sprawy wewnętrzne w zakresie budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X ☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: nie dotyczy.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie wywierać wpływu na żaden z wymienionych obszarów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem jego wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia
w sprawie sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej prowadzonej przez Biuro
Nadzoru Wewnętrznego

Na podstawie art. 11n ust. 28 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób dokumentowania prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego kontroli operacyjnej, przechowywania i przekazywania wniosków, zarządzeń i materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także przetwarzania i niszczenia tych materiałów.

§ 2. 1. Dokumentację kontroli operacyjnej, zwanej dalej „kontrolą”, stanowią:

- 1) wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzenie lub przedłużenie kontroli;
- 2) pisemna zgoda Prokuratora Generalnego na wystąpienie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o zarządzenie lub przedłużenie przez sąd okręgowy kontroli;
- 3) postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie zarządzenia lub przedłużenia kontroli;
- 4) zarządzenie kontroli przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w przypadkach niecierpiących zwłoki;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1897 i 2088 oraz z 2017 r. poz. 1140).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz ...

- 5) wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzanie kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 6) pisemna zgoda Prokuratora Generalnego na zarządzanie przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 7) postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie kontynuowania kontroli zarządzanej przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 8) zażalenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie kontroli;
- 9) zażalenie Prokuratora Generalnego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie kontroli;
- 10) postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie o dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów zawierających tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, 1948 i 2138), nieobjęte zakazami dowodowymi określonymi w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾);
- 11) postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie o dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów zawierających tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, nieobjęte zakazami dowodowymi określonymi w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, wraz z zarządzeniem o niezwłocznym zniszczeniu materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne;
- 12) notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli sporządzona przez pracownika Biura Nadzoru Wewnętrznego prowadzącego sprawę, w ramach której zarządzono kontrolę;
- 13) zarządzenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o protokolarnym, komisyjnym zniszczeniu materiałów uzyskanych w trakcie kontroli;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2138 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773 i 966.

- 14) protokół komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli;
- 15) zarządzenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wstrzymaniu albo zakończeniu kontroli.

2. Dokumentację kontroli stanowią także materiały zgromadzone podczas jej stosowania, w szczególności:

- 1) nośniki, na których utrwalone zostały treści rozmów telefonicznych lub innych przekazów informacji albo treści korespondencji lub zawartość przesyłek, a także nośniki z danymi utrwalonymi z informatycznych nośników danych, telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, systemów informatycznych i teleinformatycznych;
- 2) kopie wykonane z nośników, o których mowa w pkt 1;
- 3) dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na nośnikach i kopiach, o których mowa w pkt 1 i 2.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7 i 12–15, sporządza się według wzorów określonych dla:

- 1) formularza zawierającego: wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzenie lub przedłużenie kontroli, decyzję Prokuratora Generalnego w zakresie zgody na złożenie tego wniosku oraz postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie zarządzenia lub przedłużenia kontroli – w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) formularza zawierającego: wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki, decyzję Prokuratora Generalnego w zakresie tego wniosku, zarządzenie kontroli przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w przypadkach niecierpiących zwłoki oraz wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie kontynuowania kontroli zarządzonej przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w przypadkach niecierpiących zwłoki i postanowienie Sądu Okręgowego w zakresie tego wniosku – w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) zarządzenia Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wstrzymaniu albo zakończeniu kontroli – w załączniku nr 3 do rozporządzenia;

- 4) zarządzenia Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w sprawie komisyjnego, protokolarnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli – w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) protokołu komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli – w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) notatki urzędowej z przeprowadzonej kontroli, sporządzonej przez pracownika Biura Nadzoru Wewnętrznego prowadzącego sprawę, w ramach której zarządzono kontrolę – w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1–7 oraz pkt 10–12 – sporządza się w trzech egzemplarzach;
- 2) pkt 8 i 9 oraz pkt 13 i 14 – sporządza się w dwóch egzemplarzach, przy czym dokumenty, o których mowa w pkt 13 i 14, mogą być sporządzane w jednym egzemplarzu w przypadku przekazywania ich w drodze teletransmisji z zastosowaniem odpowiednich urządzeń i narzędzi kryptograficznych;
- 3) pkt 15 – sporządza się w jednym egzemplarzu.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, przechowują:

- 1) Sąd Okręgowy w Warszawie – pierwszy egzemplarz wydanych postanowień, pisemnych zgód Prokuratora Generalnego, wniosków o zarządzenie lub przedłużenie kontroli i zarządzeń kontroli, a także zażaleń Inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego lub Prokuratora Generalnego;
- 2) Prokurator Generalny – drugi egzemplarz postanowień sądu, pisemnych zgód, wniosków o zarządzenie lub przedłużenie kontroli i zarządzeń kontroli, zażaleń Prokuratora Generalnego oraz pierwszy egzemplarz notatek urzędowych;
- 3) Inspektor Biura Nadzoru Wewnętrznego zarządzający kontrolę lub wnioskujący o zarządzenie kontroli – trzeci egzemplarz postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie, pisemnych zgód Prokuratora Generalnego, wniosków o zarządzenie lub przedłużenie kontroli i zarządzeń kontroli, drugi egzemplarz notatek urzędowych i zażaleń na postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie oraz pierwszy egzemplarz protokołów komisyjnego zniszczenia materiałów uzyskanych w trakcie kontroli i zarządzeń w sprawie protokolarnego, komisyjnego zniszczenia materiałów uzyskanych w trakcie kontroli oraz pojedynczy egzemplarz zarządzenia o wstrzymaniu lub zakończeniu kontroli.

§ 3. 1. Sąd Okręgowy w Warszawie prowadzi rejestr postanowień dotyczących kontroli. Wzór rejestru postanowień dotyczących kontroli określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

2. Prokurator Generalny prowadzi rejestr zgód dotyczących kontroli. Wzór rejestru zgód dotyczących kontroli określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

3. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego prowadzi rejestr wniosków i zarządzeń dotyczących kontroli. Wzór rejestru wniosków i zarządzeń dotyczących kontroli określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Przekazywanie dokumentacji kontroli odbywa się za pośrednictwem posiadającego pisemne upoważnienie pracownika Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „przedstawicielem biura”.

2. Przedstawiciel biura osobiście doręcza wniosek o zarządzenie lub przedłużenie kontroli lub zarządzenie kontroli wydane w przypadku niecierpiącym zwłoki przez Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli, bezpośrednio do Prokuratora Generalnego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie, a także osobiście odbiera od tych podmiotów dokumenty po podjęciu przez nie stosownej decyzji.

§ 5. 1. W przypadku kontroli polegającej na stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawną informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, w szczególności obrazu, treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnej lub środków komunikacji elektronicznej, a także zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych, informacje i dowody uzyskane w trakcie jej prowadzenia dokumentuje się w formie komunikatów, obejmujących treści zarejestrowane, z uwzględnieniem cech identyfikacyjnych adresata i nadawcy.

2. Informacje i dowody, o których mowa w ust. 1, pozwalające na wszczęcie postępowania karnego lub mające znaczenie dla toczącego się postępowania karnego dokumentuje się w sposób odzwierciedlający zarejestrowaną treść.

3. Informacje i dowody, o których mowa w ust. 1, niepozwalające na wszczęcie postępowania karnego lub niemające znaczenia dla toczącego się postępowania karnego można dokumentować w formie streszczenia.

4. Streszczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno umożliwiać przeprowadzenie analizy informacji uzyskanych podczas stosowania kontroli.

5. W przypadku zarejestrowania informacji i dowodów, o których mowa w ust. 1, w języku obcym, dokumentuje się je niezależnie od trybu określonego w ust. 2–4 także w języku polskim jako tłumaczenie z języka obcego.

§ 6. 1. Dokumentację, o której mowa w § 2 ust. 2, przetwarza się i przechowuje w odrębnych zbiorach tworzonych dla poszczególnych podmiotów, wobec których stosowana jest kontrola.

2. Pozostałą dokumentację związaną ze stosowaną kontrolą, z wyjątkiem określonej w § 2 ust. 5 pkt 4, przetwarza się i przechowuje w odrębnych zbiorach dokumentów związanych z realizacją czynności operacyjno-rozpoznawczych.

§ 7. Wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli, zawierające dowody pozwalające na wszczęcie postępowania karnego lub mające znaczenie dla toczącego się postępowania karnego, a także materiały mogące zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, przekazuje się Prokuratorowi Generalnemu.

§ 8. 1. Protokolarnego zniszczenia materiałów niezawierających dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub niemających znaczenia dla toczącego się postępowania karnego albo zgromadzonych w toku kontroli zarządzanej przez Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego w przypadku, gdy Sąd Okręgowy w Warszawie nie wyraził zgody na jej kontynuowanie, dokonuje stała lub powoływana doraźnie komisja.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do materiałów zawierających informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego oraz do materiałów mogących zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, w odniesieniu do których sąd zarządził ich niezwłoczne zniszczenie.

§ 9. 1. Zniszczenie materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli przeprowadza się przez:

- 1) fizyczne zniszczenie dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3;
- 2) usunięcie zapisów informacji utrwalonych na nośnikach, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, w sposób uniemożliwiający odtworzenie treści tych zapisów.

2. W przypadku, gdy usunięcie z nośników lub z ich kopii utrwalonych na nich zapisów nie jest możliwe, uszkadza się je w sposób uniemożliwiający ich odczytanie albo dokonuje się ich fizycznego zniszczenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

w porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

MINISTER INFRASTRUKTURY

I BUDOWNICTWA

MINISTER CYFRYZACJI

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

.....
(klauzula tajności)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr.

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

SĄD OKRĘGOWY W WARSZAWIE

WNIOSEK NR
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)

WNOSZĘ O ZARZĄDZENIE/PRZEDŁUŻENIE*) KONTROLI OPERACYJNEJ

w sprawie pod kryptonimem „.....”,
(nr ewidencyjny)

dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i określonego w art.

na okres
(czas stosowanej kontroli operacyjnej)

Kontrola operacyjna polegająca na o kryptonimie „.....” stosowana
(rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej)

będzie wobec

(dane osoby, wobec której będzie stosowana kontrola operacyjna, lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu tej kontroli, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej przeprowadzenia)

w celu

Uzasadnienie zostało zawarte na stronie 2.

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, data, pieczęć)

.....
(klauzula tajności)

(sygnatura literowo-cyfrowa)

Sygn. akt

POSTANOWIENIE

Dnia

Sąd Okręgowy w Warszawie

Sędzia

przy udziale po rozpoznaniu

wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w przedmiocie zarządzenia/przedłużenia^{*)} kontroli operacyjnej na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)

POSTANAWIA

ZARZĄDZIĆ/PRZEDŁUŻYĆ/ODMÓWIĆ ZARZĄDZENIA/ODMÓWIĆ PRZEDŁUŻENIA^{*)}

kontrolę(-i) operacyjną(-ej) polegającą(-ej) na
(rodzaj czynności)

wobec

(dane osoby, wobec której będzie stosowana kontrola operacyjna, lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu tej kontroli, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej przeprowadzenia)

w sprawie pod kryptonimem „.....” na wniosek nr

Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na okres

do dnia

UZASADNIENIE:
(w przypadku odmowy/zarządzenia/przedłużenia* kontroli operacyjnej)

.....
.....
.....
.....
.....

**SĘDZIA
SĄDU OKRĘGOWEGO
W WARSZAWIE**

(podpis, pieczęć)

Załączniki – materiały uzasadniające potrzebę stosowania kontroli operacyjnej - z wykazem

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1

Egz. nr 2

Egz. nr 3

Wykonał:

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

.....
(klauzula tajności)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(miejscowość, data)

Egz. nr.....

PROKURATOR GENERALNY

WNIOSEK NR

(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) wnoszę o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w przypadkach niecierpiących zwłoki w sprawie

(nr ewidencyjny sprawy i jej kryptonim)

dotyczącej przestępstw wymienionych w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i określonych w art., polegającej na, na okres

(rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej)

(czas prowadzonej kontroli operacyjnej)

Kontrola operacyjna o kryptonimie „.....” będzie stosowana wobec

(dane osoby, wobec której będzie stosowana kontrola operacyjna, lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu tej kontroli, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej przeprowadzenia oraz ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania)

w celu.....
.....
.....
.....

Uzasadnienie zostało zawarte na stronie 2.

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, data, pieczęć)

.....
(klauzula tajności)

.....
(klauzula tajności)

Egz. nr.....

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

ZARZĄDZENIE

Na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.):

– zarządzam kontrolę operacyjną na podstawie, w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku^{*)},
– nie zarządzam kontroli operacyjnej z uwagi na

.....
.....
(przyczyny niezarządzenia kontroli)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, godzina, data, pieczęć)

SĄD OKRĘGOWY w WARSZAWIE

Na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) wnoszę o udzielenie zgody na kontynuowanie kontroli operacyjnej, prowadzonej na podstawie powyższego zarządzenia oraz w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, godzina, data, pieczęć)

.....
(miejscowość, data)

.....
(sygn. akt)

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie
Sędzia
przy udziale: po rozpoznaniu wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznych w przedmiocie kontynuowania kontroli operacyjnej zarządzanej, w przypadkach niecierpiących zwłoki na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)

POSTANAWIA

WYRAZIĆ ZGODĘ/ODMÓWIĆ WYRAŻENIA ZGODY^{*)}

na kontynuowanie kontroli operacyjnej polegającej na
(rodzaj czynności)

pod kryptonimem „.....” wobec
w sprawie nr na okres do dnia

UZASADNIENIE:
(w przypadku odmowy zgody na kontynuowanie kontroli operacyjnej zarządzanej w przypadkach niecierpiących zwłoki)

SĘDZIA SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

.....
(podpis, pieczęć)

Załączniki – materiały uzasadniające potrzebę stosowania kontroli operacyjnej – z wykazem

Wykonano w 3 egzemplarzach:

Egz. nr 1

Egz. nr 2

Egz. nr 3

Wykonał:

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

.....
(klauzula tajności)

WZÓR

.....
(klauzula tajności)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

ZARZĄDZENIE NR

(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) zarządzam:

WSTRZYMANIE/ZAKOŃCZENIE*)

kontroli operacyjnej prowadzonej na podstawie wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia w sprawie
(numer ewidencyjny sprawy i jej kryptonim)

.....
(rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej)

....., kryptonim obiektu

wobec
(dane osoby, wobec której była stosowana kontrola operacyjna, lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu tej kontroli)

.....
w związku z przestępstwem wymienionym w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) i określonego w art., z uwagi na ustanie przyczyn jej zarządzenia

.....
(opisać przyczyny zakończenia kontroli operacyjnej)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w egz. pojedynczym.

Sporządził/wykonał:
.....

.....
(klauzula tajności)

WZÓR

.....
(klauzula tajności)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(miejsowość, data)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

Egz. nr

ZARZĄDZENIE NR

Na podstawie art. 11n ust. ... ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) zarządzam komisyjne, protokolarne

ZNISZCZENIE

zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej materiałów, prowadzonej w związku z wnioskiem/zarządzeniem nr Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia przez,
w sprawie, polegającej na,
(numer ewidencyjny sprawy i jej kryptonim) (rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej)

kryptonim obiektu, stosowanej od do, wobec
.....
(dane osoby, wobec której była stosowana kontrola operacyjna, lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu tej kontroli)

.....
w związku z przestępstwem wymienionym w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) i określonego w art., z uwagi na fakt, że:

– Sąd Okręgowy w Warszawie

(data i sygnatura postanowienia)

nie udzielił zgody na kontynuowanie kontroli zarządzanej przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w przypadkach niecierpiących zwłoki*),

– zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego*),

– zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały nie zawierają dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub dowodów mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego*).

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1

Egz. nr 2

Wykonał:

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

.....
(klauzula tajności)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(miejscowość, data)

Egz. nr

PROTOKÓŁ KOMISYJNEGO ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW ZGROMADZONYCH PODCZAS STOSOWANIA KONTROLI OPERACYJNEJ

Na podstawie zarządzenia nr Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia/zarządzenia sygn. akt
....., z dnia Sądu Okręgowego w Warszawie komisja w składzie:

1)
(, imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

2)
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

3)
, imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

dokonała w dniu zniszczenia materiałów/skasowania informacji*) zgromadzonych podczas
stosowania kontroli operacyjnej, prowadzonej w związku z wnioskiem/zarządzeniem*) nr Inspektora Nadzoru
Wewnętrznego z dnia

Wykaz zniszczonych materiałów/skasowanych informacji:

.....
.....
.....
.....

Podpisy członków komisji:

1)

2)

3)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(data, podpis, pieczęć)

Wykonano w 2 egzemplarzach:

Egz. nr 1

Egz. nr 2

Wykonał:

*) Niepotrzebne skreślić.

.....
(klauzula tajności)

WZÓR

.....
(klauzula tajności)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(miejscowość, data)

Egz. nr.....

PROKURATOR GENERALNY

NOTATKA URZĘDOWA Z PRZEPROWADZONEJ KONTROLI OPERACYJNEJ

Na podstawie art. ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) w związku z:

- zarządzeniem do wniosku nr Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia
wydanym w trybie art. ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.),
- postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. z dnia
wydanym w trybie art. ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) na wniosek nr Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia*,

informuję o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu oraz wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów z kontroli operacyjnej^{*)}, prowadzonej w sprawie

.....
(numer sprawy i jej kryptonim)

związanej z przestępstwem wymienionym w art. ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) ,
i określonym w art., stosowanej wobec

.....
(dane osoby, wobec której była stosowana kontrola operacyjna, lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu tej kontroli)

.....
polegającej na o kryptonimie obiektu „ ”
(rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej)

1. Kontrolę operacyjną rozpoczęto
2. Kontrolę operacyjną zakończono
3. W wyniku kontroli operacyjnej:
 - uzyskano dowody pozwalające na wszczęcie postępowania karnego lub mające znaczenie dla toczącego się postępowania karnego^{*)}
 - nie uzyskano dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego^{*)}
4. Komisja powołana na podstawie zarządzenia o zniszczeniu materiałów nr Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia/sygn. akt, z dnia Sądu Okręgowego w Warszawie, zgodnie z protokołem komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej nr, w dniu

....., dokonała protokolarnego, komisyjnego zniszczenia zgromadzonych podczas stosowania tej kontroli operacyjnej materiałów.
(l. dz. protokołu)

strona 1/2

.....
(klauzula tajności)

.....
(klauzula tajności)

Egz. nr

5. Dodatkowe informacje o wynikach kontroli operacyjnej:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
imię i nazwisko, podpis)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, data, pieczęć)

Wykonano w 3 egzemplarzach:

- Egz. nr 1
- Egz. nr 2
- Egz. nr 3
- Wykonał:

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

.....
(klauzula tajności)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego, stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11n ust. 28 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.).

W projekcie rozporządzenia określono sposób dokumentowania prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego kontroli operacyjnej, przechowywania i przekazywania wniosków, zarządzeń i materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także przetwarzania i niszczenia tych materiałów.

Podobnie jak w innych służbach uprawnionych do prowadzenia kontroli operacyjnej, dokumentację kontroli operacyjnej będą stanowić w szczególności: wniosek do Sądu o zarządzenie lub przedłużenie kontroli, pisemna zgoda Prokuratora Generalnego na wystąpienie z wnioskiem o zarządzenie lub przedłużenie przez sąd okręgowy kontroli, postanowienie Sądu w przedmiocie zarządzenia lub przedłużenia kontroli, zarządzenie kontroli przez Dyrektora Biura Nadzoru Wewnętrznego w przypadku niecierpiącym zwłoki, wniosek do Prokuratora o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki, pisemna zgoda Prokuratora na zarządzenie kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki, postanowienie Sądu w przedmiocie kontynuowania kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki, zażalenie na postanowienie Sądu w przedmiocie kontroli, postanowienie Sądu o dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów zawierających tajemnice związane z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego, notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli sporządzona przez pracownika Biura Nadzoru Wewnętrznego prowadzącego sprawę, w ramach której zarządzono kontrolę, zarządzenie o protokolarnym, komisyjnym zniszczeniu materiałów uzyskanych w trakcie kontroli, protokół komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli, zarządzenie o wstrzymaniu albo zakończeniu kontroli.

Dokumentację kontroli stanowią także materiały zgromadzone podczas jej stosowania, w szczególności: nośniki z utrwalonymi informacjami, kopie tych nośników oraz dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na tych nośnikach i kopiach.

Do ww. dokumentów określone zostały wzory, wskazano w ilu egzemplarzach się je wykonuje oraz gdzie są przechowywane.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Ministerstwo Sprawiedliwości Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski Zastępca Dyrektora Departament Porządku Publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. 022 60 140 70 fax. 022 845 18 20 e-mail: mariusz.cichomski@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 16 maja 2017 r.</p> <p>Źródło: art. 11n ust. 28 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Opracowanie projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11n ust. 28 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.). Na podstawie art. 11n ust. 28 Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw łączności oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji został zobowiązany do określenia sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy wyłącznie prawa wewnętrznego Rzeczypospolitej Polskiej, ewentualne odniesienie do zasad stosowanych w innych krajach zatem uznać należy za bezprzedmiotowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego,	1		
2. Zastępca Inspektora Nadzoru Wewnętrznego,	1		
3. Inspektorzy BNW,			
4. Prokurator Generalny,			
5. Sędziowie Sądu Okręgowego w Warszawie	35		
	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie

stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozwiązanie nie spowoduje skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt nie wymaga konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Część 42 – Sprawy wewnętrzne, w ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie Policji.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.). Środki na spełnienie wymogów w zakresie bezpiecznego przechowywania broni palnej zostaną pokryte z części 42 budżetu państwa – Sprawy wewnętrzne w zakresie budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie projektowanych przepisów nastąpi z dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na zakres projektu brak jest konieczności ewaluacji efektów zaproponowanych rozwiązań.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz sposobu postępowania z materiałami uzyskanymi podczas stosowania tych czynności

Na podstawie art. 110 ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności polegających na złożeniu propozycji albo dokonaniu w sposób niejawnym nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przypadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, a także obietnicy udzielenia lub przyjęcia tej korzyści, zwane dalej „czynnościami”;
- 2) sposób przekazywania, przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas przeprowadzania czynności;
- 3) wzory stosowanych druków i rejestrów.

§ 2. 1. Czynności przeprowadza się i dokumentuje w sposób zapewniający ochronę niejawności form i metod realizacji zadań, informacji, obiektów i danych identyfikujących inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanych dalej „inspektorami Biura” oraz osób udzielających im pomocy.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1897 i 2088 oraz z 2017 r. poz. 1140).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz ...

2. Czynności przeprowadza się poprzez:

- 1) złożenie propozycji nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, poprzedzone w razie potrzeby stosownymi do okoliczności obietnicami lub negocjacjami;
- 2) nabycie polegające na odpłatnym lub nieodpłatnym przeniesieniu posiadania przedmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, poprzedzone w razie potrzeby stosownymi do okoliczności propozycjami, obietnicami lub negocjacjami;
- 3) zbycie polegające na odpłatnym lub nieodpłatnym przeniesieniu posiadania przedmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, poprzedzone w razie potrzeby stosownymi do okoliczności propozycjami, obietnicami lub negocjacjami;
- 4) przejęcie polegające na wejściu w posiadanie przedmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, dokonane stosownie do okoliczności za wiedzą lub bez wiedzy osoby posiadającej te przedmioty;
- 5) przyjęcie lub wręczenie korzyści majątkowej w postaci krajowych środków płatniczych lub wartości dewizowych w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, praw majątkowych albo rzeczy ruchomych lub nieruchomości, a także przyjęcie lub złożenie obietnicy udzielenia tych korzyści, poprzedzone w razie potrzeby propozycjami lub negocjacjami.

3. Podczas przeprowadzania czynności podejmuje się przedsięwzięcia i stosuje środki konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa osobistego inspektorów Biura i osób udzielających Biuru Nadzoru Wewnętrznego pomocy.

§ 3. W celu przeprowadzenia czynności inspektor Biura zwraca się z pisemnym wnioskiem o wydanie zarządzenia przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

§ 4. 1. Czynności prowadzi się przez czas oznaczony w zarządzeniu Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, chyba że przed upływem okresu, na jaki zostały zarządzone, osiągnięty został ich cel lub ustały przyczyny ich zarządzenia, wystąpił trwały brak możliwości ich wykonywania albo prokurator zarządzi ich zaniechanie.

2. Zaprzestanie czynności z powodu trwałego braku możliwości ich wykonywania następuje po uzyskaniu zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

§ 5. 1. Dokumentację czynności stanowią:

- 1) wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Prokuratora Okręgowego w Warszawie o wyrażenie zgody na zarządzenie lub przedłużenie stosowania czynności;

- 2) zgoda Prokuratora Okręgowego w Warszawie na zarządzenie lub przedłużenie prowadzenia czynności;
- 3) zarządzenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o przeprowadzeniu lub przedłużeniu prowadzenia czynności;
- 4) informacje Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wynikach czynności, kierowane do Prokuratora Okręgowego w Warszawie;
- 5) zarządzenie Prokuratora Okręgowego w Warszawie o zaniechaniu czynności;
- 6) wniosek inspektora Biura prowadzącego sprawę, w ramach której zarządzono czynności do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o akceptację zaprzestania czynności z powodu trwałego braku możliwości ich wykonania;
- 7) sprawozdanie z przeprowadzonych czynności sporządzane przez inspektora Biura prowadzącego sprawę, w ramach której zarządzono czynności;
- 8) opis wyników badań, o których mowa w § 6 ust. 2;
- 9) protokół zniszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia czynności;
- 10) zarządzenie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego dotyczące zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas prowadzenia czynności;
- 11) informacja Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia czynności, kierowana do Prokuratora Okręgowego w Warszawie.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 i 9–11, sporządza się według wzorów:

- 1) wzór formularza zawierającego wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego do Prokuratora Okręgowego w Warszawie o wyrażenie zgody na zarządzenie lub przedłużenie stosowania czynności, zgody Prokuratora Okręgowego w Warszawie na zarządzenie lub przedłużenie prowadzenia czynności oraz zarządzenia Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o przeprowadzeniu lub przedłużeniu prowadzenia czynności – stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wzór pisma do Prokuratora Okręgowego w Warszawie zawierającego informację Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o wynikach czynności – stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) wzór zarządzenia Prokuratora Okręgowego w Warszawie o zaniechaniu czynności – stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia;

- 4) wzór wniosku inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego do Inspektora Nadzoru Wewnętrznego o akceptację zaprzestania czynności z powodu trwałego braku możliwości ich wykonania – stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) wzór protokołu zniszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia czynności – stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) wzór zarządzenia Inspektora Nadzoru Wewnętrznego dotyczący zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas prowadzenia czynności – stanowiącego załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 7) wzór pisma do Prokuratora Okręgowego w Warszawie zawierającego informację o wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia czynności – stanowiącego załącznik nr 7 do rozporządzenia.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, powinno zawierać:

- 1) numer sprawy i kryptonim, jeżeli został nadany;
- 2) określenie rodzaju czynności oraz czasu, miejsca i sposobu ich przeprowadzenia, w tym opis i oznaczenie przedmiotów i korzyści majątkowych zbywanych lub wręczanych podczas czynności;
- 3) dane osób, których dotyczyły czynności;
- 4) opis wyników czynności;
- 5) wskazanie inspektorów Biura bezpośrednio prowadzących czynności.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 i 11, sporządza się w dwóch egzemplarzach, a dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 7–10, w jednym egzemplarzu.

5. Dokumentację czynności stanowią także materiały uzyskane podczas ich prowadzenia, a w szczególności nośniki zawierające zapisy z rejestracji obrazu lub dźwięku oraz kopie wykonane z tych nośników, a także dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na nośnikach.

§ 6. 1. Przedmioty i korzyści majątkowe zbywane lub wręczane podczas czynności opisuje się lub oznacza w sposób umożliwiający ich identyfikację, dokumentując opis oraz oznaczenie w odrębnej notatce służbowej.

2. Przedmioty i korzyści majątkowe nabyte lub przejęte podczas czynności można w razie potrzeby poddać badaniom identyfikującym właściwości fizykochemiczne lub inne cechy, istotne z uwagi na cel czynności albo rodzaj przejętych przedmiotów, a także w celu ujawnienia i utrwalenia śladów znajdujących się na tych przedmiotach. Zakres i rodzaj badań ustala inspektor Biura wyznaczony jako odpowiedzialny za przeprowadzenie czynności.

§ 7. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego i Prokurator Okręgowy w Warszawie prowadzą rejestry czynności.

2. Rejestry, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone w postaci księgi albo w systemie informatycznym.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1, prowadzi się według wzorów:

- 1) rejestr czynności prowadzonych przez prokuratora Okręgowego w Warszawie – stanowiący załącznik nr 8 do rozporządzenia;
- 2) rejestr czynności prowadzonych przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – stanowiący załącznik nr 9 do rozporządzenia.

§ 8. 1. Zapisy informacji utrwalone na nośnikach, o których mowa w § 5 ust. 5, podlegające niszczeniu usuwa się w sposób uniemożliwiający ich odtworzenie.

2. W przypadku gdy usunięcie z nośników utrwalonych na nich zapisów nie jest możliwe dokonuje się ich fizycznego zniszczenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

w porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz sposobu postępowania z materiałami uzyskanymi podczas stosowania tych czynności, zwane dalej projektem rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11o ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.).

Na podstawie art. 11o ust. 11 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, zobowiązany został do określenia sposobu przeprowadzania i dokumentowania niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także przekazywania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzorów stosownych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

W projekcie rozporządzenia określono

- 1) sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności polegających na złożeniu propozycji albo dokonaniu w sposób niejawni nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, a także obietnicy udzielenia lub przyjęcia tej korzyści, zwane dalej „czynnościami”;
- 2) sposób przekazywania, przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas przeprowadzania czynności;
- 3) wzory stosowanych druków i rejestrów.

Zgodnie z projektem rozporządzenia czynności przeprowadza się i dokumentuje w sposób zapewniający ochronę niejawności form i metod realizacji zadań, informacji, obiektów i danych identyfikujących inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego.

W celu przeprowadzenia czynności inspektor Biura zwraca się z pisemnym wnioskiem o wydanie zarządzenia przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Czynności prowadzi się przez czas oznaczony w zarządzeniu, chyba że przed upływem okresu, na jaki zostały zarządzone, osiągnięty został ich cel lub ustały przyczyny ich zarządzenia, wystąpił trwały brak możliwości ich wykonywania albo prokurator zarządzi ich zaniechanie. Zaprzestanie

czynności z powodu trwałego braku możliwości ich wykonywania następuje po uzyskaniu zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Przyjęcie powyższego projektu rozporządzenia zapewni jednolity i sprawny sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także przekazywania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz sposobu postępowania z materiałami uzyskanymi podczas stosowania tych czynności</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski Zastępca Dyrektora Departament Porządku Publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. 022 60 140 70 fax. 022 845 18 20 e-mail: mariusz.cichomski@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 27.06.2017 r.</p> <p>Źródło: art. 11o ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana regulacja powstała w celu wykonania delegacji ustawowej zawartej w art. 11o ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.), który stanowi, że minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także przekazywania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosownych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zapewnić jednolity i sprawny sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także przekazywania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności.

W projekcie rozporządzenia określono:

- 1) sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności polegających na złożeniu propozycji albo dokonaniu w sposób niejawnym nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, a także obietnicy udzielenia lub przyjęcia tej korzyści, zwane dalej „czynnościami”;
- 2) sposób przekazywania, przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas przeprowadzania czynności;
- 3) wzory stosowanych druków i rejestrów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na charakter projektowanej regulacji odstąpiono od analizy prawnoporównawczej z rozwiązaniami w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inspektor Nadzoru Wewnętrznego	1	Projekt ustawy	Zarządzanie czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz wykonywanie innych czynności z tym związanych.
Zastępca Inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego	1		Prowadzenie czynności

Inspektorzy BNP	35		operacyjno-rozpoznawczych.
Prokurator Okręgowy w Warszawie	1		Wyrażanie zgody na zarządzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanie decyzji o zaniechaniu tych czynności.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Z uwagi na wewnętrzny charakter projektowanej regulacji nie było konieczności przeprowadzenia konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☒ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na środowisko naturalne, sytuację i rozwój regionalny, zdrowie, informatyzację oraz demografię. Wpływ na mienie państwowe będzie przejawiał się w przemieszczeniu wskazanych składników tego mienia pomiędzy jednostkami organizacyjnymi resortu spraw wewnętrznych i administracji.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się niezwłoczne wykonanie zapisów rozporządzenia po dniu jego podpisania. Wyznaczenie vacatio legis dla projektowanej regulacji jest zbędne.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter projektowanej regulacji odstąpiono od ewaluacji jej efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

**WZÓR FORMULARZA ZAWIERAJĄCEGO WNIOSEK INSPEKTORA NADZORU
WEWNĘTRZNEGO DO PROKURATORA OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE O WYRAŻENIE
ZGODY NA ZARZĄDZENIE LUB PRZEDŁUŻENIE STOSOWANIA CZYNNOŚCI, ZGODY
PROKURATORA OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE NA ZARZĄDZENIE LUB PRZEDŁUŻENIE
PROWADZENIA CZYNNOŚCI ORAZ ZARZĄDZENIA INSPEKTORA NADZORU
WEWNĘTRZNEGO O PRZEPROWADZENIU LUB PRZEDŁUŻENIU PROWADZENIA
CZYNNOŚCI**

.....
(klauzula tajności)

I.
INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

(miejscowość, data)
Egz. nr

Numer ewidencyjny

PROKURATOR OKRĘGOWY
W WARSZAWIE

WNIOSEK NR

(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 11o ust. 3/ust. 5*/ust. 6* ustawy z dnia o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, wnoszę o wyrażenie zgody na zarządzenie*przedłużenie* prowadzenia na okres niżej wymienionych czynności:

- 1) nabycia*, zbycia* lub przejęcia* przedmiotów pochodzących z przestępstwa*, ulegających przypadkowi*, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót jest zabroniony*, w sprawach o przestępstwo wymienione w art. 11n ust. 1 ustawy, tj. art. Kodeksu karnego*
- 2) złożenia propozycji nabycia*, zbycia* lub przejęcia* przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przypadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót jest zabroniony, w sprawach o przestępstwo wymienione w art. 11n ust. 1 ustawy, tj. art. Kodeksu karnego*
- 3) przyjęcia* lub wręczenia* korzyści majątkowej,*
- 4) propozycji przyjęcia* lub wręczenia* korzyści majątkowej.*

Czynności będą prowadzone w sprawie nr kryptonim
prowadzonej przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego

wobec

(imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub inne dane pozwalające na identyfikację osoby, wobec której prowadzone będą czynności)

w celu

(sprawdzenie informacji o przestępstwie wymienionym w art. 11n ust. 1 ustawy, ustalenie sprawców przestępstwa, uzyskanie dowodów przestępstwa)

w sposób

UZASADNIENIE

(analiza uzyskanych wiarygodnych informacji o przestępstwie uzasadniających potrzebę stosowania czynności – stanowi załącznik do wniosku)

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis, pieczęć)

* Niepotrzebne skreślić.

strona/.....

(klauzula tajności)

(klauzula tajności)

II. Stanowisko Prokuratora Okręgowego w Warszawie

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

PROKURATOR OKRĘGOWY W WARSZAWIE

Wyrażam zgodę/nie wyrażam zgody* na prowadzenie czynności od dnia do dnia

.....
(podpis i pieczęć)

* Niepotrzebne skreślić.

III.

..... dnia godz.

ZARZĄDZENIE NR
INSPEKTORA NADZORU WEWNĘTRZNEGO/

Na podstawie art. 11n ust. 3/ust. 5*/ust. 6* ustawy z dnia o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...)

zarządzam

przeprowadzenie/przedłużenie prowadzenia* czynności określonych w drugostronnie sporządzonym wniosku, przez okres, na który wyraził zgodę Prokurator Okręgowy w Warszawie.

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO/

.....
(podpis, pieczęć)

* Niepotrzebne skreślić.

Wykonano w 2 egz.
Egz. nr 1 – ad acta
Egz. nr 2 –
Wykonał:

strona/.....

**WZÓR PISMA DO PROKURATORA OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE
ZAWIERAJĄCEGO INFORMACJĘ INSPEKTORA NADZORU WEWNĘTRZNEGO
O WYNIKACH CZYNNOŚCI**

.....
Klauzula tajności

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

(miejscowość, data)

Egz. nr

Numer ewidencyjny

**PROKURATOR OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

Informuję Panią/Pana Prokuratora, że w dniach podczas stosowania czynności na podstawie zarządzenia nr w sprawie nr pod kryptonimem prowadzonej przez uzyskano następujące wyniki:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO/

.....
(podpis, pieczęć)

* Niepotrzebne skreślić.

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 – ad acta

Egz. nr 2 –

Wykonał:.....

strona/.....

(klauzula tajności)

WZÓR ZARZĄDZENIA PROKURATORA OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE O ZANIECHANIU CZYNNOŚCI

.....
Klauzula tajności

PROKURATURA OKRĘGOWA W WARSZAWIE

Nr rejestracji dokumentu

egz. nr

ZARZĄDZENIE NR

Na podstawie art. 11n ust. 3 ustawy z dnia o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...)

ZARZĄDZAM ZANIECHANIE CZYNNOŚCI

w sprawie nr pod kryptonimem prowadzonej przez
dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia o szczególnych formach
sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...) i określonego w art.
Kodeksu karnego, zarządzonych w dniu przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w związku z
.....
(uzasadnienie zaniechania czynności)

**PROKURATOR OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

.....
(podpis, pieczęć)

* Niepotrzebne skreślić.

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 – ad acta

Egz. nr 2 –

Wykonał:.....

(klauzula tajności)

strona/....

WZÓR WNIOSKU INSPEKTORA BIURA NADZORU WEWNĘTRZNEGO DO INSPEKTORA NADZORU WEWNĘTRZNEGO O AKCEPTACJĘ ZAPRZESTANIA CZYNNOSCI Z POWODU TRWAŁEGO BRAKU MOŻLIWOŚCI ICH WYKONANIA

Klauzula tajności

(imię i nazwisko inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego

numer legitymacji służbowej)

(miejsowość, data)

nr rejestracji dokumentu.....

egz. nr

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

WNIOSEK

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz sposobu postępowania z materiałami uzyskanymi podczas stosowania tych czynności (Dz. U. poz.) **wnoszę o akceptację zaprzestania czynności z powodu braku możliwości ich wykonania** w sprawie

.....
pod kryptonimemprowadzonej przez,
dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) i określonego w art.zarządzonych w dniuprzez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego (zarządzenie nr.....).

UZASADNIENIE

INSPEKTOR BIURA NADZORU WEWNĘTRZNEGO

.....
(podpis)

Wykonano w 2
egzemplarzach. Egz. nr
1 Egz. nr 2
Sporządził:.....

Klauzula tajności

WZÓR PROTOKOŁU ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW UZYSKANYCH PODCZAS PROWADZENIA CZYNNOŚCI

Klauzula tajności

.....
(miejsowość, data)

.....
(stempel nagłówkowy)

nr rejestracji dokumentu

egz. pojedynczy

PROTOKÓŁ ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW

Komisja powołana przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na podstawie zarządzenia nr z dnia w składzie (imię, nazwisko,

stanowisko służbowe członków komisji):

1

2

3

dokonała w dniu zniszczenia materiałów¹⁾, usunięcia zapisów informacji¹⁾ zgromadzonych podczas czynności przeprowadzonych zgodnie z zarządzeniem nr z dnia Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Wykaz zniszczonych materiałów:

.....
.....
.....
.....

1. 2. 3.
(podpisy członków komisji)

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Wykonano egzemplarz pojedynczy.
Egz. nr 1
Sporządził:

Klauzula tajności

WZÓR ZARZĄDZENIA INSPEKTORA NADZORU WEWNĘTRZNEGO LUB UPOWAŻNIONEGO
PRZEZ NIEGO ZASTĘPCY DOTYCZĄCY ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW ZGROMADZONYCH
PODCZAS PROWADZENIA CZYNNOSCI

Klauzula tajności

.....
(miejsowość, data)
egz. pojedynczy

.....
(stempel nagłówkowy)

.....
(sygnatura)

ZARZĄDZENIE NR

Na podstawie art. 11n ust. 25 ustawy z dnia ... o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...) zarządzam komisyjne, protokolarne

ZNISZCZENIE

materiałów zgromadzonych podczas stosowania czynności, o których mowa w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia ... o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...), prowadzonych na podstawie zarządzenia nr ... Inspektora Nadzoru Wewnętrznego z dnia

wobec

.....
(dane osoby, wobec której były prowadzone czynności)

kryptonim sprawy w terminie od do
w związku z przestępstwem wymienionym w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia ... o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. ...) i określonym w art., z uwagi na fakt, że materiały zgromadzone podczas stosowania czynności nie zawierają dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego¹⁾, dowodów mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego¹⁾.

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO

(podpis, pieczęć)

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Wykonano egzemplarz pojedynczy.

Wykonał:

Klauzula tajności

WZÓR PISMA DO PROKURATORA OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE, ZAWIERAJĄCEGO INFORMACJĘ
INSPEKTORA NADZORU WEWNĘTRZNEGO O WYDANIU I WYKONANIU ZARZĄDZENIA
DOTYCZĄCEGO ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW UZYSKANYCH PODCZAS PROWADZENIA CZYNNOŚCI

Klauzula tajności

.....
(miejscowość, data)

.....
(stempel nagłówkowy)

nr rejestracji dokumentu.....

egz. nr

PROKURATOR OKRĘGOWY W WARSZAWIE

Informuję Panią Prokurator¹⁾, Pana Prokuratora¹⁾, że w dniukomisja powołana przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na podstawie zarządzenia nrz dniadokonała protokolarnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzonych zarządzeniem nr z dnia w sprawie nr pod kryptonimemprowadzonej przez

Przedmiotowe materiały nie zawierały dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego¹⁾, mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego¹⁾ prowadzonego pod nr

INSPEKTOR NADZORU WEWNĘTRZNEGO/

(podpis, pieczęć)

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Wykonano w 2 egzemplarzach.

Egz. nr 1

Egz. nr 2

Sporządził:.....

37g/07-kt

WZÓR REJESTRU CZYNNOŚCI PROWADZONYCH PRZEZ PROKURATORA OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

Klauzula tajności

egz. pojedynczy

(stempel nagłówkowy)

REJESTR CZYNNOŚCI

prowadzony przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na podstawie § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia ... w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz sposobu postępowania z materiałami uzyskanymi podczas stosowania tych czynności (Dz. U. poz. ...).

Zawierastron

Założono/...../.....
rok miesiąc dzień

Zakończono/...../.....
rok miesiąc dzień

Klauzula tajności

Strona .../...

Klauzula tajności

Lp.	Numer wniosku Inspektora Nadzoru Wewnętrznego	Decyzja Prokuratora Okręgowego w Warszawie	Okres, na jaki zarządzono czynności	Data zakończenia lub zaniechania czynności	Sposób wykorzystania materiałów z czynności w postępowaniu karnym	Inne dane mające związek z wpisem do rejestru

Klauzula tajności

WZÓR REJESTRU CZYNNOŚCI PROWADZONYCH PRZEZ INSPEKTORA NADZORU WEWNĘTRZNEGO

Klauzula tajności

.....
(stempel nagłówkowy)

egz. pojedynczy

.....
(nr z rejestru dzienników, ksiąg ewidencyjnych i teczek)

REJESTR CZYNNOŚCI

prowadzony przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego na podstawie § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia ... w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego niektórych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz sposobu postępowania z materiałami uzyskanymi podczas stosowania tych czynności (Dz. U. poz. ...).

Zawierastron

Założono/...../.....
rok miesiąc dzień

Zakończono/...../.....
rok miesiąc dzień

Klauzula tajności

Strona .../...

Lp.	Numer wniosku	Numer i kryptonim sprawy	Informacja o rodzaju przestępstwa określonego w art. 11n ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U.)	Numer zarządzenia czynności lub data odmownej decyzji prokuratora	Okres, na jaki zarządzono czynności	Data zakończenia lub zaniechania czynności	Sposób wykorzystania materiałów w postępowaniu karnym i dane identyfikujące to postępowanie	Informacja o przedłużeniu stosowania czynności i numer wcześniejszego wniosku w sprawie zarządzenia czynności	Inne dane

Klauzula tajności

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia

**w sprawie przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji oraz środków
przymusu bezpośredniego w Biurze Nadzoru Wewnętrznego**

Na podstawie art. 11r ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. 491, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymogi przechowywania broni i amunicji oraz środków przymusu bezpośredniego w Biurze Nadzoru Wewnętrznego;
- 2) sposób ewidencjonowania broni i amunicji oraz środków przymusu bezpośredniego w Biurze Nadzoru Wewnętrznego.

§ 2. 1. Broń palną i amunicję przechowuje się w szafach metalowych lub sejfach specjalnie przeznaczonych do przechowywania broni, umieszczonych w pomieszczeniu, zwanym dalej „magazynem broni”.

2. W uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu pisemnej zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, może być ona przechowywana wraz z amunicją w:

- 1) miejscu zamieszkania inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „inspektorem Biura” w sejfie lub skrytce z co najmniej jednym zamkiem atestowanym,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1897 i 2088 oraz z 2017 r. poz. 1140).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz ...

przystosowanych do przechowywania broni palnej i trwale przymocowanych do ściany lub posadzki lokalu mieszkalnego;

- 2) pomieszczeniu służbowym, w przydzielonej inspektorowi Biura do indywidualnego użytku szafie metalowej lub sejfie, spełniających wymagania do przechowywania broni palnej.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 2:

- 1) broń palną przechowuje się w sposób uniemożliwiający dostęp do niej osób nieuprawnionych;
- 2) przed udaniem się na urlop, leczenie, wyjazd lub w innych okolicznościach powodujących brak nadzoru nad bronią palną inspektor Biura zdaje broń wraz z amunicją do magazynu broni.

§ 4. 1. Magazyn broni powinien być umiejscowiony w siedzibie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego po uzgodnieniu, w formie porozumienia, z Komendantem Głównym Policji lub Komendantem Głównym Straży Granicznej może korzystać z magazynu broni prowadzonego w Policji lub Straży Granicznej.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 4 ust. 1, magazyn broni powinien:

- 1) być zorganizowany w sposób umożliwiający dostęp wyłącznie osobom upoważnionym;
- 2) znajdować się w budynku murowanym, będącym pod całodobową uzbrojoną ochroną lub wyposażonym w urządzenia sygnalizacyjne (alarmowe) połączone z uzbrojoną formacją, w której pełniony jest całodobowy dyżur;
- 3) posiadać drzwi wyposażone w co najmniej dwa zamki, w tym jeden atestowany, lub drzwi metalowe antywłamaniowe atestowane;
- 4) w przypadku pomieszczenia wyposażonego w okna, posiadać co najmniej jedno z następujących zabezpieczeń: krata, siatka, żaluzja antywłamaniowa lub szyby o podwyższonej odporności na przebicie i rozbicie.

§ 6. 1. Broń palną przechowuje się rozładowaną, zabezpieczoną zgodnie z zaleceniami producenta, z odłączonym magazynkiem, kompletną i czystą, a jednostki broni nieprzydzielone i nieużytkowane powinny być w odpowiedni sposób zakonserwowane.

2. Amunicję przechowuje się w pudełkach lub pojemnikach, ułożoną w sposób uniemożliwiający przypadkowe uderzenie w spłonkę naboju.

§ 7. 1. Warunki przechowywania broni palnej powinny uwzględniać wymagania jej producenta w zakresie zapewnienia właściwego stanu technicznego.

2. Broń palna podlega okresowym przeglądom stanu technicznego przewidzianym przez producenta. W przypadku stwierdzenia uszkodzenia broni palnej jej naprawa i dokonywanie przeróbek mogą być przeprowadzone wyłącznie przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

§ 8. 1. Kajdanki, pociski niepenetracyjne; chemiczne środki obezwładniające, przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, środki przeznaczone do pokonywania zamknięć budowlanych i innych przeszkód, w tym materiały wybuchowe oraz środki pirotechniczne o właściwościach ogłuszających lub olśniewających przechowuje się w pomieszczeniach znajdujących się w siedzibie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym.

2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego po uzgodnieniu, w formie porozumienia, z Komendantem Głównym Policji lub Komendantem Głównym Straży Granicznej może korzystać z pomieszczeń, w których przechowywane są środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, w Policji lub Straży Granicznej.

§ 9. 1. Broń palna i amunicja podlegają ewidencjonowaniu w książce stanu uzbrojenia.

2. Książkę stanu uzbrojenia przechowuje się w magazynie broni.

3. Wzór książki stanu uzbrojenia stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Wydawanie i zdawanie broni palnej i amunicji podlegają ewidencjonowaniu w książce wydania-przyjęcia broni palnej i amunicji.

2. Wzór książki wydania-przyjęcia broni palnej i amunicji stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 11. 1. Środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w § 8 ust. 1 są ewidencjonowane w książce ewidencji środków przymusu bezpośredniego prowadzonej w Biurze Nadzoru Wewnętrznego.

2. Książka ewidencji, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę środka przymusu bezpośredniego;
- 2) w przypadku przedmiotu przeznaczonego do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej – numer i serię tego środka przymusu bezpośredniego;

- 3) datę wpisu do ewidencji i podpis osoby dokonującej wpisu;
- 4) uwagi.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11r ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.).

Zgodnie z ww. ustawą inspektor Biura Nadzoru Wewnętrznego, w celu realizacji zadań związanych z rozpoznawaniem, zapobieganiem i wykrywaniem, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych może użyć lub wykorzystać środki przymusu bezpośredniego oraz broń palną.

Niniejszy projekt rozporządzenia określa sposoby ewidencjonowania oraz wymogi przechowywania w Biurze Nadzoru Wewnętrznego broni, amunicji i środków przymusu bezpośredniego, mając na względzie potrzebę właściwego zabezpieczenia tej broni, amunicji i środków oraz uniemożliwienie dostępu do nich osobom trzecim.

W projekcie przyjęto, że broń palna i amunicja będą przechowywane w szafach metalowych lub sejfach specjalnie przeznaczonych do przechowywania broni, umieszczonych w pomieszczeniu - magazynie broni. W uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu pisemnej zgody Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, broń palna i amunicja będzie mogła być przechowywana w:

- 1) miejscu zamieszkania inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego, w sejfie lub skrytce z co najmniej jednym zamkiem atestowanym, przystosowanych do przechowywania broni palnej i trwale przymocowanych do ściany lub posadzki lokalu mieszkalnego;
- 2) pomieszczeniu służbowym, w przydzielonej inspektorowi Biura do indywidualnego użytku szafie metalowej lub sejfie, spełniających wymagania do przechowywania broni palnej.

W ww. przypadkach broń palna musi być przechowywana w sposób uniemożliwiający dostęp do niej osób nieuprawnionych, a przed udaniem się na urlop, leczenie, wyjazd lub w innych okolicznościach powodujących brak nadzoru nad bronią palną inspektor Biura musi zdać broń wraz z amunicją do magazynu broni.

Zgodnie z projektem rozporządzenia magazyn broni powinien być umiejscowiony w siedzibie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Niemniej, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego

po uzgodnieniu, w formie porozumienia, z Komendantem Głównym Policji lub Komendantem Głównym Straży Granicznej może korzystać z magazynu broni prowadzonego w Policji lub Straży Granicznej.

Magazyn broni powinien być zorganizowany w sposób umożliwiający dostęp wyłącznie osobom upoważnionym, znajdować się w budynku murowanym, będącym pod całodobową uzbrojoną ochroną lub wyposażonym w urządzenia sygnalizacyjne (alarmowe) połączone z uzbrojoną formacją, w której pełniony jest całodobowy dyżur, posiadać drzwi wyposażone w co najmniej dwa zamki, w tym jeden atestowany, lub drzwi metalowe antywłamaniowe atestowane, w przypadku pomieszczenia wyposażonego w okna, posiadać co najmniej jedno z następujących zabezpieczeń: krata, siatka, żaluzja antywłamaniowa lub szyby o podwyższonej odporności na przebicie i rozbicie.

Przechowywana broń palna powinna być rozładowana, zabezpieczona zgodnie z zaleceniami producenta, z odłączonym magazynkiem. Amunicję przechowuje się w pudełkach lub pojemnikach, ułożoną w sposób uniemożliwiający przypadkowe uderzenie w spłonkę naboju. Warunki przechowywania broni palnej powinny uwzględniać także wymagania jej producenta w zakresie zapewnienia właściwego stanu technicznego.

W odniesieniu do środków przymusu bezpośredniego zakłada się, że będą one przechowywane w pomieszczeniach znajdujących się w siedzibie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym. Podobnie jak w przypadku broni palnej przewiduje się możliwość korzystania z pomieszczeń Policji lub Straży Granicznej, w których przechowywane są środki przymusu bezpośredniego.

Broń palna i amunicja ewidencjonowaniu w książce stanu uzbrojenia, która przechowywana jest w magazynie broni. Środki przymusu bezpośredniego są ewidencjonowane w książce ewidencji środków przymusu bezpośredniego.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

<p>Nazwa projektu: Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji oraz środków przymusu bezpośredniego w Biurze Nadzoru Wewnętrznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski Zastępca Dyrektora Departament Porządku Publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. 022 60 140 70 fax. 022 845 18 20 e-mail: mariusz.cichomski@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 31.05.2017 r.</p> <p>Źródło: art. 11r ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11r ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)

Zgodnie z ww. ustawą inspektor Biura Nadzoru Wewnętrznego, w celu realizacji zadań związanych z rozpoznawaniem, zapobieganiem i wykrywaniem, popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych może użyć lub wykorzystać środki przymusu bezpośredniego oraz broń palną.

Niniejszy projekt rozporządzenia określa sposoby ewidencjonowania oraz wymogi przechowywania w Biurze Nadzoru Wewnętrznego broni, amunicji i środków przymusu bezpośredniego, mając na względzie potrzebę właściwego zabezpieczenia tej broni, amunicji i środków oraz uniemożliwienie dostępu do nich osobom trzecim.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z projektem rozporządzenia broń palna i amunicja będą przechowywane w szafach metalowych lub sejfach specjalnie przeznaczonych do przechowywania broni, umieszczonych w pomieszczeniu - magazynie broni. W uzasadnionych przypadkach, po spełnieniu określonych warunków, broń palna i amunicja będzie mogła być przechowywana w miejscu zamieszkania inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego lub pomieszczeniu służbowym.

Magazyn broni powinien być umiejscowiony w siedzibie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Niemniej, Inspektor Nadzoru Wewnętrznego po uzgodnieniu, w formie porozumienia, z Komendantem Głównym Policji lub Komendantem Głównym Straży Granicznej może korzystać z magazynu broni prowadzonego w Policji lub Straży Granicznej.

Magazyn broni powinien być zorganizowany w sposób umożliwiający dostęp wyłącznie osobom upoważnionym, znajdować się w budynku, będącym pod całodobową uzbrojoną ochroną lub wyposażonym w urządzenia sygnalizacyjne (alarmowe) połączone z uzbrojoną formacją, w której pełniony jest całodobowy dyżur, posiadać drzwi wyposażone w co najmniej dwa zamki, w tym jeden atestowany, lub drzwi metalowe antywłamaniowe atestowane, w przypadku pomieszczenia wyposażonego w okna, posiadać co najmniej jedno z następujących zabezpieczeń: kraty, siatka, żaluzja antywłamaniowa lub szyby o podwyższonej odporności na przebicie i rozbicie.

Warunki przechowywania broni palnej powinny uwzględniać także wymagania jej producenta w zakresie zapewnienia właściwego stanu technicznego.

W odniesieniu do środków przymusu bezpośredniego zakłada się, że będą one przechowywane w pomieszczeniach znajdujących się w siedzibie Inspektora Nadzoru Wewnętrznego w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym. Podobnie jak w przypadku broni palnej przewiduje się możliwość korzystania z pomieszczeń Policji lub Straży Granicznej, w których przechowywane są środki przymusu bezpośredniego.

Broń palna i amunicja będzie ewidencjonowana w książce stanu uzbrojenia. Środki przymusu bezpośredniego będą ewidencjonowane w książce ewidencji środków przymusu bezpośredniego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja pozostaje bez wpływu na ew. rozwiązania istniejące w innych krajach, w związku z czym nie ma potrzeby dokonywania analizy porównawczej w tym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt																																																																																																																																																																																																	
Grupa	Wielkość	Źródło danych										Oddziaływanie																																																																																																																																																																																					
1. Inspektorzy BNW	35	Projekt OSR do projektu ustawy o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw										Przechowywanie i ewidencjonowanie broni palnej, amunicji i środków przymusu bezpośredniego.																																																																																																																																																																																					
2. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego;	1																																																																																																																																																																																																
3. Zastępca Inspektora Nadzoru Wewnętrznego	1																																																																																																																																																																																																
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji																																																																																																																																																																																																	
<p>Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.</p> <p>Projektowane rozwiązania nie spowodują skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym projekt nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.</p> <p>Projekt nie wymaga konsultacji publicznych.</p>																																																																																																																																																																																																	
6. Wpływ na sektor finansów publicznych																																																																																																																																																																																																	
<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">(ceny stałe z ... r.)</th> <th colspan="12">Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]</th> </tr> <tr> <th>0</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>6</th> <th>7</th> <th>8</th> <th>9</th> <th>10</th> <th>Łącznie (0–10)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Dochody ogółem</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>budżet państwa</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>JST</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>pozostałe jednostki (oddzielnie)</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>Wydatki ogółem</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>budżet państwa</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>JST</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>pozostałe jednostki (oddzielnie)</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>Saldo ogółem</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>budżet państwa</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>JST</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> <tr> <td>pozostałe jednostki (oddzielnie)</td> <td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td><td>-</td> </tr> </tbody> </table>													(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]																																																																																																																																																																																																
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)																																																																																																																																																																																					
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																																																																																																																																																																					
Źródła finansowania	Środki finansowe zagwarantowane w części 42 budżetu państwa – Sprawy wewnętrzne w zakresie budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.																																																																																																																																																																																																
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.).</p> <p>Środki na spełnienie wymogów w zakresie bezpiecznego przechowywania broni palnej zostaną pokryte z części 42 budżetu państwa – Sprawy wewnętrzne w zakresie budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.</p>																																																																																																																																																																																																

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ...r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: nie dotyczy.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie wywierać wpływu na żaden z wymienionych obszarów.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem jego wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu i trybu przekazywania składników rzeczowych majątku ruchomego Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przez organy i jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane

Na podstawie art. 11s ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm. (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb przekazywania składników rzeczowych majątku ruchomego Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przez organy i jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane, niezbędnych do wykonywania zadań, o których mowa w art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, przez tego ministra.

§ 2. 1. Organy i jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, zobowiązane są do nieodpłatnego przekazania składników rzeczowych majątku ruchomego, o których mowa w art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę organu lub jednostki, do której wniosek jest kierowany;
- 2) wskazanie składników rzeczowych majątku ruchomego podlegających przekazaniu, z określeniem czy dany składnik majątku ma być przekazany na czas oznaczony, nieoznaczony albo bez zastrzeżenia obowiązku zwrotu;
- 3) oświadczenie, że przekazane składniki majątku ruchomego zostaną odebrane w terminie

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działami administracji rządowej – administracja publiczna, sprawy wewnętrzne, wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1897).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 908 oraz

i miejscu wskazanym w protokole zdawczo-odbiorczym.

§ 3. 1. Przekazanie dokonuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego zawierającego w szczególności:

- 1) oznaczenie stron;
- 2) wskazanie składników rzeczowych majątku ruchomego z określeniem ich nazwy, rodzaju i cech identyfikujących dany składnik;
- 3) niezbędne informacje o składnikach rzeczowych majątku ruchomego, a w szczególności określenie wartości i stanu technicznego;
- 4) miejsce i termin odbioru przedmiotu przekazania;
- 5) podpisy osób upoważnionych do podpisania protokołu.

2. Termin odbioru, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wyznacza się przy zastosowaniu zasad określonych w art. 11s ust. 3 ustawy, o której mowa w § 1.

§ 4. W przypadku przekazania składników rzeczowych majątku ruchomego na czas oznaczony, koszty eksploatacji tych składników ponosi Inspektor Nadzoru Wewnętrznego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji powstał w celu realizacji art. 11s ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.) który stanowi, że minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, sposób i tryb przekazywania składników rzeczowych majątku ruchomego, mając na względzie zapewnienie sprawnego przekazywania tych składników.

Niniejszy projekt rozporządzenia przewiduje, że organy i jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane będą zobowiązane do nieodpłatnego przekazania składników rzeczowych majątku ruchomego, o których mowa w art. 11a ust. 3 ustawy o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na pisemny wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, nie będzie miało także wpływu na rynek pracy oraz konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny. Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu i trybu przekazywania składników rzeczowych majątku ruchomego Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przez organy i jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Marta Hołownia-Woźny Dyrektor Biuro Administracyjno-Finansowe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel.60 148-11</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: art. 11s ust. 4 z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana regulacja powstała w celu realizacji art. 11s ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.), który stanowi, że minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przekazywania Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych i administracji składników rzeczowych majątku ruchomego, mając na względzie zapewnienie sprawnego przekazywania tych składników.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zapewnić sprawne przekazywanie Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych i administracji rzeczowych składników rzeczowych majątku ruchomego, a w tym urządzenia i środki techniczne niezbędne do realizacji jego zadań.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na charakter projektowanej regulacji odstępiono od analizy prawnoporównawczej z rozwiązaniami w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji		Dane Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji	Zmiany w wartości mienia użytkowanego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
Jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych i administracji		Dane jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i administracji	Zmiany w wartości mienia użytkowanego przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych i administracji

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Z uwagi na wewnętrzny charakter projektowanej regulacji nie było konieczności przeprowadzenia konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☒ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	---	---

Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na środowisko naturalne, sytuację i rozwój regionalny, zdrowie, informatyzację oraz demografię. Wpływ na mienie państwowe będzie przejawiał się w przemieszczeniu wskazanych składników tego mienia pomiędzy jednostkami organizacyjnymi resortu spraw wewnętrznych i administracji.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się niezwłoczne wykonanie zapisów rozporządzenia po dniu jego podpisania. Wyznaczenie vacatio legis dla projektowanej regulacji jest zbędne.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter projektowanej regulacji odstąpiono od ewaluacji jej efektów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie przekazywania Biura Nadzoru Wewnętrznego informacji o osobie oraz wzoru
imiennego upoważnienia inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego**

Na podstawie art. 11t ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.¹⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb przekazywania Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego informacji przez podmioty, o których mowa w art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanych dalej „podmiotami zobowiązanymi”;
- 2) wzór imiennego upoważnienia inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego, zwanego dalej „inspektorem Biura” oraz termin jego ważności.

§ 2. 1. Inspektor Biura na podstawie imiennego upoważnienia wystawionego przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego występuje do właściwych jednostek lub komórek organizacyjnych podmiotów zobowiązanych z pisemnym wnioskiem o przekazanie niezbędnych informacji w zakresie określonym w art. 11t ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „ustawą”.

2. We wniosku zamieszcza się dane umożliwiające wyszukanie informacji oraz podaje się zakres i cel przekazania informacji.

3. W przypadku spełnienia przez Biuro Nadzoru Wewnętrznego warunków, o których mowa w art. 11t ust. 4 ustawy informacje ze zbiorów i rejestrów mogą zostać udostępnione za

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz

pomocą urządzeń telekomunikacyjnych, bez konieczności składania pisemnych wniosków, po wyrażeniu przez organy władzy publicznej prowadzące te zbiory i rejestry, w drodze decyzji, zgody na ich udostępnienie.

§ 3. 1. Podmioty zobowiązane, po otrzymaniu wniosku, przekazują informacje wskazane w tym wniosku i udokumentowane w aktach prowadzonych spraw operacyjno-rozpoznawczych, rejestrach lub zbiorach.

2. Podmioty zobowiązane przekazują inspektorowi Biura niezwłocznie, na jego wniosek, informacje stanowiące uzupełnienie danych przekazanych wcześniej.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 przekazują kierownicy jednostek albo komórek organizacyjnych właściwych w sprawach operacyjno-rozpoznawczych, prowadzenia zbiorów lub rejestrów albo upoważnione przez nich osoby.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się na piśmie.

§ 4. Podmiot zobowiązany rejestruje przekazanie, odmowę lub ograniczenie zakresu przekazywanych informacji w aktach prowadzonych spraw operacyjno-rozpoznawczych, zbiorach lub rejestrach, która powinna zawierać:

- 1) datę otrzymania wniosku o przekazanie informacji;
- 2) dane dotyczące inspektora Biura występującego o udzielenie informacji;
- 3) czas i miejsce przekazania informacji;
- 4) rodzaj i zakres udzielonych informacji;
- 5) sposób przekazania informacji;
- 6) w przypadku odmowy udzielenia informacji albo ograniczenia zakresu przekazywanych informacji – powodów odmowy lub ograniczenia;
- 7) dane osoby odpowiedzialnej za przekazanie, odmowę albo ograniczenie zakresu przekazywanych informacji;
- 8) imienne upoważnienie inspektora Biura stanowiące podstawę udostępnienia danych osobowych.

§ 5. 1. Inspektor Nadzoru Wewnętrznego wydaje imienne upoważnienie inspektorowi Biura każdorazowo na czas prowadzenia sprawy w Biurze Nadzoru Wewnętrznego.

2. Wzór imiennego upoważnienia udzielanego inspektorowi Biura do dostępu do informacji posiadanych przez podmioty zobowiązane określa załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

WZÓR

.....
(miejsce i data wystawienia)

.....
(pieczęć Biura Nadzoru Wewnętrznego)

UPOWAŻNIENIE NR

Na podstawie art. 11t ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.),

Upoważniam

.....
(imię i nazwisko inspektora
Biura Nadzoru Wewnętrznego)

.....
(nr legitymacji służbowej)*

do dostępu do informacji posiadanych przez

.....
(nazwa podmiotu zobowiązanego do przekazania informacji, o których mowa w art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych)

Upoważnienie jest ważne jedynie przy równoczesnym okazaniu przez inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego legitymacji służbowej wraz z wkładką do tej legitymacji.

Ważność upoważnienia upływa z dniem

.....
(imienna pieczęć i czytelny podpis
Inspektora Nadzoru Wewnętrznego)

*Niepotrzebne skreślić lub usunąć w przypadku korzystania z urządzeń lub systemów teleinformatycznych.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11t ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. 491, z późn. zm.).

Zgodnie z ww. ustawą Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, w celu realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3 tej ustawy może uzyskiwać od innych pomiotów informacje, w tym dane osobowe, korzystać z danych uzyskanych w wyniku wykonywania przez inne służby czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także uzyskiwać informacje i dane z ze zbiorów i rejestrów prowadzonych przez inne podmioty – bez wiedzy i zgody osób, których dotyczą.

Zakres przekazywanych informacji i danych obejmuje:

- 1) dane o osobie, w tym dane osobowe, oraz inne dane pozwalające na identyfikację osoby, w szczególności zdjęcia i opisy wizerunku, cechy i znaki szczególne, pseudonimy, a także dane określające stosunki rodzinne i majątkowe, wykształcenie, zawód i źródła dochodu;
- 2) dane o karalności;
- 3) dane gromadzone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym;
- 4) datę, miejsce i rodzaj zdarzenia, w związku z którym nastąpiła rejestracja danych o osobie.

Powyższe informacje udostępnia się nieodpłatnie inspektorowi BNW, wskazanemu w imiennym upoważnieniu Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej wraz z wkładką do tej legitymacji, z zachowaniem zasad ochrony informacji niejawnych.

Jednocześnie, organy władzy publicznej prowadzące zbiory i rejestry mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w zbiorach i rejestrach inspektorom Biura, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli Biuro:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywania zadań.

W przypadku, gdy ujawnienie danych osoby mogłoby spowodować ujawnienie danych osoby niebędącej jego funkcjonariuszem, udzielającej pomocy temu organowi, lub uniemożliwić realizację zadań ustawowych organu uprawnionego, organ ten nie przekazuje informacji lub ogranicza zakres przekazywanych informacji.

W projekcie założenia przyjęto, że inspektor Biura na podstawie imiennego upoważnienia wystawionego przez Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego występuje do właściwych jednostek lub komórek organizacyjnych podmiotów zobowiązanych z pisemnym wnioskiem o przekazanie niezbędnych informacji. We wniosku zamieszczane będą dane umożliwiające wyszukanie informacji, jak również konieczne będzie podanie zakresu i celu przekazania tych informacji.

Podmioty zobowiązane do udzielenia informacji, po otrzymaniu wniosku, przekazują na piśmie informacje wskazane w tym wniosku i udokumentowane w aktach prowadzonych spraw operacyjno-rozpoznawczych, rejestrach lub zbiorach.

Ponadto, podmiot zobowiązany będzie miał obowiązek rejestracji przekazania, odmowy lub ograniczenia zakresu przekazywanych informacji w aktach prowadzonych spraw operacyjno-rozpoznawczych, zbiorach lub rejestrach.

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dniem przekazania do konsultacji międzyresortowych.

<p>Nazwa projektu: – 7 – Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie przekazywania Biura Nadzoru Wewnętrznego informacji o osobie oraz wzoru imiennego upoważnienia inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Pan Mariusz Cichomski Zastępca Dyrektora Departament Porządku Publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. 022 60 140 70 fax. 022 845 18 20 e-mail:mariusz.cichomski@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29.05.2017 r.</p> <p>Źródło: art. 11t ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie przekazywania Biura Nadzoru Wewnętrznego informacji o osobie oraz wzoru imiennego upoważnienia inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 11t ust. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. 491, z późn. zm.).

Zgodnie z ww. ustawą Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, w celu realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 3 tej ustawy może uzyskiwać od innych pomiotów informacje, w tym dane osobowe, korzystać z danych uzyskanych w wyniku wykonywania przez inne służby czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także uzyskiwać informacje i dane z ze zbiorów i rejestrów prowadzonych przez inne podmioty – bez wiedzy i zgody osób, których dotyczy.

Zakres przekazywanych informacji i danych obejmuje:

- 1) dane o osobie, w tym dane osobowe, oraz inne dane pozwalające na identyfikację osoby, w szczególności zdjęcia i opisy wizerunku, cechy i znaki szczególne, pseudonimy, a także dane określające stosunki rodzinne i majątkowe, wykształcenie, zawód i źródła dochodu;
- 2) dane o karalności;
- 3) dane gromadzone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym;
- 4) datę, miejsce i rodzaj zdarzenia, w związku z którym nastąpiła rejestracja danych o osobie.

Powyższe informacje udostępnia się nieodpłatnie inspektorowi Biura Nadzoru Wewnętrznego, wskazanemu w imiennym upoważnieniu Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej wraz z wkładką do tej legitymacji, z zachowaniem zasad ochrony informacji niejawnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb przekazywania Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego informacji przez podmioty o których mowa w art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 2) wzór imiennego upoważnienia inspektora Biura Nadzoru Wewnętrznego oraz termin jego ważności.

W projekcie założenia przyjęto, że inspektor Biura na podstawie imiennego upoważnienia wystawionego przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego występuje do właściwych jednostek lub komórek organizacyjnych podmiotów zobowiązanych z pisemnym wnioskiem o przekazanie niezbędnych informacji. We wniosku zamieszczane będą dane umożliwiające wyszukanie informacji, jak również konieczne będzie podanie zakresu i celu przekazania tych informacji. Podmioty zobowiązane do udzielenia informacji, po otrzymaniu wniosku, przekazują na piśmie informacje wskazane w tym wniosku i udokumentowane w aktach prowadzonych spraw operacyjno-rozpoznawczych, rejestrach lub zbiorach.

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.).											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X ☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: nie dotyczy.	

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie wywierać wpływu na żaden z wymienionych obszarów.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem jego wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej

Na podstawie art. 36p ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość, tryb przyznawania i wypłacania policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej:
 - a) należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej,
 - b) zwrotu kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego,
 - c) ryczałtu na pokrycie kosztów utrzymania,
 - d) zwrotu kosztów leczenia;
- 2) właściwość przełożonych w sprawach, o których mowa w pkt 1;
- 3) sposób i zakres składania informacji w sprawach, o których mowa w pkt 1, przełożonemu w związku z oddelegowaniem do instytucji zagranicznej.

§ 2. Policjant oddelegowany do instytucji zagranicznej otrzymuje należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej odbywanej:

- 1) w związku z rozpoczęciem i zakończeniem służby w instytucji zagranicznej,
- 2) w celu załatwienia w kraju lub w innym państwie spraw służbowych na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Policji,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 1897 i 2088 oraz z 2017 r. poz. 1140).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 708, 768 i 1086.

- 3) w razie śmierci pozostających w kraju członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie ustawy, a w innych przypadkach losowych za zgodą Komendanta Głównego Policji,
 - 4) w celu wykorzystania urlopu wypoczynkowego w kraju, raz na dwa lata, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby w instytucji zagranicznej
- w wysokości i trybie określonych w przepisach w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

§ 3. Koszty, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, zwraca się do wysokości nieprzekraczającej kosztu frachtu bagażu o wadze 150 kg, ustalonego według stawek Międzynarodowego Stowarzyszenia Przewoźników Lotniczych (IATA).

§ 4. 1. W pierwszym miesiącu służby poza granicami państwa policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania stanowiący równowartość 100% diet na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, określonych w przepisach w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

2. W następnych miesiącach służby poza granicami państwa policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej:

- 1) przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania stanowiący równowartość 60%,
- 2) na stanowisku kierowniczym przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania stanowiący równowartość 70%

– diet na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, określonych w przepisach w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

3. W przypadku gdy policjant otrzymuje od strony zagranicznej świadczenie pieniężne na pokrycie kosztów utrzymania w wysokości niższej niż określona w ust. 1 i 2, kwotę należnego ryczałtu pomniejsza się o kwotę otrzymanego świadczenia.

4. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 i 2, wypłaca się zaliczkowo z góry, w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca służby poza granicami państwa, na rachunek bankowy w kraju, wskazany przez policjanta.

§ 5. 1. Koszty, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. d, w zakresie świadczeń gwarantowanych w postaci:

- 1) leczenia szpitalnego oraz zabiegów leczniczych, porad, badań lekarskich i diagnostycznych z tym związanych zwraca się w 100% – do wysokości stanowiącej równowartość 1000 euro rocznie;
- 2) innych, niż wymienione w pkt 1, świadczeń leczniczych oraz kosztu zakupu leków zleconych przez lekarza zwraca się w 50% – do wysokości stanowiącej równowartość 100 euro miesięcznie.

2. W uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza w razie konieczności natychmiastowej interwencji lekarskiej w szpitalu, Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na zwrot poniesionych kosztów leczenia i innych świadczeń zdrowotnych przekraczających kwoty określone w ust. 1.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje na podstawie przedłożonych rachunków wraz z dokumentacją medyczną uzasadniającą ich poniesienie.

§ 6. 1. Przełożonym właściwym w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1, jest Komendant Główny Policji.

2. Policjant oddelegowany do instytucji zagranicznej jest obowiązany bez zbędnej zwłoki informować na piśmie Komendanta Głównego Policji o rodzaju i wysokości świadczeń pieniężnych otrzymywanych od instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej, mogących mieć wpływ na prawo do świadczeń, o których mowa w § 1 pkt 1, lub na ich wysokość.

§ 7. 1. Świadczenia i należności, o których mowa w § 1 pkt 1, Komenda Główna Policji wypłaca na rachunek bankowy w kraju, wskazany na piśmie przez policjanta.

2. Zwrotu kosztów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b i d, dokonuje się w walucie kraju właściwej dla rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej, określonej na podstawie przepisów w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia. Na wniosek policjanta zwrot może być dokonany w walucie polskiej, z zastosowaniem średniego kursu właściwej waluty, obowiązującego w Narodowym Banku Polskim w pierwszym dniu miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc wpłaty.

§ 8. Do świadczeń i należności należnych lecz niewypłaconych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej, zwane dalej rozporządzeniem, wydawane jest na podstawie art. 36p ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.).

Na podstawie art. 36p ustawy o Policji minister właściwy do spraw wewnętrznych zobowiązany został do określenia wysokości, trybu przyznawania i wypłaty należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej oraz właściwości przełożonych w tych sprawach, a także sposobu i zakresu składania informacji przełożonemu w związku z oddelegowaniem do instytucji zagranicznej, przy uwzględnieniu zapewnienia sprawnej i terminowej wypłaty należności. Na podstawie art. 36m ust. 2 ustawy o Policji, policjantowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych do instytucji zagranicznej przysługują:

- należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej,
- zwrot kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego,
- ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania,
- zwrot kosztów leczenia.

Materia stanowiąca przedmiot regulacji była zawarta w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie oddelegowania policjantów do wykonywania zadań służbowych poza Policją w kraju i zagranicą (Dz. U. poz. 847 oraz z 2014 r. poz. 1241), które utraciło moc, w związku z uchynieniem art. 36 ust. 5 ustawy o Policji, stanowiącego podstawę jego wydania.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia, policjant oddelegowany do instytucji zagranicznej otrzymuje należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej odbywanej:

- w związku z rozpoczęciem i zakończeniem służby w instytucji zagranicznej,
- w celu załatwienia w kraju lub w innym państwie spraw służbowych na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Policji,
- w razie śmierci pozostających w kraju członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie ustawy, a w innych przypadkach losowych za zgodą Komendanta Głównego Policji,

- w celu wykorzystania urlopu wypoczynkowego w kraju, raz na dwa lata, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby w instytucji zagranicznej.

Przedmiotowe należności są wypłacane w wysokości i trybie określonych w przepisach w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowej i przeniesienia – tj. w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002 r. w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia (Dz. U. poz. 1598, z późn. zm.).

Przepis § 3 rozporządzenia dotyczy przyznawania i wypłaty należności z tytułu zwrotu kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego. Przedmiotowa należność przysługuje policjantowi do wysokości nieprzekraczającej kosztu frachtu bagażu o wadze 150 kg, ustalonego według stawek Międzynarodowego Stowarzyszenia Przewoźników Lotniczych (IATA).

W § 4 rozporządzenia uregulowano zagadnienie ryczału wypłacanego na pokrycie kosztów utrzymania. Na mocy dotychczasowych przepisów, kwestia ta normowana była przez przepisy odnoszące się do należności pieniężnych otrzymywanych przez policjantów delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji policyjnym. Projekt przewiduje analogiczną – do obowiązującej – wysokość przedmiotowego ryczału. W § 4 ust. 3 projektu uregulowana została sytuacja, w której kwota należnego ryczału jest pomniejszana, natomiast w ust. 2 pkt 2 unormowano zwiększenie wysokości ryczału otrzymywanego przez policjantów oddelegowanych do instytucji zagranicznej na stanowiska kierownicze. Co do zasady instytucje te wskazują minimalne wynagrodzenie jakie otrzymywać mają policjanci w zależności od stanowiska, jakie mają zająć. Oznacza to, że w przypadku oferty na stanowisko kierownicze, kwota ta, ze względu na charakter wykonywanych zadań, jest większa niż na stanowiskach wykonawczych. Na gruncie przepisów krajowych, stawka ta była jednolita. Ze względu na wzmocnienie systemu motywacyjnego oraz zwiększenie liczby kandydatur na stanowiska kierownicze w instytucjach zagranicznych a także możliwość pokrycia ewentualnych wydatków reprezentacyjnych, ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania policjantów oddelegowanych do wykonywania zadań do instytucji zagranicznej na stanowisku kierowniczym został podniesiony o 10%.

W § 5 rozporządzenia uregulowana została kwestia wypłaty należności z tytułu zwrotu poniesionych za granicą kosztów leczenia. Zgodnie z § 5 ust. 1 projektu koszty leczenia,

w zakresie świadczeń gwarantowanych w postaci:

- 1) leczenia szpitalnego oraz zabiegów leczniczych, porad, badań lekarskich i diagnostycznych z tym związanych, zwraca się w 100%, do wysokości stanowiącej równowartość 1000 euro rocznie;
- 2) innych, niż wymienione w pkt 1 świadczeń leczniczych oraz kosztu zakupu leków zleconych przez lekarza, zwraca się w 50%, do wysokości stanowiącej równowartość 100 euro miesięcznie.

Zgodnie z § 5 ust. 2 rozporządzenia, w uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza w razie konieczności natychmiastowej interwencji lekarskiej w szpitalu, Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na zwrot poniesionych kosztów leczenia i innych świadczeń zdrowotnych przekraczających określone wyżej kwoty. Zwrot poniesionych za granicą niezbędnych i udokumentowanych kosztów standardowego leczenia następuje na podstawie przedłożonych rachunków wraz z dokumentacją medyczną uzasadniającą ich poniesienie.

Zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia, przełożonym właściwym w sprawach należności, o których mowa w rozporządzeniu jest Komendant Główny Policji. Zgodnie z ust. 2 tego paragrafu, policjant oddelegowany do wykonywania zadań służbowych do instytucji zagranicznej jest obowiązany bez zbędnej zwłoki informować na piśmie Komendanta Głównego Policji o rodzaju i wysokości świadczeń pieniężnych otrzymywanych od instytucji zagranicznej lub instytucji finansującej, mogących mieć wpływ na prawo do świadczeń, o których mowa w § 1 pkt 1, lub na ich wysokość.

W § 7 projektu wskazana została jednostka Policji właściwa do wypłacania należności – jest nią Komenda Główna Policji. Należności wypłacane są na rachunek bankowy w kraju, wskazany na piśmie przez policjanta. Zgodnie z § 7 ust. 2 projektu zwrotu kosztów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b i d dokonuje się w walucie kraju właściwej dla rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej, określonej na podstawie przepisów w sprawie przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia. Na wniosek policjanta zwrot może być dokonany w walucie polskiej, z zastosowaniem średniego kursu właściwej waluty, obowiązującego w Narodowym Banku Polskim w pierwszym dniu miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc wpłaty.

W § 8 projektu zawarte zostały przepisy o charakterze intertemporalnym. Zgodnie z nimi, do świadczeń i należności należnych lecz niewypłaconych przed dniem wejścia w życie

rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Świdarska Dyrektor Biuro Finansów Komenda Główna Policji, tel. 22 60 131 23, mail: sekbf@policja.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 16 maja 2017 r.</p> <p>Źródło: art. 36p ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W wyniku uchynienia art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie oddelegowania policjantów do wykonywania zadań służbowych poza Policją w kraju i za granicą, w konsekwencji czego problematyka należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej pozostaje poza obszarem prawnej regulacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie należności przysługujących policjantowi oddelegowanemu do instytucji zagranicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacja dotyczy wyłącznie prawa wewnętrznego Rzeczypospolitej Polskiej, ewentualne odniesienie do zasad stosowanych w innych krajach zatem uznać należy za bezprzedmiotowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Policjanci delegowani do instytucji zagranicznej i Komendant Główny Policji – dysponent I stopnia środków budżetowych Policji, który będzie wypłacał należności tym policjantom.	Wielkość trudna do jednoznacznego wskazania. W latach 2014–2016 do wykonywania zadań służbowych poza Policją za granicą było oddelegowanych: – w roku 2014 – 28 policjantów; – w roku 2015 – 27 policjantów – w roku 2016 – 32 policjantów	Dane kadrowe zgromadzone w Komendzie Głównej Policji zawierająca informacje o liczbie policjantów oddelegowanych do wykonywania zadań służbowych poza Policją za granicą.	Uporządkowanie formalnych podstaw przyznawania i wypłacania należności policjantom oddelegowanym do instytucji zagranicznej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt będzie przekazany również do zaopiniowania przez NSZZ Policjantów.

Projektowane rozwiązanie nie spowoduje skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, tym samym nie

wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania Część 42 – Sprawy wewnętrzne, w ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie Policji.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, bowiem aktualnie są ponoszone wydatki z tytułów: kosztów podróży policjantów delegowanych do wykonywania zadań służbowych w instytucjach zagranicznych oraz wypłaty im ryczałtów.

Wydatki z tytułu kosztów podróży policjantów delegowanych do wykonywania zadań służbowych w instytucjach zagranicznych wyniosły w 2014 r. – 4,7 tys. zł, w 2015 r. – 2,2 tys. zł, w 2016 r. – nie były ponoszone, co daje średnioroczną kwotę 3,5 tys. zł. Wydatki z tytułu wypłaty ryczałtu dla policjantów delegowanych do instytucji zagranicznej w 2016 r. wyniosły 663,4 tys. zł. Łącznie stanowi to kwotę w wysokości 666,9 tys. zł.

Uwzględniając powyższe przyjęto, że po wejściu w życie rozporządzenia średni przyjęty poziom kosztów powinien zostać utrzymany na obecnym poziomie, przy założeniu, że nie ulegnie znacznemu zwiększeniu liczba policjantów, którym wypłacane są przedmiotowe należności. Aktualnie, według danych Biura Finansów Komendy Głównej Policji, są one wypłacane 4 osobom.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie projektowanych przepisów nastąpi z dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na zakres projektu brak jest konieczności ewaluacji efektów zaproponowanych rozwiązań.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		